

THE TORCH BEARER

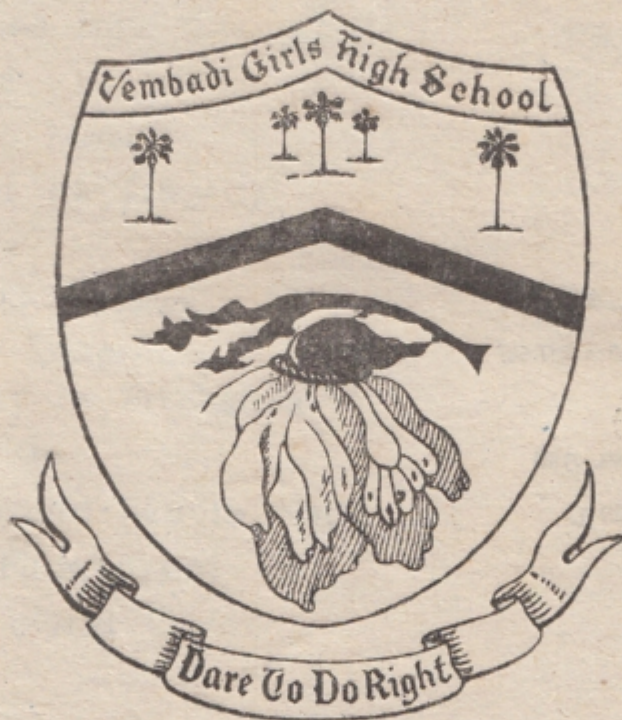
1976

THE TORCH BEARER

1976

பொருளடக்கம்

	Page
Worship	1
சமர்ப்பணம்	2
Principal's Report	3
சிறப்புச் சாதனைகள் 1975	9
சிறப்புச் சாதனைகள் 1976	10
Mona Lisa	12
Dear Vembadi	13
நம் மரவளங் காத்தல்	23
<u>மாணவர் பகுதி</u>	
மன அமைதி	25
பாரதியைக் கண்டேன்	26
கூட்டுறவுத் தலைமைக்கான....	26
ஒளிமயம்	27
தமிழ் தன் கதை கூறல்	29
சர்வதேச அலகுமுறை	31
ஒளிபரப்பிடுவோம்	33
கோலம்	34
கண்ணீர்	36
சீதனம் சீராக வேண்டுமா?	37
சில பெரியோர்கள் வாழ்க்கையில்....	39
மனிதனுக்கு வேலையில்லை	41
செயற்றிட்டம்	43
வளருகவே வேம்படியாம் மகளிர் கல்லூரி	44
இலக்கியம் பொழுது போக்கிற்கா	45
வேம்படி வாழியவே	47
அழக்கிலங்கைச் சுற்றுலா	48
My trip to England	51

A New Experience	....	....	52
Life in the Hill Country	....	....	52
My Doll's House	....	....	53
A Visit to my Father's Farm	....	....	54
My Playmates	....	....	54
An Unforgettable Experience	....	....	55
Our Picnic	....	....	56
The Pugoda Ferry	....	....	57
A Happy Week End	....	....	57
My Little Sister	....	....	58
Two Exciting Years in Malaysia	....	....	59
Swimming	....	....	60
Why I had to flee from Colombo	....	....	61
Our School Band	....	....	62
A Space Craft to Mars	....	....	63
A Pen Speaks of its Tragedy	....	....	64
The Modern Miss	....	....	65
The Market in My Village	....	....	67
Backyard Poultry Keeping	....	....	68
The Fruit Industry in Sri Lanka	....	....	69
The Haunted House	....	....	70
The Country I would like to visit	....	....	72
The tale of the Flamboyant	....	....	72
Towards a New World Order	....	....	74
God is One	....	....	75
Special Thosai	....	....	76
A surprise from my mother	....	....	77
The Teen Ager	....	....	78
The A. L. Union Education Tour	....	....	79
All within Half an Hour	....	....	81
The Problems of Students Today	....	....	83
Keep Your City Beautiful	....	....	85
The Non - Aligned Summit Conference	....	....	86
Recent Educational Development in Sri Lanka	....	....	87

REPORTS 1976

Games Report	....	....	89
Yuvathy Club	....	....	91
3rd Jaffna Girl Guide Company	....	....	92
Scowcroft House	....	....	93
Hornby House	....	....	94
Lythe House	....	....	95
Creedy House	....	....	96
Science Union	....	....	98
Scowcroft Home Union	....	....	99
P. T. A. Report	....	....	100
வேம்படி இந்துமகளிர் மன்றம்	....	....	101
கல்லூரி மாணவ மன்றம்	....	....	103
உயர்தர மாணவ மன்றம்	....	....	104
கல்லூரி இலக்கிய மன்றம்	....	....	106
Wedding Bells	....	....	107
Acknowledgement			

WORSHIP

All around us now we see dissension and dismay. This is what the world becomes when men no longer Pray..... Fear and hunger stalk the earth, suspicion, greed and strife. This is what the modern creeds have made of human life.

Walk again the quiet ways of faith and charity. Worship Him who made the earth, the sun, the stars, the sea..... God the father and Creator, Love supreme, sublime - Lord of life and death, of men and angels, space and time.

Let us then to God's Own House return with prayer and praise - asking Him to guide us through the dark and troubled days..... To restore the broken nations and the whole world bless - leading us along the paths of peace and righteousness.

Patience Strong

சமர்ப்பணம்

கலைமுகள் தாளினைச் சரண்புதுந்தால்
கவின்கலையினை நமக்கவன் அநுளிடுவான்
மாணவர் மதிநலம் பெறுவதற்கே அவன்
மலரினைப் பதங்களைப் பணிந்திடுவார்

கல்வியைக் கலைகளைக் கற்பனையை
கவி வளர்த்தினை எளிதினில் அநுளிடுவான்
அன்னவன் பாதமலர் பணித்திட்டால்
அநுள் சுரப்பரன் அதில் ஐயமில்லை

கலைமுகள் அநுளிகளை வேண்டிநிற்பார்
கவின்கலையினால் அவன்பதம் அர்ச்சிப்பான்
அன்னையின் அநுளிகளை வேண்டி நின்றே
அவன் அடிகளில் கலைமலர் அர்ப்பணித்தோம்

கவின்கலையினை நுகர்ந்திடும் கலைச்செல்வி
கலைமலரினை நயந்தே ஏற்றிடுவான்
பெருங்கரதலால் எங்கள் கலைமலரை
பொன்னடிகளுக்கே நாம் சமர்ப்பித்தோம்

Principal's Report — 1976

As the year draws to a close, we look back to review the work of the school in different spheres and look forward to further achievement and progress in the year ahead.

1976, for Sri Lanka, will stand out as the year when she hosted an International Conference - The Non - Aligned Summit Conference. For the students it gave the opportunity of taking part in the welcome and entertainment of the State Guests, when the school bands performed for the heads of state and other important guests. Our School bands, both Eastern and Western participated in this event.

In the student world, 1976 saw the first batch of students, who passed through the four year course of the new educational system and made the grade, thus going into the H. N. C. E. classes.

Enrolment:

The number on roll is 1810, of which number 950 belong to Grades 6 to 9 and 860 to the H. N. C. E., G. C. E. (O. L.) and G. C. E. (A. L.) classes.

Staff:

There are at present 63 members on our permanent academic staff. During the course of the year, there were a few changes. Mrs. G. Kulendran and Mrs. B. Selvarajah were seconded for service and left us to join the staff of the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka and the Staff of Palaly Teachers Training College, respectively. We congratulate them on their picked out promotion. Mrs S.Thuraisingam, Mrs. V. Mathuralingam and Mrs. S. Arulampalam left us on transfer. We thank all of them for their contribution to the life of Vembadi and wish them success in the new areas in which they work.

Miss S. Somasunderam, Miss T. P. Thyagarajah and Miss. J. Kanagasunderam, three of our old girls joined the staff this year. Miss. S. Paramalingam, Miss. K. Ponnudurai and Miss. D. Ganeshamoorthy also joined the staff. To all of them we extend a hearty welcome. We wish them a happy period of work in Vembadi.

Buildings:

Some of the very old classrooms were demolished, making room for a set of six spacious rooms. These are well ventilated and are suited to the needs of the larger classes of today. We thank the Director of Education, Northern Region, our Member of Parliament, and the Political Authority of our district, who made the necessary finances available under the Decentralised scheme of budgeting.

As there is still further need for class rooms and buildings, we hope assistance will be forthcoming again.

We also thank the P. T. A. which undertook the construction of the building.

Examination Results:

G. C. E. (A. L.) — 1976

Passes in 4 Subjects	75
Bio - Science	... 50
Physical Science	... 10
Arts	... 15
Passes in Three Subjects	... 43
Bio - Science	... 23
Physical Science	... 3
Arts	... 17
Number selected to apply for selection to the University	... 19
Medicine	...
Dental Surgery	...
Agriculture	... } 12
Veterinary Science	...
Architecture	...
Engineering	...
Physical Science	... } 2
Applied Science	...
Arts	...
Law	... } 5
Commerce	...

G. C. E. (O. L.) — December, 1976.

Passes in 6 subjects and more	... 104
Passes in 5 subjects	... 29
Distinctions:	
Pure Mathematics	... 10
Applied Mathematics	... 12
Chemistry	... 05
Physics	... 02
Tamil Literature	... 02
Arithmetic	... 02
Christianity (Non - R. C.)	... 01

N. G. C. E. — December, 1976

Number qualified for H. N. C. E.

Science	... 162
Social Science	... 01
Commerce	... 37
Aesthetic Studies	... 01
Agriculture	...
Home Economics	... } 01
Economics	...

Total 202

We have a record number of passes in the Advanced Level Examination, the number being very much larger than in previous years, But we are sorry that comparatively few get selected for admission to the campuses of the University in spite of good performance.

Best Performance :

Gowthamy Ambalavanar	9 A; 1 B
Nirmala Sivasambo	9 A; 1 B

Jathika Navothaya Scholarship Awards
Grade 5 ... 5

Co - Curricular Activities:

The Lower School Sports Meet was held during the first term under the distinguished patronage of one of our old girls Mrs. G. Ganeshalingam, Lecturer at the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka. The upper School Inter House Athletic Meet was held during the second term with Mr S. Sivanathan Chief Education Officer, Northern Region and Mrs. Sivanathan as Chief Guests. The standard of performance at both Meets was commendable.

Inter-House P. T. Competitions were held and the school was represented at the P. T. competition organised by the Department of Education.

Our students fared very well in the Inter-School Athletic Meet, organised by the Department of Education. At the Inter School Athletic Mee organised by the J. G. S. S. A. though we lost the championship, three individual championships were won by the school, while Vinitha Jeyasingam won five of the challenge trophies. At the All-Island Girl's Schools Meet held in Colombo Dhushyanthi Ramanathan won first place in 100 metres sprint and Uthistra Mahendran second place in Long Jump. We participated in the Junior A. A. Meet and won places in Long Jump, Sprints and Relay. Our congratulations to all those who distinguished themselves in the sphere of athletics.

Our Junior Netball team were champions at the Junior Netball tournaments. Volleyball was introduced to the school this year and we participated in the Inter-School Volleyball tournament.

Competitions:

Elocution contests in Tamill and English, and singing contests in Tamil were held on an Inter-House basis.

We participated in the "Do you know" contests and the Festival of Poetry organised by the Lions Club of Jaffna.

At the All-Island Inter-House Science Quiz contest organised by the Sri Lanka Association for the advancement of Science, our Quiz team won the first place and the Shield.

We took part in the Speech and Singing contests both English and Tamil, conducted by the N. P. T. A. and won places.

At the all-Island Short Story contest sponsored by the Peradeniya Campus of the University of Sri Lanka, Sri Ranjini Aiyathurai won the third place.

At the Speech contest, organised by the Department of Co-operative Development, in connection with the U. N. Day celebrations, first prize at the provincial and all-Island level were won by Sulochana Shanmuganathan. We also won prizes at the Saiva - Paripalana Sabhai examinations. Our congratulations to all the Prize winners.

School Societies:

The G. C. E. (O.L.) Union had a varied programme of speeches, debates, dramas and songs at its weekly meeting held on Tuesdays. The G. C. E. (A. L.) Union had regular meetings. The programme included speeches, debates, dramas, general knowledge contests and music. The meetings proved to be instructive and entertaining.

At the Annual Dinner, held during the first term, the President of the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka, Mr. Kailasapathy and Mrs. Kailasapathy were the Chief Guests.

Dr. Subramaniam, Professor Shunmugathason and Mr. Sivernesachelvam were some of those who addressed the Union. Undergraduates from the Peradeniya Campus visited the school and spoke to the members of the Union about 'Oetru' a magazine published by them.

There were debates with the A. L. Union of St. John's College. and Jaffna Central College. The members also took part in a "Do you Know" contest organised by the Lions Club of Jaffna.

The A. L. Science Union, in addition to the debates and discussions and quiz programme it organised, worked on a paper making project. Some of the members also took part in the Second Green Revolution Camp organised by the National Field Work Centre, held at Thondaimannar, on "The Preservation of Food."

The Student Council

The Student Council began to function with the "Investiture" in February, 1976, carrying out its duties throughout the year. The members contributed in large measure to the maintenance of discipline at all school functions and proved worthy of the trust reposed in them.

Guides

The Guide Company had meetings every Tuesday. Representatives of the Company participated in a camp held at Atchuvely. One Guide took part in the All-Island Field Day held in Colombo. Some were able to follow a day's training in Handicrafts turned out from palmyrah products.

An enrolment ceremony was held towards the end of the year, when a number of new Guides were enrolled.

The Company attended the Rally held at the Old Park. We are proud that one of our Guiders, Mrs. D. Rajasenan has been raised to the rank of District Commissioner of Guiding. Our congratulations to her.

School Assemblies

School assemblies were held twice a week. A general assembly every Monday and a religious assembly every Friday. There were also special assemblies at the beginning and end of terms and on special occasions. Distinguished speakers addressed the students on widely varied topics.

Miss. R. Somasundaram

— *The Significance of Navarathiri*

Mr. K. Kularatnam

— *Saint Manickavasakar*

Shri Meenadchy Sunderampillai

— *The Development of*

Emeritus Vice-Chancellor of

emotional Maturity

Madurai University

Mr. E. R. A. Gnanarajh
Mr. Sivanesachelvam
Mr. Shanmugathan

- *Critical Assessment of Tamil Films*
- *Magazines*
- *The Development of growth of Poetry in Ceylon*
- *The Art of "Kolam"*
- *Papua, New Guinea*
- *The Police Cadet Corps*

Mr. Shanmugathan
Mr. S. C. Yappa
Mr. P. A. D. A. Toodere
Reserve A. S. P

Religious Activities:

Religious assemblies were held every Friday. The Inthu Mahalir Manram observed the Guru poojas, Sivarathiri and Navarathiri celebrations. These were celebrated with poojas, Bhajanais and suitable religious observances.

Some students left early in the morning for Thiruketheswaram for the Sivarathiri festival, while others observed it in school.

On the first day of Navarathiri the celebration was begun with poojah. Miss Radha Somasunderam spoke on the significance of this festival. The religious observance culminated in a Cultural Festival. The story of Abalilai presented in ballet form, was a fitting climax to this function. Dr. & Mrs. Gengatharan graced this occasion as Chief Guests.

Vijayathasami was observed with poojahs and Vidyarambam followed.

The Yuwathi Club had an active year, meeting every Friday. Members attended the J. I. C. C. F Camp held at Kilinochchi. They took part in a debate with Chundikuli Girls' College.

The Shool Carol Service was held in December and the Venerable Archdecan Gnanapragasam gave the Christmas message. The service of song was followed by a presentation of the Nativity story in ballet form which was much appreciated. Our thanks are due to the Rev. M. A. Ratnarajah, the Rev. & Mrs. Hitchcock and Mrs. Nesathurai for the suggestions and encouragement they gave in producing the ballet.

The School Choir also took part in the inter-denominational Carol Service.

Young Farmers:

The Tree Planting Campaign was inaugurated with a talk by Miss. R. Rajaratnam on the 9th. December. Mahogany, teak cloth of gold and asoka saplings were planted. The ceremony culminated in the planting of a mahogany sapling by Mr. Kanagarajah J P. proprietor of the Milk White Soap Industries. Mr. & Mrs. Kanagarajah, longtime friends of the school donated a gift of Rs. 1000/- to the P.T.A. of the School, in addition to the gifts of saplings for planting during the campaign. We thank them for their gifts.

Educational Tours:

A one - day study tour to Nagarkovil and a study tour of longer duration to the Eastern Province and places of historical and religious significance was organised for the Advanced Level classes.

Students from the Middle School went on a tour of the sacred city- Anuradhapura and Mihintale. Class tours of the Northern Province were also organised.

Scowcroft Home Union

The Scowcroft Home Union held weekly meetings which helped to enliven the life of the Home. The programme included games, entertainments and fancy dress competitions.

A debate with the Hostel Union of Jaffna Central College took place this year. Saraswathy Poojah was celebrated and a short play, "Kannapanayanar" was staged. At the Hostel Canteen Service conducted during the third term, the Rev. R. S. Manopavan who gave the Christian message and Mrs. Manopavan were special invitees. The Annual Hostel Union Dinner and a picnic to Cashurina were two of the much enjoyed highlights of the year. Representatives of the Union - five in number - were deputed to serve on the Diet Committee and have a share in planning and drawing up the daily menu.

Conclusion:

The work of any institution demands co-operation of its entire staff. I say a sincere "Thank you" to all the members of the Staff, the Deputy Principal, Mrs. C. K. Paramanathan, Miss. H. S. Sinnathamby, Supervisor, Primary Section all the Sectional Heads, Miss P. Gunaratnam, the Hostel Supervisor, the Office Staff, the minor Staff and the Hostel Staff without whose willing help, the efficient administration of the school would not have been possible.

பாடசாலைகளுக்கு இடையே நடந்த
சோயா அவரை கட்டுரைப் போட்டியில்
முதலிடம் பெற்றவர்
கீதாஞ்சலி மஞ்சலிங்கம்

கூட்டுறவுச் சங்கத்தினால் நடத்தப்பெற்ற பேச்சுப் போட்டியில்
மாவட்டத்திலும், அகில இலங்கையிலும் முதலிடம் பெற்றவர்
சிலோச்சனா சண்முகநாதன்

சிறப்புச் சாதனைகள் 1975

- I கல்வி இலாகா நடாத்திய “ஐக்கிய நாடுகள் சங்கத்தின்”
  - 1) தமிழ் பேச்சுப் போட்டியில் முதற் பரிசு - தனுகா, சிவதாசன்
  - 2) ஆங்கிலப் பேச்சுப் போட்டியில் முதற்பரிசு - இந்திரா பாலசிங்கம்
  - 3) ஆங்கிலக் கட்டுரைப் போட்டியில் முதற் பரிசு - இந்துவதனி
சோக்கலிங்கம்
- II இலங்கை இலக்கியக் கழகத்தினரால் நடாத்தப் பெற்ற ஆங்கிலக் கட்டுரைப் போட்டியில் முதற் பரிசு - வஸந்தா அருணாசலம்.
- III ‘லயன்ஸ்’ கழகத்தவரால் நடாத்தப் பெற்ற “சோயா அவரைத் தமிழ்க்கட்டுரைப் போட்டியில்” முதலாம் இடத்தையும், 100 ரூபா பரிசையும் பெற்றுக்கொண்டவர் - கீதாஞ்சலி பஞ்சலிங்கம்.
- V வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கப் பேச்சு போட்டிகளில் தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டியில் மத்திய பிரிவில்,
முதல் இடம் - சாந்தினி செல்வநாயகம்
மேற் பிரிவில் முதல் இடம் - பாமினி நடராசா
- V கிறிஸ்தவ இளைஞர் சங்கம் நடாத்திய கலைத்திறமைப் போட்டியில் (Talent Contest)
கீழ்ப் பிரிவு - பியானோ - முதல் இடம் - சிவகுமாரி கனகரத்தினம்
மத்திய பிரிவு-பியானோ-முதல் இடம் - சாந்தகுமாரி கனகரத்தினம்
- VI யாழ்ப்பாண மகளிர் பாடசாலை விளையாட்டுச் சங்கம் நடாத்திய போட்டியில் வீராங்கனையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள்
சிரேஷ்ட பகுதி - வினிதா ஜயசிங்கம்
கனிஷ்ட பகுதி - உதிஷ்த்திரா மகேந்திரன்
- VII யாழ் பெண்கள் பாடசாலைகளின் விளையாட்டுப் போட்டியில்
  - 1) 200 மீட்டர் ஓட்டப் பந்தயத்திற் புதிய சாதனை காட்டிய மேற் பிரிவு வீராங்கனை - வினிதா ஜயசிங்கம்
  - 2) கீழ்ப்பிரிவு வீராங்கனை - உதிஷ்த்திரா மகேந்திரன்
- VIII அகில இலங்கை விளையாட்டுப் போட்டியில்,
  - 1) நீளப்பாய்தல், உயரப் பாய்தல் - முதல் இடம் -

நவீந்தினி கனகசபை

IX யாழ் / சைவ பரிபாலன சபையினரால் 1974 இல் நடாத்தப்பட்ட பரீட்சையில்

i) சிவமணி சிவசுப்பிரமணியம் - தங்கப் பரிசு பெற்றார்.

X பாடசாலை இல்லப்போட்டியில் புதிய சாதனை நிலைநாட்டியவர்கள்

1) கோமதி முத்துக்குமாரு - 100மீட்டர் - முன்னையசாதனைக்கு சமமாக

2) வீனிதா ஜயசிங்கம் } - 100மீட்டர் - புதிய சாதனை
 } - 200மீட்டர் - புதிய சாதனை

சிறப்புச் சாதனைகள் 1976

1. வடமாகாண ஆசிரியர் நடாத்திய போட்டிகளில் மாகாண நிலைப் போட்டி:

I தமிழ்ப் பேச்சு
 மத்திய பிரிவு

i) ஸ்ரீரஞ்சினி ஐயாத்துரை - முதல் இடம்
 கீழ்ப்பிரிவு:

ii) சந்திரிகா செல்வநாயகம் - மூன்றாம் இடம்

II குழப்பாடல் (பெண்கள்)
 கீழ்ப் பிரிவு:

வேம்படி மகளிர் பாடசாலை - இரண்டாம் இடம்

iii) ஆங்கிலப் பேச்சு:

கீழ்ப் பிரிவு:

காஞ்சன வல்லிபுரம் - முதல் இடம்

2. பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் நடாத்திய அகில இலங்கைக் குறுநாவல் போட்டி

ஸ்ரீரஞ்சினி ஐயாத்துரை - மூன்றாம் இடம்

எழுதிய குறுநாவல்

“ இலட்சியப் பாலை ”

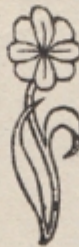
3. கூட்டுறவு அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தினால் சர்வதேச தினத்தன்று நடாத்தப்பட்ட அகில இலங்கைத் தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டியில் சுலோசனா சண்முகநாதன் - முதல் இடம் 150 ரூபாய் பரிசு

கூட்டுறவு அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட வடமாகாணப் பேச்சுப்போட்டியில்

சுலோசனா சண்முகநாதன் - முதல் இடம் 100 ரூபாய் பரிசு

4. லயன்ஸ் கழகத்தினர் நடாத்திய கவிதை உற்சவத்தில் 14 வயது உட்பட்டவர்களில்
ஜமுனா வல்லிபுரம் - விசேட தரத்தை (Distinction Level) யடைந்துள்ளார்.
12 வயதுக்குட்பட்டவர்களில்
யாழினி நமசிவாயம் - விசேட தரத்தை (Distinction Level) யடைந்துள்ளார்
5. i) யாழ்ப்பாண மகளிர் பாடசாலை விளையாட்டுச் சங்கம் நடாத்திய போட்டியில் வீராங்கனையாக தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள்
19 வயதுக்குட்பட்டவர்களுள் - வினிதா ஜெயசிங்கம்
15 ,, - துஷ்யந்தி இராமநாதன்
13 ,, - உதிஷ்ரா மகேந்திரன்.
- ii) அகில இலங்கை மாணவிகளின் விளையாட்டுப் போட்டியில் 100 மீற்றர் ஒட்டம்
துஷ்யந்தி இராமநாதன் - முதல் இடம்
- iii) கனிஷ்ட விளையாட்டுப்போட்டியில் (A. A. A.) 100 மீற்றர், 200 மீற்றர் ஒட்டப் பந்தையங்களில்
துஷ்யந்தி இராமநாதன் - இரண்டாம் இடம்
6. அகில இலங்கை விஞ்ஞான முன்னேற்றக் களகத்தினரால் டாட் தப்பட்ட அகில இலங்கைப் பாடசாலைகளின் விஞ்ஞான அறிவுப் போட்டியில் (தமிழ்ச் பகுதி)
வேம்படி மகளிர் பாடசாலைக்கு முதல் இடமும் வெற்றிக் கேடயமும் வழங்கப்பட்டது.

Mona Lisa

The fabulous painting of fair Mona Lisa
Lures every soul like the wonder tower of Pisa ;
Celebrated painting of occidental art
Has won many a moving, gracious heart ;
Reveals an outer impression of a blessed life
Of lovable Zanolli del Giocondo's wife
The enigmatic expression of her lovely lips
And eyes, every photographer eagerly clicks
To treasure forever a beauty so rich and rare,
Occupying a prominent place in Louvre fair.
Created Leonardo da Vinci a glorious form
To dwell amongst the antiques an epitome
Just a glimpse for memories sweet to linger,
For rapturous songs to burst forth from the singer.

Amybelle Veerakathipillai

Miss Amybelle Veerakathipillai is one of our distinguished old girls, who has had her poems published among the works of twentieth century poets. "Mona Lisa" appeared in the Anthology "Contemporary Poets" (Regency Press, London & New York)

We thank her for kind permission to reproduce it in 'The Torch Bearer'.

Dear Vembadi

From time to time Vembadi has lost members of her staff to the lure of foreign lands. We publish below excerpts from letters from our former members of staff, who are domiciled abroad. They tell you a little bit about life in the countries they live in, and the places they have visited.

Mrs. I. Nadarajah who left us about an year ago writes to us from Kaduna, one of the 19 states that form Nigeria. Here's what she says:

"Nigeria is one of the richest West African Countries and is endowed with oil, Gold and Copper as natural resources. The main agricultural crops are groundnut, Sugarcane and Cotton.

At the moment the country is governed by the armed forces, with His Excellency Lt. General Olusegun Obasanjo as Head of State and Commander-in - chief of the armed forces. Kaduna State is administered by His Excellency Wing Commander Usman Iorin.

Kaduna State is one of the Northern States and is about the size of Sri Lanka. My husband and I are posted in the northern tip of Kaduna State in a town which is close to the Sahara and bordering the French Republic of Niger. This town is called Katsina. It is 250 miles from the State Capital Kaduna and reminds one of Jaffna and Colombo. The people of this country belong to numerous tribes. There are more than a hundred tribes and each tribe may be distinguished by the tribal marks on their faces which incidentally are caused during infancy. The Hausa tribe predominates in our state. Their language is Hausa. They belong to the Islamic faith. In the Southern State the majority are Christians and in the northern State the majority are Moslems.

The people in our region are simple polite courteous and very helpful. They are mostly peasants and cattle rearers. They are very proud of their heritage and most of the top posts in the ministries are held by people from Katsina.

Even now people live in houses constructed of mud mixed with straw. The houses are like the older Jaffna houses with an open courtyard. Even the roof is made of mud. One very strange thing about these people is that even the very rich live in such mud houses with nice interior decorations. Except for the houses in the Government residential area, all the other houses are mud houses.

Regarding the Educational system there are Primary Schools and four types of Post Primary Schools. The Primary School extends from Class I to Class VI. At the end of this period they sit a common entrance examination. Those who fare well at this examination gain admission to the Secondary Schools. Those who have secured pass marks are taken to the technical schools. Those who have got the minimum pass marks are taken into the Teachers' Colleges. Those who enter the Secondary Schools follow a five year course, at the end of which, they sit the West African School Examination which, is equivalent to the G. C. E. O./L. Those who enter the Teachers' Colleges follow a 5 year course at the end of which they sit an examination.

If they complete this course they are made Primary School teachers whether they pass the examination or not. If they pass the examination they get a higher pay. Most of the students in the Teachers' College are weak in their studies and since they are sure of a job they are indifferent towards studies. Since they automatically become Primary School teachers, the standard of education in all the Primary Schools is very low. The fourth type of Post Primary School is where they have G. C. E. A./L. Classes. Most of the teachers have got Post graduate qualifications. A Graduate like me is considered unfit to teach in these schools. Those who pass this examination can seek admission to any of the universities in the country. There are about twenty universities in the country.

All Post Primary Schools are boarding schools and consist of students from all parts of the Federation. They are provided with accommodation, school uniform, bed linen, soap, sugar etc. For academic work they are supplied with text books, exercise books, dictionary, ruler, red and blue ball point pens, Oxford Mathematical set, Box of weights etc. On the last day of term,

they are given what is called the 'Journey Money' to go home for the vacation and come back after the vacation.

The Sports meet of the schools in our district is noteworthy since at the prize giving function, apart from individual prizes and house trophies, the winning house is presented with a huge ram which is slaughtered and roasted and shared by all the members of the house.

There are many interesting features about the students in the post Primary institution. There is no age limit for admission. Those in Form I are over 15 years of age and some of them are even over 20 years old. Many students are married and have children. Hear, boys get married, at the age of 15. In Teacher Colleges there are students who are over 40 years old. Hence there is poor discipline in schools.

Regarding their cultural life, still they have their traditional leaders who live in palaces. The people respect these leaders very much.

The majority of the men here have many wives. Divorces are very common. There are several men who have got more than fifty children. Since divorces are very common and each man or woman marries several times, there are many children. All the boys in a village address each other as brothers.

Girls are lucky because it is the bridegroom who gives what is called the "Bride price" to the girl's father. When a boy intends to marry a girl he sends his parents, with expensive clothes, jewellery, money etc. to the girl's parents. They look at these things and if they are satisfied give their consent to the marriage. If the girl is educated or nice looking, the bride price is high. After marriage the girl is sent to the boy's house with all the necessary food items including salt, oil etc. together with cooking utensils. Food items sufficient for six months are normally given".

How very different this is from customs in our own country. In the same continent as Nigeria, is Zambia from where our next letter comes.

Miss. R. Navaratnasingham, our former Deputy Principal, teaching in Mabel Shaw Secondary School writes to us from there. Its a boarding school and she's the only Asian on a multi-national staff. With her keen interest in History and Archeology she has travelled widely and she writes to us of her visit to Egypt.

"Cairo is called the city with a thousand minarets and was founded by the Fatimid, a thousand years ago. After flying through the sand tracks a green valley suddenly appears from out of the waste of desert - the old city of the Caliphs the Fatimids and Saladin, and side by side, the modern capital with its towering buildings. I spent three weeks with friends there. There is so much to see in Egypt that it is impossible for me to describe all my experiences and what I saw. However let me write about a few of the things that the girls would perhaps like to read about. There are many pyramids in Egypt. But the famous ones are the three at Giza built on the edge of the desert, about 2600 B.C. The largest pyramid is 490 feet high, 750 feet wide and is composed of two

million three hundred thousand blocks of granite, each weighing two and a half tons, yet accurately placed, to the fraction of an inch. Looking at it one wonders how the Egyptians managed such engineering feats without the modern use of cranes. Below the pyramid are funeral chambers, galleries with paintings. At the foot of the pyramid overlooking the Giza Plateau is the sphinx which gazes serenely out earthwards. It is a figure half man and half beast in form. The head of the Sphinx is really the statue of one of the Pharaohs.

There are several museums in Cairo where you find the treasure of the Pharaohs, mummified bodies of the dead, preserved. The Egyptians believed that when a Pharaoh died his soul went back to the world of the Gods. If the body decayed the soul would die. This belief led to embalming and wrapping the bodies, burying them for safety inside great stone tombs. This was done by the priests and was an art in itself. They mummified cats, dogs, their pets, and it is amazing how they are preserved even at this day.

The Papyrus Institute was another interesting place to visit. There we were shown how the early Egyptians made paper out of the papyrus reed. Faiyum the oasis city in the desert was another place I visited. It was amazing to see water gushing out of the ground when all round there was nothing but tracts and tracts of desert sand.

Alexandria is the sea-port town on the Mediterranean. Here we saw the summer palace of King Farouk, the last of the Egyptian kings. His immense wealth and life of luxury have been the cause of the revolution which lead to his overthrow. In Alexandria there are many Graeco-Roman remains remaining, of the time the Greeks and Romans ruled there.

We also have many references to Egypt in the Bible and as a christian I was interested in visiting these places too. The Virgins Tree is still preserved as the tree that provided shelter to the Holy Family on their flight from Palestine to Egypt when Herod sought the life of the baby Jesus. There was a Jewish community there during

the time of Christ and naturally Mary and Joseph lived there. Now there is a monastery there connected with their sojourn called the Monastery of the Holy Virgin. There is a Jewish Synagogue too where Joseph and Mary worshipped, called the Ben Ezra synagogue where old manuscripts in Hebrew are preserved. Most of the people of Egypt are Muslims, but at one time there were many Christians. I visited the Coptic Church and attended service with an Egyptian family. The service is in Arabic and the men and women sit separately and there is a partition between them. The pulpit is in the centre so that the priest can see both groups. I also saw Joseph's well, supposed to have been built by him when he was a ruler. I saw the village where Moses was born and the Coptic museum where all documents are preserved."

From delving into the past and present of Egypt, we go across the Mediterranean and the English Channel with Miss. P. Ambalam who tells us of modern trends in Education in the U.K. Let us visit a comprehensive school in Middlesex with her.

"I am teaching in a big Comprehensive School. The number on roll is 1800 and 127 of us teach them - or at least try to! Fortunately the school is in a good residential area and hence we seem to be able to maintain good academic and disciplinary standards. The head-master himself belongs to the Salvation Army and as a child lived in Northern India where his parents were missionaries.

I seem to be the only coloured person from our part of the world. Another Asian from Nairobi has just joined us now as a Science teacher, but she is in western dress and people here don't think she is a foreigner. As I am always in saree I get both the flattering compliments and some rude remarks too from a few of the kids who are colour prejudiced. I teach History Religious Education (which is comparative) to Exam students and general subjects to a group of slow learners, which is compensatory remedial education, as known here for official purposes.

The life of a teacher here is very much the same as in Sri-Lanka, but work in the class-room is much more difficult. The

permissive society and T. V have done enough harm to the younger generation - say the older generation, who find it difficult to reconcile themselves to present standards in school - but there are yet enough sensible people who make the most of the opportunities given to them. Everything is provided in schools - books papers, etc. There is no traditional respect for elders. It is essential that you establish a free and easy relationship with the students if you want to get anywhere. It is partnership in learning more than teaching. Schools (good ones) do try to keep in touch with the parents. One evening in a year is set apart for each of the year students' parents to meet the staff.

I am a Fifth year Form teacher (15 - 16 year old,) and hence next week I shall be in school to meet the parents of any 5th year students who wish to meet me. They have to make an appointment (between 6 p.m. - 9 p.m.) Each parent is allowed to discuss anything they wish to. If you have some problem, the head master will ring and ask the parents to come and meet you, and later with their

consen you cant refer the child to a Child Guidance officer, a Social Welfare or a Probation officer as the case may be.

Many clubs and activities go on during lunch hour - bridge, photography drama dancing, debating etc. Physical Education and games are part of the time - table. Swimming too during the Summer terms. Here the beginning of the year is September and we finish in July.

Students are not kept back. According to their ability they can choose to do Science, Arts, Maths, Technical, Contemporary Studies, or Commercial courses. This is the advantage of comprehensive education I find, where there is a possibility of changing courses. Those don't make good will leave at 17 and get some job which of course is again largely a responsibility of the school Careers and Local Authority Youth Employment Officer. A Careers department and the Director of studies deal with the type of course students take, and their future vocation, depending on their results or performances at school. For instance my students will be leaving at the end of the

year. Some leave earlier, as they do not wish to be in school after their school leaving age. The Careers department provided them with forms which have about 50 questions regarding their choice of jobs etc. One Youth Employment Officer is now interviewing them individually and will then try to fix them in some sort of job if possible. Those who wish to proceed to higher studies must also apply to the Universities and colleges through the school.

There is no Prize Giving, but there is a Presentation Night where their certificates are handed out, and that is the biggest school function. Reports are given twice a year and a copy of it kept at school.

Oh! there is one thing - no member of staff, or pupil, can go into the school other than at school hours. If you are on leave too you cannot go to school, which is unlike in our country. The law is to safeguard you from any possible accidents. Claiming damages is very much easier here

Our school children do wear uniforms but some schools do not. Boys wear black

trousers, white shirt and black jacket. Girls white blouse, grey or blue skirt (short) and brown or black shoes. They have to wear a school tie too. There is no corporal punishment. You can keep back a child after school for 30 minutes, but must give 24 hours notice to the parents before doing so.

I am quite happy in my work with no interference from anyone. You can teach what you like and in any way you like. Also any subjects you want to. You can apply for any scaled post advertised and move from one school to another. It is for you to throw away the job and then retire at 65. Women may retire at 60, when they get a commuted pension and a monthly pension which is not very high and a state pension for old people which is also a nominal sum.

Well I think I have given you an idea of what goes on here. By the way exams in Secondary school are the following:--

G. C. E. — Ordinary Level

G. C. E. — Advanced Level

C. S. E. — Certificate of Secondary Education.

C. E. E. — Certificate of Elementary Education.

There is a move to combine the C. S. E., G. C. E., C. E. E., soon and experiments are now being carried out for it."

From the United Kingdom, we go across the "Herring Pond" and visit tropical Jamaica and the cooler climes of Canada with Mrs. G. C. Bartlet (nee V. Arulanandan). We'll let her tell you about these places.

"Jamaica is a beautiful island very much like Ceylon - except that you have the added beauty of having long mountain ranges quite close to the sea. It is very striking to some one coming into the island for the first time. The salubrious climate, the beauty of its beaches and its proximity to the more affluent countries are exploited to build up the tourist trade. Since the price of sugar is tumbling down in the world market, they have to boost the tourist trade by putting up hotels and provide entertainment for the tourists. At the moment, even this is threatened by the violence in the country where even foreigners and tourists have been affected. There are a

number of places of scenic beauty and of historical interest. There is a place called Discovery Bay on the North Coast where Columbus is supposed to have landed, and another called Port Royal close to Kingston. This place was at one time the seat of their Government but the whole place went under the sea when there was an earthquake. There is a small building that they call the Giddy House since it was shifted by the earthquake and is now at a steep angle, that when you walk on the floor its like going on a slider. There is also a fort built there in the shape of a ship and Lord Nelson is supposed to have been there. When I was in Jamaica I experienced two very slight earth tremors. One of these took place when I was in a class and was an excuse for quite a stir-though no harm was done. There are people of various ethnic groups (African, European, Lebanese, Spanish and Chinese) of varying degrees of adulteration in most of the schools, Spanish is taught as a second language and French and German are also taught in the urban schools. They have had teachers recruited from England and the states and Indian teachers for science subjects-though now they are re-

placed by their own graduates.

The Jamaicans take a lot of interest in their folk culture-music poetry and drama written in "patois" which is their dialect, which is a hotch-potch of degenerate forms of English, African, Spanish and may be even other languages that they might have had to start with. Some children don't see the distinction between English and their patois. It's about fourteen years since Jamaica had her independence which they celebrate with a lot of fanfare and trumpet, music and drama from all the different cultures that have gone to make the nation. They have quite an array of National Heroes, starting with the ones who led the slave uprisings, during the time of Queen Victoria, which led to the emancipation of the slaves, to the latest one who is very much alive.

Jamaica has also been the venue of International conferences, may be due to the scenic beauty. There was an Educational conference just before I went there, then in April 1975 there was the Prime Minister's conference, when we had the Ceylon Premier and her delegation there,

and the IMF conference in 1976. There are quite a number of Ceylonese and so when there is somebody from back home they get together and do the needful, spreading the red carpet etc. All good things come to an end and in July 1976 we packed our bags and set out for pastures new. Here in Jamaica the academic year commences in September. At the moment I am not working but taking a few classes in English. This year we have had a fairly long summer. So we were able to see something of the place before the term started. There are lovely lakes and the Canadians spend their warmer days boating, water skiing, Canoeing much as Hiawatha must have done, of old, but in a more sophisticated manner. Winter came in rather late and this year we are supposed to be having a milder summer. It started in late November with January and February being the coldest, and in April it will be over, with spring setting in. Last term in December, the days were very short and we used to leave the house in the mornings at 7.30 in the dark, and got back in the evenings at 5.00, in the dark.

But now the days are getting longer, In spite of the cold winter, the days are bright and sunny without the warmth. The prairie adds to the coldness.

The coldest temperature registered to my knowledge was 31°C which happens once in a way. If you are in a warm house with a warm car and clothed properly you won't feel the cold so much. Any way the cold does not seem to keep these people from doing what they have to. Nowadays there are indoor games, ice hockey, and other entertainment for evenings."

A glimpse into some aspects of life in these countries, so different from our own in many respects, has been a worthwhile experience. Although literature on the countries mentioned, may be voluminous, yet the places assume new dimensions when seen through the eyes, of those, whom we have known, and who, know our interests. To those who have given us a glimpse of these, places, we say a sincere "Thank You". Our good wishes too go out to them.

Editors.

நம் மரவளங் காத்தல்

இன்று நாம் வளர்க்கும் மரங்கள் நாளை எம்மை வளர்க்கும். நாம் அவற்றை வளர்க்காது குறைத்தாலும் குறைக்கும் தனையும் குளிர் நிழலேத்தந்து மணக்குமாம் கண்டிர் மரம். நம் நாட்டின் செல்வத்தின் ஒரு பகுதியே தாவரங்கள். மக்களின் பொருளாதார வளத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையன. ஆக்கத்துறையில் அவற்றின் முக்கியத்துவம் தெற்றெனப் புலனாவதொன்றாகும். தாவரங்கள் அவற்றின் பயன்பாடு நோக்கங்கட்கு மட்டுமன்றிக் கவர்ச்சி சார்புகட்கும் நன்கு மதிக்கப்படுகின்றன. ஆங்கிலக் கவிதையொன்றில் மரம் விடுக்கும் வேண்டு கோளிலிருந்து அவற்றின் பயன்பாட்டுத் தன்மை எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

Oh people!
I am the warmth of your home,
in cold winter, by night
Give you shade and shelter,
when the sun in scorchy and bright
I am the bed in which
you rest and sleep
And the wood from
which you construct a ship
I am the rafter of your house
and plank of the table
And wood for the Coffin
and even for the toddler
I stand for your good men
and for the beauty of your nature
Oh! people destroy me not,
but utilise me best and proper.

நம் நாட்டின் இயற்கை அழகினைக் கண்டு மயக்கமுற்ற அந்நிய நாட்டவர்கள் தமது பொருளாதார வளத்தை ஈட்டிக் கொள்ள முகமாக மலைப்பகுதிகளிலுள்ள காடுகளை அழித்து கோப்பி, தேயிலை, ரப்பர் போன்ற பணப்பயிர்களைப் பயிரிட்டனர். அவர்கள் மண்ணரிப்பைப் பற்றி அக் குறை கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இலட்ச

சக் கணக்கான ஆண்டுகளாகச் சிறிது சிறிதாக வளர்ந்த மூலக் காடுகள் அகற்றப்பட்டதால் மண் வெளிப்பட்டது. மழைக் காலங்களில் குன்றுகளிலிருந்து வழிந்தோடிய நீருடன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மண்ணும் அரிக்கப்பட்டு ஆறுகளினூடாக அடித்துச் செல்லப்பட்டு இறுதியாகக் கடலையடைந்தது. ஒரு பகுதி ஆற்றுப் படுகையில் படிவுற்றதால் ஆற்றின் நீர் கொள்ளளவு குறைவுற்றது. இதனால் இரு விளைவுகள் ஏற்பட்டன. மலைப்பகுதியின் மண்வளம் குறையத் தொடங்கியது. கரையோரப் பகுதிகளின் ஆறுகளின் முகத்துவாரங்கள் தடைப்பட்டதன் காரணமாக சுற்றுடற் பகுதிகள் வெள்ளத்தில் மூழ்கின. வெள்ளப்பெருக்கு வருடா வருடம் மக்களின் வீடுகட்கும் உடைமைகட்கும் ஏற்படுத்தும் சேதம்தான் எத்தனை? மேலும் இப்பகுதிகளிலுள்ள மண் அடிக்கடி வெள்ளப் பெருக்கினால் பாதிக்கப்படுவதால் வெற்றிகரமான பயிர்ச் செய்கையைத் தொடருவது மிகவும் சிரமமான செயலாகும். இதனை எண்ணும்போது மண்ணை வளப்படுத்தும் வகையில் தாவரங்களை அப்புறப்படுத்துவது பொருத்தமானதா என ஒரு வினா எழுகின்றது. அவ்வாறெனின் எம்முடைய தேவைக்கேற்ப மண்ணைப் பிரயோகிக்க முடியுமா? மண்ணைப் பதப்படுத்துதல் மனித வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான தொன்றாகும். மண் அடித்துச் செல்லப்படுவதை இயன்றளவு குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். மண்ணின் மேன் மட்டத்தை மூடக் கூடியவாறு தாவரங்களைப் பாதுகாத்தல் மண்ணரிப்பைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு செயல் முறையாகும்.

நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்றதும் பழைய படி இலங்கைச் சமூகத்தினர் தமது உணவுத் தானியத்தை தமது நிலங்களிலேயே பயிர்செய்து பெறவேண்டுமென்ற உயர் நோக்கத்திற்கமைய அரசினரும் தார்ந்து

போன குளங்குட்டைகளைச் சீர்திருத்தி நேற்பயிர் செய்வதற்கான பலவித நீர்ப் பாசன அபிவிருத்தித் திட்டங்களை கையாளுகின்றனர். அத்துடன் பணப்பயிர்கட்கு உலகநாடுசுட்கிடையே பெரும்போட்டி ஏற்பட்டுள்ளதால் நம் நாட்டின் அந்நியச் செலாவணியில் பெரும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே நாம் தொடர்ந்து பணப்பயிர்கள் செய்வதை விட்டு உணவுப் பயிர்களை பெருமளவில் உற்பத்தி செய்து தன்னிறைவு கொள்ள முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டிய நிலையில் இன்றுள்ளோம். இதற்கு மண், நீர் ளளங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

பல்வேறு தேவைகட்காக தாவரங்கள் அகற்றப்படவேண்டியது உண்மையே. எனினும் வெட்டப்படும் ஒவ்வொரு மரத்திற்கும் பதிலாக பிறிதொரு மரம் நாட்டப்படவேண்டும். மீள்நடுகைத் திட்டத்திற்கமைய காடுகள் அழிக்கப்படுமேயானால் மரங்கள் அகற்றப்படுதலினால் ஏற்படும் சேதம் சுருங்கும். தக்ஷிணோக்கமின்றி காடழிப்பதோ அன்றித் தாவரங்கட்கு அநாவசிய சேதம் விளைவிப்பதோ ஒரு சமூகத் துரோகச் செயலெனக் கருதப்படவேண்டும். இவ்வித சிந்தனையை நமது மக்களின் மனதிலே வேருன்றச் செய்தலினால் இந்நாட்டு மரங்களைக் காத்து உறுதிப்படுத்தப்படலாம்.

திட்டமின்றித் தாவரங்களை அழித்ததனால் சோலை வனமாக இருந்த நம் அழகிய நாடு பாலைவனமாக மாறியுள்ளது. காலநிலை மாறியுள்ளது. ஆறுகளும் ஊற்றுக்களும் வரண்டதினால் குடிநீர் குறைந்துள்ளது. வெள்ளப்பெருக்கும் வரட்சியும் மாறி மாறி வருகின்றன. மண்ணரிப்பும் மண் சரிவும் ஏற்படுகின்றன. இடைக்கிடையே தொடர்ச்சியான வரட்சியேற்படும்போது மட்டும்தான் திட்டமின்றிக் காடழிப்பதனால் ஏற்படும் தீங்குகளை நினைவு கூர்ந்து பின் மழை பெய்யத் தொடங்கியதும் அதனை மறந்து காடழிப்பதில் மிகத் தீவிரமாக முற்படுகிறோம்.

காடில்லையேல் நாடில்லையென்பார்கள். பாலைவனத்தில் தாவரமில்லை. மழையில்லை. உயிரினமில்லை. நீரைத்தடுத்து வைப்பதற்கு

எம்மிடமுள்ள சிக்கனமான அணைக்கட்டுக்கள் எமது காடுகளே. நிலத்தின் மேல் மழை மோதுதலாலுண்டாகும் விளைவினை அவை தரப்படுத்துகின்றன. இலைகள் மழைத்துளிகளை இடைமறிப்பன. காட்டு நிலத்தின் மேலுள்ள கூளம் உச்ச உறிஞ்சலைச் சாத்தியப்படுத்துகின்றன. எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள காற்றைக் குளிர்மைப்படுத்துவதனால் மரங்கள் மழை பெய்தலில் கணிசமான செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றன. காபனீரோட்சைட்டை அகற்றி ஒட்சிசன் வாயுவை வெளிப்படுத்தலினால் வளியைத் தூய்மையாக்குவதிலும் பெரும் பங்கு எடுக்கின்றன. அவற்றின் அடியைச் சுற்றியுள்ள நிலம் நீரை உறிஞ்சுவதால் வெள்ளப் பெருக்கின் நடத்தையிலும் ஆறுகளின் ஒழுங்காற்றலிலும் நீருற்று வழங்கலிலும் அவை செல்வாக்கையுடையன. அத்துடன் நாம் நாட்டின் செல்வத்தின் ஒரு பகுதியாகிய விலங்கினங்கட்கும் அடைக்கலம் கொடுப்பதுவும் நமது காடுகளே. காடுகள் தீக்கிரையாக்கப் பட்டதால் அநேக அரிய தாவரங்களும் விலங்குகளும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன.

கண்மூடித்தனமாகக் காடழிப்பதையுணர்ந்த நமது அரசாங்கம் மரநாட்டு இயக்கத்தை 1976 டிசம்பர் மாதம் முற்பகுதியில் தொடங்கி வைத்தது. இதற்குப் பொது மக்களினதும் மாணவர்களினதும் ஆதரவை நாடியிருந்தனர். புதிய பாடத் திட்டத்தின் கீழ் குழைப்பற்றி மாணவர்கள் அறிந்திருக்கவேண்டியது அவசியம். ஆகவே அவர்களின் ஒத்துழைப்பை நாடியது மிகவும் பொருத்தமான தொன்றாகும்.

காரணமின்றிக் காடழிப்பதைக் கண்டிக்குமுகமாக நமது பிரதமர் மாண்புமிகு திருமதி பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் “கூரிய கோடரியை வீசி மரங்களை வெட்டி முகிற் கூட்டங்களை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளையில் மகாவலி கங்கையை வடக்கு நோக்கித் திசை திருப்புவதால் யாது பயன்” என்றார். மகாவலி கங்கைக்கு நீர் வழங்கும் சிற்றுற்றுக்கள் வரண்டுள்ளதால் அது குறைந்தளவேநீரைஎடுத்துச்செல்ல வேண்டியவரும். இதனால் நம்நாட்டில் மேற்கொள்

ளப்பட்ட நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் யாவும் பயனற்றதாகும். தொடர்ந்து காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருமேயெனில் ஒன்றில் புழுதி நிறைந்த பூமியில் வாழ வேண்டியவரும். அல்லது வெள்ளப் பெருக்கினால் அவஸ்தைப்பட நேரிடும். நாம் நிலத்தை வளமாக்க எடுத்த முயற்சிகள் யாவும் களைகள் வளரும் புதராக மாறி விடுமோவென அஞ்சவேண்டியுள்ளது.

எழில் குன்றிக் காட்சியளிக்கும் எமது

நாடு மீண்டும் புத்துயிர் பெற்று செழிப்புற வேண்டுமேயானால் பயன்தரு மரங்களை யுண்டுபண்ணி சமுதாயத்தின் வயல்களையும் தோட்டங்களையும் குறுவளியிலிருந்தும் மண்ணரிப்பிலிருந்தும் காத்துக் கொள்ளும் அரிய சேவையைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்வோமேயானால் எதிர் காலத்தில் நம் பொருளாதார வளத்துக்கு அரிய தொண்டாற்றியவர்களாவோம்.

செல்வி இ. இராசரத்தினம்

[செல்வி இ. இராசரத்தினம் அவர்கள், வேம்படி மகளிர் பாடசாலை ஆசிரியர்களுள் ஒருவராவர். விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகிய இவர், பாடசாலையில் நடைபெறும் 'பசுமைப் புரட்சி', நடவடிக்கைகளின் பொறுப்பாளராவர்.]

மாணவர் பகுதி

மன அமைதி

இக் காலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் அமைதியின்மை காணப்படுகிறது. வாகனங்கள் விரைவாக ஓடுவதையும் மனிதர் கெதியாக அசைவதையும் கடைத்தெருக்களில் வியாபாரம் துரிதமாக நடைபெறுவதையும் நாம் காண்கிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் அவசரமும் கொந்தளிப்பும் காணப்படுகின்றன. இதனால் விபத்துக்களும் நோய்களும் அதிகரித்து வருகின்றன. இக் கெடுதிகளிலிருந்து நாம் தப்ப வேண்டுமாயின் நமக்கு மன அமைதி அவசியம். ஒவ்வொருவரும் மன அமைதியாக வாழப்பழக வேண்டும்.

மன அமைதி ஆறுதலாகவும் ஆழமாகவும் சிந்திக்க உதவும். அமைதியும் சமாதானமும் நிறைய

உள்ள உள்ளத்தில் நோய் குடிபுகாது. நமது தேச வரலாற்றிலும் இலக்கியத்திலும் மன அமைதியின் அவசியம் வற்புறுத்தப்படுகிறது. பழைய அரசர்களும் பெரியோர்களும் தமது பதவிகளைத் துறந்து மன அமைதி தேடி வனம் சென்றனர்.

தெய்வ வழிபாட்டிற்கு மன அமைதி அவசியம். மனதை ஒரு வழிப்படுத்தி அதை அலையவிடாது வைத்திருந்தால் இறைவனை அடையலாம். மாணவராகிய நாம் வீடுகளிலே படிக்கவும் கல்வியைப் பயன்படுத்தவும் மன அமைதி அவசியம்.

சிவாஜினி கோபாலப்பிள்ளை
Grade 6 k

பாரதியைக் கண்டேன்

சங்கிலியன் ஆண்ட நல்லூரில், நாவலர் சைவம் வளர்த்த நல்லூரில், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தமிழ் வளர்த்த நல்லூரில், நல்லூர்க் கந்தனின் பதிக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் இறவாத புகழுடைய பல நூல்கள் இயற்றித்தந்த மகாகவி பாரதியைக் காணும் பாக்யம் எனக்குக் கிடைத்தது. அன்றொரு நாள் நான் நல்லூர்க் கந்த சுவாமி கோயிலிற்குச் சென்றுவிட்டுத் திரும்பி வருகையில் தலைப்பாகையுடனும், முறுக்கிய மீசையுடனும், தான் தமிழனென்று தலை நிமிர்ந்து நிற்பதைக் கண்டேன். இந்தியாவில்

எட்டய புரத்தில் பாரதிக்கு மணி மண்டபம் கட்டினார்கள். இலங்கையில் தமிழ் வளர்த்த நல்லூரில் பாரதிக்குச் சிலை எழுப்பினார்கள். பாப்பாப் பாட்டு பாடிய பாரதியை, பாஞ்சாலி சபதம் இயற்றிய பாரதியை, பாருக்குள்ளே நல்ல நாடெம் பாரத நாடு என்று பாடிய பாரதியை, சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலம் கட்டிய பாரதியை, யாழ்ப்பாணத் தமிழரும் மறந்து விடவில்லை. அவரின் சிலை நல்லூரில் காட்சி தருவது மிகவும் பொருத்தமானது.

‘வாழ்க பாரதியின் புகழ்’

சுனிதகலா பத்மநாதன்
வகுப்பு “6 J”

அகில இலங்கை கூட்டுறவுப் போட்டியில் முதல் பரிசான ரூபா 150/- வைப் பெற்றுக்கொண்ட பரிசுப் பேச்சு

கூட்டுறவுத் தலைமைக்கான அடிப்படை பாடசாலைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களே ஆகும்

கூட்டுறவு என்பது மனித இனத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களில் ஒன்று. மனிதன் எப்பொழுது தோன்றினானோ அன்று தொட்டு இன்று வரை உலகியல் வாழ்வில் அவன் தனித்து வாழ்ந்ததே கிடையாது. அங்ஙனம் வாழவும் முடியாது. நாகரீகம் அடைவதற்கு முன் அவனிருந்த வேட்டுவ நிலையிலுஞ் சரி, நதிக் கரைகளை யடைந்து விவசாயம் செய்யப் புகுந்து நாகரீகம் பெற்ற இடைக்காலத்திலுஞ் சரி நாகரீக முதிர்ச்சி பெற்ற இக்காலத்திலுஞ் சரி கூட்டுறவு வாழ்வே அவன் வாழ்வாயிற்று

எனவே கூட்டுறவு வாழ்வு மனித இனத்தின் இன்றியமையாத, தவிர்க்கமுடியாத கோட்பாடுகளில் ஒன்று என்பது சொல்லாமலேயமையும். அன்றியும், “எத்தால் வாழலாம் நாம் அனைவரும் ஒத்தால் வாழலாம்”, என்றும் ‘ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு, நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வு’ என்றும் வழங்கி வரும் பழமொழிகளை நோக்குங்கள். அவை கூட்டுறவானது மனித வாழ்வின் இமயமாய்த் திகழ்கின்ற தெளிபதை உங்களுக்கு வெள்ளிடை மலை போல் விளக்கிக் காட்டும்.

ஏன், இன்று கூட்டுறவு இயக்கமானது முன்னேற்றம் அடைந்துவரும் நாடுகளிலெல்லாம், காட்டுத்தீபோல் பரவிவருவதை நீங்கள் காணவில்லையா? இதற்குக் காரணம் என்ன? கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு என்று கருதப்படுவதேயாகும்.

எனவே, இவ்வரும் மருந்தெனக் கூட்டுறவு முறையை நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு ஆண்மகனும், ஒவ்வொரு பெண்மணியும் அறியவேண்டியதும், அறிந்து அனுசரிக்க வேண்டியதும், கடைப்பிடிக்க வேண்டியதும், மிக மிக அவசியமானதாகும்.

அங்ஙனம் இதை அறிதற்குரிய காலம் எது? அறிதற்குரிய இடம் எது? என்பன இரண்டு முக்கிய கேள்விகளாகும். கல்வியின் நோக்கத்தை விரித்துரைத்த ஐன்ஸ்டீன் போன்ற பெரியோர்கள் அதன் மிக மிக முக்கியமான நோக்கங்களில் ஒன்று, மாணவர்களை வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தம் செய்தலே என எடுத்தியம்பியுள்ளனர். எனவே இளம் சந்ததியினரை அவர்களது எதிர்கால வாழ்விற்கு ஆயத்தம் செய்யும் கல்வி, வாழ்க்கைக் கோட்பாடுகளில் ஒன்றாய் கூட்டுறவு மனப்பான்மையை கூட்டுறவு அறிவை, கூட்டுறவுப் பயிற்சியை இளைஞருக்கு ஊட்ட வேண்டியது இன்றியமை

யாதது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

இதை நன்கு உணர்ந்தே நம்நாட்டரசாங்கம் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பாடசாலைகட்கும் விரிவு படுத்தியுள்ளது. பாடசாலைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஆங்கு கல்வி பயிலும் மாணவ மாணவியர்கட்கு கூட்டுறவுப் பயிற்சியை அளிப்பதற்கு ஏற்ற நிலைகளங்களாய் விளங்குகின்றன. இவற்றைத் தக்க முறையில் பயன்படுத்துவதால் இளைஞர்களின் கூட்டுறவு அறிவும், கூட்டுறவுப் பயிற்சியும் நன்கு வளரும். "ஒருவருக்காக பலர் பலருக்காக ஒருவர்" என்ற மனப்பான்மை வளரும். சுயநலம் ஒழியும். பொதுநலம் ஒளிரும். நாடு சிறக்க, நாட்டு மக்கள் நல்வாழ்வு காண வழி பிறக்கும். இளமையிலேயே கூட்டுறவின் உன்னதமான குறிக்கோள்களை உன்னதமான இலட்சியங்களைப் புரிந்து கொண்ட இளம் சந்ததியினர், எதிர்காலக் கூட்டுறவுத் தலைமைக்குத் தம்மைத் தகுதியுள்ளவராக்கிக் கொள்வர். எனவே கூட்டுறவுத் தலைமைக்கான அடிப்படை பாடசாலைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களே என்பது மறுக்கவோ அல்லது மறைக்கவோ முடியாத பேருண்மை ஆகும்.

சிலோச்சுனா சண்முகநாதன்
வகுப்பு 8 'W'

ஒளி மயம்

அந்தச் சின்னஞ்சிறிய வெள்ளை உள்ளத்தை வறுமை என்னும் நோய் வாட்டத்தொடங்கியது. நாள் முழுவதும் "வடே வடே" எனத்தாயின் கைவண்ணத்தால் செய்த பண்டங்களைக் கால்தேய ஒடி ஒடி விற்றுக் கொண்டிருந்தான் ஷாமன்.

அநுரதபுரத்திலுள்ள ஸ்ரேஷ்

னில், புகைவண்டி வரவேண்டியது தான் அந்தச் சின்னஞ்சிறு கூட்டங்கள் கலைவதும் பின் ஒன்று சேர்வதும் ஒரு தனி அழகு. ஒரு நாள் கொழும்பில் இருந்து வரவேண்டிய வண்டி வருவதற்குத் தாமதமாகியது. எங்கும் ஒரே இருள்மயமாக இருந்தது. ஆதலால், வீடு நோக்கித் தன்னந்தனியனாக அந்தக் காட்

டுவழியே சென்று கொண்டிருந்த ஷாமனுக்கு ஒரே பயமாக இருந்தது. என்ன செய்வது! தன் தாயினது வயிற்றையும், தனது வயிற்றையும் கழுவ வேண்டும் என்பதற்காக இருட்டு வேளைகளில் செல்லவிருப்பதை எண்ணி அவன் பிஞ்சுள்ளம் அழுதது. அப்போது, ஒரு மெல்லிய வெளிச்சம் தன் பின்னே வருவதை அவன் கண்கள் கண்டன. ஒரு பக்கம் அவனைப் பயம் அழைத்தது.

அப்போது, அங்கே வந்த காற் சட்டை அணிந்த பெரியவர், “தம்பி; ஏன் இந்த இருட்டு நேரத்தில் செல்கிறீர்?” என இரக்கந்ததும்பக் கேட்டார். ஷாமனுக்கு உற்சாகம் பிறந்து விட்டது போலும். “ஐயா! எனக்குத் தந்தையில்லை. அம்மாவோ உயிருடன் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் கூலிவே செய்யவும்லை இயலாததால், நான் சிறியவனெனினும், அம்மாவுக்கு உழைத்துக் கொடுக்கும் பாக்கியம் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்கிறேன். நான்வடை விற்று உழைப்பவன்” எனத் தன் வரலாற்றைக் கூறி ஷாமனின் கண்கள் குளமாயின. அவனது சிறிய தோற்றத்தையும், அவனது கதையழகையும் கண்ட அந்தப் பெரியவர் ‘தம்பி! நாளைக்காலையில், என்னை, வந்து சந்திக்கவும்’ எனச் சொல்லி விட்டு சென்றார்.

சிறு பிள்ளையாயினும் அந்தப் பெரியவர் சொன்ன வற்றைக்கேட்ட ஷாமன் மன நிறைவுடன் வீட்டுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தான். அப்போது, வீடு ஒரே இருளால் குழப்பட்டிருந்தது. “அம்ம! அம்மா!” எனக்குரல் எழுப்பினான் தன் தாயின் குரல் வராமல் இருப்பதையுணர்ந்த ஷாமன் அவளின் படுக்கை இடத்தில்

தாயை எழுப்பினான். அங்கே அவளின்பேச்சு மூச்சற்ற நிலைமையைக் கண்டு அவன் அழுதான். விபரமறியா சிறுபிள்ளையான அவன் தனியாக அழுவதை யார் பார்த்தார்கள்! ஒருவருமில்லை.

பொழுது பொல பொலவென விடிந்தது. அந்தப்பெரியர் ஷாமன் அழும் ஓசைகேட்டு அங்கேவந்து அவனுக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்தார். பின்பு, அவர் ஒரு தந்தையைப்போல அவனைத்தம் ஊருக்கு அழைத்துப் படிக்கவைத்தார் இப்போது ஷாமன் படிப்பிலும் விளையாட்டுகளிலும் வல்ல ஒரு மாணவனாகக் கல்லூரியிலே திகழ்ந்தார். தன்னை இப்படி ஒரு நல்ல நிலைக்கு கொண்டுவந்த அந்தப்பெரியவரைத் தெய்வமென ஒவ்வொரு நாளும் போற்றினான்.

நாட்கள் பல உருண்டோடின ஷாமனும் நாளொரு வண்ணமும், பொழுதொரு மேனியுமாக, வளர்ந்துவிட்டான். அவன் ஒரு பட்டதாரி மாத்திரமல்ல பல்கலைக் கழகத்தில் சிறந்த போராசிரியரும் கூட தன் தாய் தன் மகனின் எதிர் காலம் பற்றி இப்படி ஒரு கனவு கூட கண்டிருக்கமாட்டான்.

இவ்வாறு “வடேவடே” என்ற ஓசை புகை வண்டிக்குள் இருந்த அவன் மனதில் தவது பழைய வாழ்வைப் பற்றி எழுப்பிவிட்ட நினைவோவியத்தை ஷாமன் ரசித்தான் தன் இன்றைய ஒளிமயமான வாழ்வை எண்ணிப் பெருமிதம் அடைந்தான்.

கலாம விஞ்சித்தம்பி
வகுப்பு 8 P S

தேவதூதன் மரியாளுக்கு நற்செய்தி கூறுகிறார்

கல்லூரி மாணவ மன்றம்

தமிழ் தன் கதை கூறல்

செந்தமிழ்ச் சிறுவர், சிறுமிகளாகிய நீங்கள் எனது வரலாற்றை அறிவதற்கு மிகவும் ஆவலாக இருப்பீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இன்று தலை நிமிர்ந்து ஒய்யாரமாக நடக்கும் ஆங்கிலத் தங்கை பிறக்கு முன்னரே அவள் போன்ற பல பெண்களுக்கு அரசியாய் விளங்கியவள் நான்.

என் பிறப்பே மிகமிகப் பழமையானது. நான் எப்போ, எங்கே பிறந்தேனென்பது திட்டவட்டமாகக் கூற முடியாது. எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியான இறைவனே என்னைப் பெற்ற தாயும் தந்தையுமாவர். என்னை வளர்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுள் முதியவர் அகத்தியமா முனிவராவர்.

அவரும் அவரது மாணவரும் என்னில் இயல், இசை, நாடகம் என மூன்று அம்சங்கள் இருப்பதைக் கண்டு, இம் மூன்று உறுப்புகளும் எழிலுடன் விளங்குமாறு என்னை அலங்கரித்தனர். என்னைப்பற்றி பேசுவது வாய்க்கினிமை, பேசக் கேட்பது செவிக்கின்பம், என்னை நினைப்பது மனதிற்கு இனிமை. இத்துணை இனிமை, என்னிற் காணப்பட்டமையால் என் மக்கள் என்னை தேன்தமிழ், தீந்தமிழ், இன்தமிழ், முத்தமிழ் எனப் பெயர் சூட்டி அருமையாக வளர்த்தனர்.

இவ்வாறு நான் வளர்ந்துவரும் காலத்தில் எனது எழிலிலும், சுவை

யிலும் மனத்தைப் பறி கொடுத்தவர்களுள் சேர, சோழ, பாண்டியர் என்னும் மூவேந்தர்களும் முக்கியமானவராவர்.

நான் மேன்மேலும் செழிப்புற்றோங்க வேண்டுமென விழைந்த பாண்டியன் என்னில் அளவிலா அன்புகொண்டு கன்னியாகுமாரி என அழைக்கப்படும் இடத்திற்கு தெற்கிலிருந்து தென்மதுரையில் ஒரு சங்கம் நிறுவினார். இதவே நான் இருந்த முதற் கங்கமாகும். இதனால் எனக்கப்போதிருந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. இதனால் பொருமைப்பட்டது போன்ற கடலென்னும் கொடிய காலன் நான் இருந்த இடத்தை விழுங்கினான். அதனால் சற்றும் மனம் கலங்காத பாண்டியன் என்னைத் தனது ஆட்சிக்குக் கீழுள்ள நாடு முழுவதிலும் எனக்கெனச் சங்கம் நிறுவி என்னை மேன்மேலும் வளர்த்தான்.

பின் இரண்டாவது சங்கம் கபாடபுரம் என்னும் இடத்தில் நிறுவப்பட்டது. பின் மன்னர்களும் புலவர்களும் என்னைக் கொலுவிருத்தினர். இவ்வாறு மதுரையில் நடக்க எனக்கங்கே சங்கத்தமிழ் என்னும் பெயருண்டாயிற்று. வேறு ஒன்றிலுமில்லாத "சங்கத்தமிழ்" எனப் பெயர் உண்டானதில் நான் பெருமைப்படலாம் அல்லவா? ஏனெனில் ஒளவைப் பிராட்டி கூட இறைவனிடம் வேறொன்றும் கேளாது "சங்கத்தமிழ் மூன்றுந் தா" எனக் கேட்டார்.

இதற்குப் பின் வந்த சங்கப் புலவர்கள் என்னைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். அவற்றில் எனக்கு மிகவும் பிடித்தவை மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, குண்டலகேசி என்பனவாகும். இன்று உலகில் வாழும் மக்களுக்கு உயர்நெறிகாட்டிய வள்ளுவர், கம்பர், பாரதியார் ஆகியோரைத் தோற்றுவித்தவள் நானல்லவோ.

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் தந்த தமிழ்நாடு”

என்று கூறிய அழகிய மொழிகளால் இனிது உணரப்படும்.

மூவேந்தர் காலத்திலும், அவர் காலத்தின் பின்னும் நானிலமாகிய மனையில், நாகரிக விளக்கேற்றிய எனக்கு ஏற்பட்ட சிறுமையை நினைத்தால் நெஞ்சுருகும். எனது நாட்டில் வேற்றரசர் ஆட்சி வேருன்றியது. பின் அவர்கள் மொழி ஆட்சிமொழியாக்கப்பட்டது.

பாடசாலையில் அவர்கள் மொழி கற்பிக்கப்பட்டது. என்னை விரும்பிய சிறுவர்கள் கூட என்னை வெறுத்த

னர். ஆள்வோர் மொழிக்கடிமைப் பட்டு எல்லோரும் என்னைப் பழித்து இழித்துப் பேசினர். எனினும் எனக்காகச் சிலர் இருந்தனர். அவர்கள் “எம் அன்னையை ஆட்சிப் பீடத்தில் இருத்துவோம் எனப் போராடினர்.

கண்ணீரும், கந்தலுமாயிருந்த மக்களும் தமக்கு விடிவுகாலம் வருமென எண்ணிய காலம் வந்தது. வேற்றரசர் ஆட்சி ஒழிந்தது. தமது மொழியையே ஆட்சி மொழியாக்கினர். அப்போது நான் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை.

என்னருமை மக்களே! கடந்த காலத்தில் வெள்ளத்தால் அழியாதும், நெருப்பால் வேகாதும், வேற்று மொழியால் ஒளியிழக்காமலிருந்த எனக்கினிப் பயமேது. இனிமேல் எவ்விடர் நேரினும் என் மக்களாகிய நீங்கள் என்னைக் கைவிட மாட்டீர்கள் என்ற அசையாத நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

ஷாந்தி பாஸ்கரசிங்கம்
8 y

சர்வதேச அலகு முறை

உலகில் விஞ்ஞானம் விரைவாக முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது. விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு அளவீட்டுமுறையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. தருக்க ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அலகு முறை மெற்றிக் முறையாகும். இது கிட்டத்தட்ட நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோதிலும் 1960 ஆம் நூற்றாண்டளவில் தான் சர்வதேச அங்கீகாரம் பெற்றது. இன்று உலகின் உள்ள மக்களின் முக்கால் பங்கினர் இம் முறையையே பயன்படுத்துகின்றனர். விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் ஏற்படும் திடீர் மாற்றங்களை நாமும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு எமது நாட்டிலும் இவ்வலகுமுறை ஆண்டு முதல் நடைமுறைப்படுத்தப்படவுள்ளது.

இவ்வலகுமுறையின் முன்னோடிகளாகக் கருதப்படுபவர்கள் கெப்ரியல் மூட்டன், கிறீஸ்தொபர்ரேன், அப்பிக்கார்ட்ரிசர் என்பவர்கள் ஆகும். விஞ்ஞானரீதியில் விரையறுக்கக்கூடிய அலகுகளின் அடிப்படையில் அடிபத்தினை அடியாகக் கொண்ட அளவு முறையினை இவர்கள் உருவாக்கினார்கள்.

முதன் முதலாக 1790 ஆம் ஆண்டில் இவ்வலகுமுறை பிரான்சு அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் பெற்றது. உலகெங்கும் பிரபல்யம் அடைய தொடங்கிய இவ்வலகு முறையானது எண்பது ஆண்டுகளின் பின் பிரித்தானியாவில் பல்வேறு விஞ்ஞான விடயங்களில் சென்ரி மீற்றர் - கிராம் - செக்கன் முறை பயன் படுத்தப்படலாயிற்று. பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த நமது நாட்டில் பிரித்தானிய அலகு முறைகளே இதுவரை பயன்படுத்தப்படுகிறது. விஞ்ஞான தேவைகளுக்காக மெற்றிக் முறையும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. சர்வதேச அலகாக இருப்பதனால் வர்த்தக பரிமாற்றங்களிலும் பொருட்களின் உற்பத்தித் தொழிலிலும் கல்வி தொடர்பான சந்தர்ப்பங்களிலும் இவ்வலகுமுறை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சர்வதேசரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். இவ்வலகுமுறையின் ஆரம்பகால அள

வையைப்பற்றி அறிதல் பொருத்தமானதாகும் கடல்மட்டத்தில் செக்கனுக்கு ஓர் அலைவு கொண்டுள்ள ஊசலியின் நீளம் ஒரு மீற்றர் எனக் கொள்ளப்பட்டது அந்நீளத்தின் பத்து மடங்குகளும் பத்தாள் பிரித்துக் கிடைக்கும் பின்னங்களும் மற்றைய அளவுகளாகக் கொள்ளப்பட்டது முன்னர் பயன்படுத்தப்பட்ட அளவைகள் எப்பொழுதும் ஒரே பெறுமானத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை இதனால் 1793ம் ஆண்டளவில் வேறு முறையில் மீற்றர் வரையப்பட்டது பூமியின் நெட்டாங்கின் வழியே வரையறுக்கப்பட்ட பெருவட்டத்தின் நான்கில் ஒரு பங்கு நீளத்தின் கோடியில் ஒரு பங்கு மீற்றர் எனக் கொள்ளப்பட்டது. தற்பொழுது பயன்படுத்தப்படும் அளவீடுகள் பாரிஸ் நகரத்தில் உள்ள நியமவளைய அலுவலகத்தில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ள அளவைகளாகும். இவ்வளவைகள் பல்வேறு தேசங்களிலுமுள்ள நியம அளவை அலுவலகங்களிலும் கிடைக்கப் பெறும் 0°ச வெப்பநிலையிலுள்ள ஒரு பிளாற்றிசைச்சட்டத்தின் இரு அடையாளங்களுக்கிடையில் உள்ள தூரம் ஒரு மீற்றர் எனவும் பிளாற்றிக்கட்டியொன்றின் திணிவு ஒரு கிலோகிராம் எனவும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

சர்வதேச அலகுமுறையிலுள்ள பல்வேறு அலகுகளை இரு பெருங் கூட்டங்களாக வகுக்கலாம் (1) அடிப்படை அலகுகள் (2) வழியலகுகள் அடிப்படையலகுகளை பயன்படுத்தி அளவிடமுடியாத பௌதீகக் காரணிகளை அளவிட வழியலகுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன அடிப்படை அலகுகட் கிடையேயான மடங்குகளே அவற்றினை ஏற்றினை என்றால் வகுப்பதால் கிடைக்கும் விகிதமே வழியலகாகக் கொள்ளப்படும்.

சர்வதேச அலகுமுறையில் உள்ள அளவுகளை நாம் அறிந்திருத்தல் அவசியமாகும். இதுவரை பற்பல அளவீட்டு முறைகள் மக்களிடையே வழக்கிலிருந்தபோதிலும் இரு அளவீட்டு முறைகள் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விரு அளவீட்டு முறைகள் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன இவ்விரு அள

வீட்டு முறைகள் பிரித்தானிய அலகுமுறையையும் மெற்றிக் முறையும் ஆகும். இவ்விரு முறைகளிலும் எளிதாகக் காணக்கூடிய வேறுபாடுகள் நிறை நீளம் ஆகியவற்றை அளவிடும் அலகுகளிலேயே காணப்படுகின்றன.

பிரித்தானிய முறையில் தொன், அந்தர், இருத்தல் என நிறை அளவிடப்படுகிறது. பிரித்தானிய முறையில் நீளம் மைல், யார், அடி ஆகியவையும் மெற்றிக் முறையில் மீற்றர் சதமமீற்றர், மில்லிமீற்றர் ஆகியவையும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்விரு முறைகளிலும் முக்கியமாகக் காணப்படும் வேறுபாடு ஒன்று மெட்ரிக் முறையில் உள்ளவை எல்லாம் பத்தினை அடியாகக் கொண்ட அளவுமுறைகளாகும். ஆனால் பிரித்தானிய முறையில் அளவுகளிடையே எவ்வாறான விசேட காரணியைக் கொண்ட தொடர்பினையும் காண இயலாது.

நாம் சாதாரணமாகப் பத்தினை அடியாகக் கொண்ட எண்வரிசையை பயன்படுத்தியே எண்ணுகிறோம். மெட்ரிக்முறையில் திணிவு - நீளம் ஆகிய அலகுகள் பத்தின் பெருக்கங்களாகவே காணப்படுகின்றன. ஆதலால் இவற்றை நாம் பயன்படுத்தல் சுலபமானது. பிரித்தானிய முறையைப் பயன்படுத்துவதனால் நாம் அலகைப் பயன்படுத்தும்போது அவற்றின் பகுதிகளைக் கணிக்க வெவ்வேறு காரணிப் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. பெருக்கும் போது அல்லது பிரிக்கும் போது தவறுகள் ஏற்படக் கூடும். காரணிகளைப் பயன்படுத்துவதற்காக அவற்றை மனனம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. உலகமக்களின் 85 சத வீதமானோர் மெட்ரிக் முறையையே வசதியானதாகக் கொண்டுள்ளதன் காரணம் இதுவேயாம்.

மெற்றிக் முறையில் பயன்படுத்தப்படும் அலகுகள் எப்பொழுதும் ஒரே பெறுமானங் கொண்ட அளவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இவை நியமப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அடிப்படை அலகுகள்

அளவு — நியம் அலகு
நீளம் — மீற்றர்
திணிவு — கிலோகிராம்
நேரம் — சென்கன்

மின்னோட்டச் செறிவு — அம்பியர்
வெப்பவியக்க வெப்பநிலை — கெல்வின்
ஒளிர் செறிவு — கண்டேலோ
பதாத்தர் அளவு — மேல் என்பனவாகும்

மெற்றிக் முறையில் பயன்படுத்தப்படும் தசமமுறைக்கான முன்னீட்டுச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி அடிப்படை அலகுகளின் தசமபின்னங்களும் பத்தின் மடங்குகளும் வழங்கப்படுகின்றன. திணிவின் அலகோடும் இம்முன்னீட்டுச் சொற்களே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக

பெருக்கற் காரணிகள்	முன்னீட்டுச் சொற்கள்
— 1	
10	டெட்சி
— 2	
10	சென்றி
— 3	
10	மில்லி
10 ³	கில்லோ

மெற்றிக் முறைக்கு மாறவேண்டிய முறையில் உள்ள நாம் சமமான அலகுகளை அறிந்திருத்தல் அவசியம்

நீளம் — 1 மீற்றர் = 39.37 அங்குலம்
1 கி மீ = 0.62 மைல்
1 அங்குலம் = 2.54 சதமமீற்றர்
1 அடி = 30.48 தசமமீற்றர்
1 மைல் = 1609 கிலோமீற்றர்
கனஅளவு 1000 கசமீ = 1 இலீற்றர்
1 கலன் = 4.546 இலீற்றர்
திணிவு 1 கில்லோகிராம் = 2.205 இருத்தல்
1 இரு = 453.6 கிராம்

சர்வதேச அலகுமுறை நம்தாட்டில் பயன்படுத்த ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னோடியாக நாட்டுமக்களுக்கு அதனை அறிமுகம் செய்யும் பொருட்டு தேசிய மெற்றிக் முறை மாற்று அதிகாரச்சபை பலவழிகளைக் கையாழுகிறது. கல்விக்கூடங்கள், பொதுநிலையங்கள் என்பவற்றில் இவ்வலகு முறையின் அடிப்படை அலகுகளையும் வழி அலகுகளையும் பிரசுரங்கள் மூலம் தெளிவுபடுத்துக்கின்றனர். அளவீட்டு முறை அனைத்திலும் சிறந்ததும் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றம் அடையாததும் பிரயோகத்துக்கு வசதியானதும் மெற்றிக் முறையேயாகும்.

அமிழ்திணி கார்த்திகேசு
தரம் 9 B S

கலைவாணியின் புகழ் நலம் கூறும் வைத்திய கலாநிதி கெங்காதரன்

தன் உள்ளக் கிடங்கையைக் கூறி உறுதிமொழி பெறும் சாவித்திரி.

ஒளி பரப்பிடுவோம்

கொடுமைகளைக் கொன்றிடவே
கோபாலா சக்கரத்தை
எடுத்து வா என்று நாம்
எப்போதோ அழைத்தோம்
எனினும் நீ வரவில்லை
மறத்தமிழர் உங்களது
மாவீரர் இருக்கையிலே
நான் எதற்கு வரவேண்டும்
நீங்களே உங்களது
கொடுமைகளை அழித்திடுவீர்
என்றெண்ணித் தானே
கண்ணை நீ வரவில்லை
காட்சியும் தரவில்லை
உண்மைதான் கண்ணை
உன் எண்ணம் பொய்யில்லை
என்றும் உனதாசி
எமக்கு இருக்கட்டும்
இரண்டாகப் பிரிபட்டு
இடர்பட்ட தமிழர் நாம்
ஒன்றான நற்செய்தி
ஒருநாள் நீ கேட்டிடுவாய்
நின்று பார் விண்ணிலே
நிச்சயம் மண்ணிலே
ஒன்றாகத் தமிழர் நாம்
ஒளியெங்கும் பரப்பிடுவோம்

— நஞ்சினி தம்பிமுத்து

9 B Rep.

கோலம்

ஒளவையார் விநாயகப் பெருமானிடம் கேட்ட வரம் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

“மாலும் தெளிதேனுர் பாகும் பரும்பும்

இவை நான்கும் கலந்து உனக்கு நான் தருவேன்,
கோலம் செய் துங்கக் கரிமுகத் தூமணியே
நீ எனக்கு சங்கத் தமிழ் மூன்றுந் தா”

இதில் “கோலம் செய்” என்பதில் கோலம் என்ற சொல் அழகு எனப் பொருள் தருகிறது. இது நம் உள்ளழகையும் வெளி அழகையும் காட்டும் கோலம் நம் விழாக் களிலும் கொண்டாட்டங்களிலும் நம் இல்லங்களில் உள்ளும் புறமும் இடும் கோலத்தை விளக்குகிறது.

பண்பாட்டிலும் சமய தத்துவங்களிலும் மேம்பட்டு விளங்கும் நம் பாரத மக்கள் அழகுணர்ச்சி மிக்கவர்கள். எங்கும் எதிலும் அழகைக் கண்டவர்கள். அவ் வழகைத் தம் வாழ்க்கையுடன் பொருத்தி மகிழ்ச்சியுடன் இன்பமும் எய்தினர்.

தங்களின் கைவண்ணத்தினால் தங்களுள் ணுணர்வை நேர்க் கோடுகளினாலும், நெளிந்த கோடுகளினாலும் வட்டங்களினாலும் அழகு பொருத்த அமைக்கும் உருவங்களையே “கோலங்கள்” என்றழைக்கிறோம். இதை மனைத்தக்க மாண்புடைய பெண்கள் உடல் வனப்பும் உள வனப்பும் ஒருங்கே வளரும் படியான கோலத்தை அன்று தொடக்கம் இன்று வரை இட்டு வருவதைப் பார்க்கின்றோம். இத்தகைய கோலங்களைப் போடும் மகளிர் வசிக்கும் ‘இல்’ எப்பொழுதும் மகழ்ச்சிக்ரமாயும், மங்களகரமாயும் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இக் கோலம் எம்முடைய கலாச்சார பின்னலியையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது.

விதம் விதமான அழகுக் கோலங்களை இட்டு நிறைகுடம் வைத்து, குத்து விளக்

கேற்றி; பச்சைத் தோரணங்களாலும் பல நிற மலர்களாலும் அலங்கரித்துப் பார்க்கும் போது மிக் ரம்மியமாகத் தோன்றும். அதன் அழகுதான் என்னே!! இதைபாரத நாட்டிலும் அக் கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றுபவர்களிலும் காணலாம். இது காஷ்மீர் தொடக்கம் கன்னியாகுமரி வரையும் பம்பாய் தொடக்கம் பர்மா வரையும் மட்டுமன்றி பாரத நாட்டு மக்கள் எங்கு எங்கு கடல் கடந்து சென்றனரோ அங்கெல்லாம் கோலமிட்டு மகிழ்வதை இன்றும் காணலாம்.

பீடை மாதமாகிய மார்கழி மாதத்தில் வாசலில் சாணம் தெளித்து; மெழுகி அதன் மேல் அரிசி மாவால் கோலம் போடுவர் இதற்கு இரண்டு காரணங்களுள். எம்முடைய மூதாதையர் நடமாடும் பொழுது எப்பொழுதும் நோய்க் கிருமிகள் இருப்பின் சாணத்தை மிதிக்கும் பொழுது அவை இறந்து விடும் என்பது ஒரு கூற்று. இன்னும் மார்கழி மாதத்தின் குளிரும், சீதோஷ்ண நிலையும் சிறு பிராணிகளான ஏறும்பு, பூச்சிகள் தமக்கு ஆகாரம் தேட எதிராயுள்ளன ஆதலால் அரிசி மாவால் கோலமிட்டால் இவ் ஏறும்பு முதலிய ஜந்துக்கள் இம்மாவை உண்கின்றன.

கோலமிடும் பண்டிகைகளுள் சில பொங்கல், தீபாவளி, நவராத்திரி (தஸ்ஸர) ணுணம் போன்றன. வீட்டைச் சுத்தப்படுத்தி இந்நாட்களில், வாசலிலும், அறைவாசன்களிலும், அடுப்பங்கரையிலும் பலவித கோலங்களிட்டு அலங்கரிப்பர்.

ஒணம் என்பது கோலத்தில் எல்லா இடமும் கொண்டாடப்படுவது வசந்த காலத்தில் மலரும் வண்ண மலர்களையும் மகிழ்ச்சியையும், சூரிய வெளிச்சத்தையும் நிறைவையும் நம்பிக்கையையும் குறிப்பிடுகிறது. இக்காலத்தில் பழங்களும், தானியங்களும் அறுவடை செய்யப்படும். இதற்கு முன்வந்த வரண்ட காலக் குறைபாடுகள் நிறைவேற்றப்பட்டு எங்கும் பசுமை நிறம் கண்கொள்ளாக் காட்சியாய் இருக்கும். பெண்கள் வயல் வரம்புகளில் இருந்து மலர்களைச் சேகரித்து தங்கள் இல்லப்புறங்களில் கோலமிடுவர். ஆரம்பத்தில் சிறு உருவத்தையிட்டு மற்றப் பத்து நாட்களுக்கு அதைப் பெருக்கு வர்ணங்களினாலும் அலங்காரங்களினாலும் மெருகூட்டி இறுதி நாளான பத்தாம் நாளில் திருவோணம் என்று மலர் விரிப்பாய் அமைப்பர்.

துளசி பூஜை என்னும் பண்டிகையை கார்த்தகத்தில் (Karthataka state) கார்த்திகை மாத தவாதனி அன்று கொண்டாடுவர். இப் பூஜை ருக்மணிக்கும் சத்தியபாமாக்கும் நடந்த சில மனஸ்தாபங்களிலிருந்து இறுதியில் கிருஷ்ண பகவானின் நிறையைக் கணக்கிடும் கதையை விளக்குகிறது. இக்கதை துளசியின் மகிமையை நன்கு விளக்குகிறது. பாரத நாட்டில் எல்லா வீடுகளிலும் துளசி மாடங்கட்டி கோலமிட்டு விளக்கேற்றி சுமங்கலிகள் துளசி பூஜை செய்வர். இந்த துளசி பூஜை துளசி ஸ்ரீ ஹரியிடம் ஐக்கியமானதை விளக்குகின்றது. இப்பூஜையன்று மாலையில் துளசி மாடத்தைச் சுற்றி அகல் விளக்குகள் ஏற்றி அழகாகக் கோலமிட்டு சுமங்கலிகளை வரவேற்று மஞ்சள் குங்குமம் அளிப்பர்.

திருவிழா நாட்களில் கோயிலில் கோலமிடுவது யாவருமறிந்த விடயம். சிலர் அந்தந்தப் பருவங்களில் கோலமிடுவர். சிலர் தினமும் கோலமிடுவர். கோலமிடும் விதங்களை சிறிது ஆராய்வோம். இசைக் கோலம், மாக்கோலம், மலர்க்கோலம் எனப் பலவகையுண்டு.

மகளிர் அதிகாலையில் எழுந்து ஸ்நானஞ் செய்து நீரிட்டு, அலங்கரித்து இல்லங்களை

உள்ளும் புறமும் பெருக்கி மெழுகி பண்ணுடன் கோலமிடுவர். காலையில் திருப்பள்ளி-எழுச்சி கேட்க எவ்வளவு இன்பமாயிருக்குமோ அவ்வாறே கோலமிட்டதும் வீடு மங்களகரமடையும், அத்துடன் புத்திக் கூர்மையும் கை வண்ணமும் விருத்தியடையும்.

மாக்கோலம் சிலவகைச் செடிகளில் இருந்து தயாரிக்கப்படும் சாயத்துடன் அரைத்த அரிசிமாவைக் கலந்து வங்காளப் பகுதியில் கோலமிடுவர். இதை “ஆல்போன” என்றழைப்பர். மலர்க்கோலம் பலவர்ண மலர்களைச் சேகரித்து பல விதமாக் பல உருவங்களில் கோலமிடுவர். மற்றும் தானிய வகைகள், பருப்பு வகைகள், உழுந்து, பயறு வகைகளைப் பயன்படுத்திக் கோலமிடுவர்.

வடநாட்டாராகிய மராட்டியர், கன்னடர் இக்கோலத்தை ரங்கவல்லி அல்லது ரங்கோலி (Rangoli) என்பர். இவை பல வர்ணங்களிலும் வடிவங்களிலும் வரையப்படும் கோலங்கள் இன்னும் அரிசி வகைகள், வெள்ளரிசிக்கு பல வர்ண சாயங்களைப் பாவித்தும், விதைகளாகிய குண்டுமணி மஞ்சாடி, வர்ணம் தீட்டிய விதைகள் என்பவற்றாலும் கோலமிடுவர். அகல் விளக்கு, குத்துவிளக்கு முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கலாம்.

எப்பண்டிகைக்கு எப்படிக் கோலமிடுவது எவ்விடத்தில் இடுவது என்பதை உணர்ந்து புத்திக் கூர்மையுடன் இட்டுச் சிறப்பிக்கலாம். அத்துடன் அர்த்தமுள்ளதாயிருக்கும். சிலர் தெய்வங்களை நடமாடும் இடங்களில் கோலமிடுவர் அது கூடாத செயலாகும்.

கோலத்தின் நோக்கமும் நன்மையும் பற்றி எனக்குத் தெரிந்ததை எழுதியுள்ளேன்.

கோலமிடும் கோதையர் வீட்டில் குறை ஒன்றிற்கும் இடமில்லை

கல்யாணி சண்முகநாதன்
வகுப்பு 9 “P.P.” REP.

கண்ணீர்

கண்ணீர் என்றால் என்ன? ஆராயப் புகுந்து 'எவ்வளவோ நாட்கள் புலர்ந்து விட்டன. ஆனால் என் வினாவிற்கு விடை புலப்படவே இல்லை. படிக்காத புத்தகமோ, செய்தித்தாள்களோ, கேட்காத பெரியவர் னோ இல்லை. நான் இப்படிப் பாடுபட்டதி னிருந்து ஒரு செய்தி கிடைத்தது. அது என்னவெனில் கண்ணிலிருந்து கண்ணீர்ச் சுரப்பியினூடாக உப்புக்கள் கரைந்த நீர் வெளியேறுகின்றது. இதுவே நான் விடை காண முயன்றுவந்த கண்ணீரின் விடை. ஏனோ என்னுள்ளம் இதை ஏற்க மறுத்தது' எனது வினாவின் போக்கும் கிடைத்த விடையும் விசித்திரமாகவே தோன்றியது. கண்+நீர் கண்ணீர் என இலகுவாகக் கூறி விட்டனர் மக்கள். அவர்களால் அதைப் பிரித்துக் கூற முடிந்ததே தவிர அதன் பொருளைக் கூற முடியவில்லை.

அன்றொருநாள் கடற்கரையிலே உலா விக் கொண்டிருந்தேன். சிறு விசம்பல் ஒலி இடைக்கிடை என்னை வந்தடைந்தது. ஒலி வந்த திக்கை நோக்கினேன். இளம் மங்கை ஒருத்தி அழுது கொண்டிருந்தாள். அவள் பக்கவில் கலங்கிய கண்களுடன் அவள் காதலன் அவளைத் தேற்றியபடி இருந்தான் என்ன காரணம்? ஏன்? இந்த மங்கை அழுகின்றாள் எனக் காதலனிடம் கேட்டேன் பிரிவு என்ற விடை கிடைத்தது. கடற் கரையில் இருந்து வீடு நோக்கி விரைய ஆரம்பித்தேன். ஓர் தாயின் அவலக்குரல் என காதுக்கு எட்டியது. குரல் வந்த வீட் டிற்குச் சென்றேன். குழந்தை ஒன்று இறந்து கிடந்தது. தாய் கண்ணீர் விட்ட படியே அரற்றிக் கொண்டு இருந்தாள். மீண்டும் வீடு நோக்கி விரைய ஆரம்பித் தேன். என்முன்னே ஓர் திருமண ஊர் வலம். தம்பதிகளைப் பார்க்கும் ஆவலுடன் அவர்களின் அருகில் சென்றேன். அப்பொழுது அவர்கள் எதையோ பார்த்து விட்டுக் கைகொட்டிச் சிரித்தனர். திரும்பிப் பார்த்

தேன். ஜோடிகளை. அவர்கள் சிரிப்பின் மூலம் கண்ணீர் விழிகளில் தேங்கி நின்றி ருந்தது. இப்படியாக பிரிவு, அவலம் ஆனந்தம் ஆகிய இடங்களில் கண்ணீரை நான் கண்டு கொண்டேன். அப்பொழுது கண்ணீராலே ஏற்பட்ட நன்மைகளை என் மனம் ஒருமுறை நினைவு கூர்ந்தது.

ஷாஜகானின் கண்ணீர் ஒரு தாஜம்காலை எழுப்பிற்று.

அசோகச் சக்கரவர்த்தியின் கண்ணீர் ஆசியாவில் புத்தமதத்தைப் பரப்பிற்று.

கண்ணகியின் கண்ணீர் சிலப்பதிகற்குக் காரணமாயிற்று.

சீதையின் கண்ணீர் கம்பனின் இராமாயணத்தை தமிழிற்கு தந்தது.

திரௌபதியின் கண்ணீராற்றான் மகாபாரத மண்டபம் எழும்பிற்று.

ஜெர்மனியில் யூதர்கள் வடித்த கண்ணீர் இஸ்ரேலியர் உடம்பில் குடான இரத்தமாகப் பாய்ந்தது.

மகாராஜாக்களைக் கண்ணீர் விடவைத்த யுத்தம் சமாதானத்தைக் கொணர்ந்தது.

சர்வாதிகாரரால் கண்ணீர் வடித்த ஜனங்கள் ஜனநாயகத்தைக் கொணர்ந்தனர்.

இவ்வளவையும் நினைவு படுத்திய நான் கண்ணீர் என்றால் என்ன என்ற வினாவை விட்டுவிட்டு அறிவின் பரிணாம வளர்க்குக் கண்ணீர் உதவுகின்றது. தவறுகள் கண்ணீரை உற்பத்தி ஆக்குகின்றன. கண்ணீர் பெரிய தத்துவங்களை உருவாக்குகின்றது. என எண்ணியபடியே எனது கண்ணீர் பற்றிய ஆராய்ச்சியைக் கைவிட்டேன்.

ந. உருத்திரா

10 "C" விஞ்ஞானப் பிரிவு

சீதனம் சீராக வேண்டுமா?

“கவிதா. கவிதா,” என்னம்மா இது! இப்படிக்குடியே முழுகியது மாதிரி இருந்தால் நடக்க வேண்டியது நடந்து விடுமா? என்ன! சீக்கிரம் எழுந்து உள்ளே வா என்று குரல் கொடுத்தாள் மங்களம். கொல்லைப்புறக் கிணற்றுக் கட்டிலமர்ந்து நாடியிற் கையுன்றியவாறே குனியத்தை வெறித்துப் பார்த்தவாறு திக்பிரமை அடைந்துபோய் அமர்ந்திருந்தாள் கவிதா மறுபடியும் மகளின் தோளை உலுக்கினால் மங்களம். நேரமோ மூன்று மணியாகிவிட்டது. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அவர்கள் வந்து விடுவார்கள். எழுந்திரு! சீக்கிரம் அலங்காரம் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டுமல்லவா? என்று அவள் கைகளைப் பற்றி இழுத்தாள் மங்களம். “என்னம்மா இது, ‘உன் தொல்லை அதிகமாகத்தான் போய் விட்டது,’ என்று கூறியவாறே, வேண்டா வெறுப்போடு எழுந்து, நீரைக் கைகளில் அள்ளி முகத்தை அலம்பினாள் கவிதா. கழுனிய நீரோடு அவளது விழிநீரும் இரண்டு சொட்டுக்கள் வாளியுள் விழுந்தன. பாவம் அவள் தான் என்ன செய்வாள் வயதோ இருபத்திமூன்றைக் கடந்து விட்டது. இன்றோடு நான்காவது தடவையாக அவளைப் பெண் பார்க்க வருகின்றார்கள்.

ஒவ்வொரு முறையும் பொம்மைபோல் அலங்கரிப்பதும், அவர்களை நமஸ்கரிப்பதுமாக அவளது காலம் ஓடியது மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரரும் வயிறு புடைக்க பஜ்ஜியையும், வடைகளையும் தின்றுவிட்டு சந்தையிற் பொருட்களை விலைபோசுவது போன்று, அவளுக்கு சீதனவிலை கேட்பர் இதனால் அவளுக்கு வாய்க்கும் வரன்க ளெல்லாம் தடைப்பட்டவாறிருந்தன. கவிதாவிற்கு ஒரு குறையும் இல்லை அலகு, கல்வி, குணம் போன்றவற்றை வாரி வழங்கிய இறைவன் பணவிஷயத்தில் மட்டும் அப்பேதையைக் கோரமாக வஞ்சித்து விட்டான். சீதனம் கேட்பவர்கள் கூடச் சிந்திக்க வேண்டாமா? அவளின் கீழ் இன்னும் இரண்டு தங்கை

கள் இருக்கின்றார்கள் இவளுக்கு “ஒரு லட்சம்” சீதனமாகக் கொடுத்தால் மற்ற வர்கள் பிச்சை எடுத்தா வாழ்வது? சரி போகட்டும். அத்தோடு “டொனேஷன்” உம் அல்லாவா கேட்கின்றார்கள் நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கவிதாவின் தந்தை இராமநாதனால் இவற்றை எப்படிக்கொடுக்க முடியும்?

வேண்டா வெறுப்போடு தலையைப் பின்னிப் பூவைத்துக் கொண்டாள் கவிதா. அவளது தம்பி சுரேஷ் சந்திக் கடைக்குப் போய்த் தேவையான பலகாரங்களை வாங்கிக் கொண்டு வந்து வைத்தான் வெளியே கார்ச்சத்தம் கேட்டது. கவிதாவின் தந்தை இராமநாதன் பரக்கப், பரக்க ஓடிவந்தார். அவர்கள் வந்து விட்டார்கள் “சீக்கிரம் சீக்கிரம் என்றுவிட்டு வந்தவர்களை வரவேற்க வாயிற் புறம் ஓடினர். இருபத்தியாறு வயது மதிக்கத் தக்க ஒரு இளைஞனும், அவனது பெற்றோரும் உள்ளே வந்தனர். “உட்காருங்கள்; உட்காருங்கள் என” வரவேற்றுக் கதிரைகளை இழுத்துப் போட்டு விட்டார் இராமநாதன் அந்த இளைஞனோ “பெல்ஸ்” ஐ மேலே இழுத்து விட்டு கால் மேல் கால போட்ட வாறு, ‘பிறுஸ்டலைப்’ புகைத்துப் புகையை வட்டம் வட்டமாக விடத் தொடங்கினான். சில நிமிடங்கள் வரை அவர்கள் பொதுவிஷயங்களைப் பேசியவாறிருந்தனர். சுப்போ, இனிப் பெண்ணைப் பார்க்கலாமா? என்றான் மாப்பிள்ளையின் தாயார் ‘மங்களம், மங்களம்’ கவிதாவை அழைத்துவா! என்று உள்நோக்கிக் குரல் கொடுத்தார். இராமநாதன் புடவைத்தலைப்பை இழுத்துப் போர்த்தியவாறே, தலை குனிந்து வந்து அந்தப் பெண்மணியை நமஸ்கரித்துவிட்டு ஓரமாக ஒதுங்கி நின்றான் கவிதா. ஓரக் கண்ணால் தனது வருங்கால மாமியாரை நிமிர்ந்து நோக்கினாள் கவிதா. அவளுக்கு ஒரே சிரிப்பாக வந்தது. தாடகை போன்று ஒரு

கதிரையை முற்றாக நிரப்பியவாறு அமர்ந்து, வெற்றிலையைக் குதப்பிய வாறு, விரோதியைப் பார்ப்பது போன்று கவிதாவை முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் அவள் வழக்கமாகப் பேசப்படும் சம்பிரதாயப் பேச்சுக்கள் முடிந்த பிறகு இறுதியாகச் “சீதனம்” பற்றிப் பேச்சு வந்தது.

கவிதா மெல்ல உள்ளே போய்விட்டாள் கதவருகிலமர்ந்து காதைக் கூர்மையாக்கினாள் பேச்சை மாப்பிள்ளையின் தாயார் தொடக்கினாள் பெண்ணை எங்களுக்கு ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு. கண்ணுக்கு நிறைவாமகாலஷ்மி மாதிரி இருக்கின்ற நாங்கள் எங்க பையனை ரொம்பப் பணம் செலவழித்து “எஞ்ஜினியருக்குப்” படிக்க வைத்தோம். அதனால் நீங்கள் குறைந்தது “ஒரு லட்சத்து ஐம்பதினாயிரம்” ஆவது தரத்தான் ..... என்று பேச்சை இழுத்தாள் அவள் “ஐயையோ” என்னம்மா! அநியாயம் இது! எங்களுக்கோ மூன்று பெண்கள், சேமிப்போ இல்லை சம்பளமும் குறைவு. அப்படியிருக்க! இவ்வளவு தொகையை எங்களால் எப்படியம்மா! தரமுடியும்” என்றார் இராமநாதன். “என்ன சம்பந்தி! நான் பேச்சை முடிக்கவில்லை அதற்குள் அவசரப்படுகிறீர்! பித்தனை என்மல் பாத் திரங்கள், தனிக்குடித்தனம் நடத்த வேண்டிய பொருட்கள் முழுவதும் உங்களுடைய செலவுதான் பெரிய மனது பண்ணி நாங்கள் திருமணச் செலவை ஏத்துக்கோம்” என்று கரூராகப் பேசினாள் அந்தத் தாடகை “வாழப் போறவ உங்க பொண்ணு! அதனால் நீங்கள் கொடுத்துத்தான் ஆகணும்” என்று வேறு கூறி வைத்தாள் “போதும் உங்கள் பேச்சு, பணப் பேய்களான உங்களிடம் கிளியை வளர்த்துப் பூனையிடம் ஒப்படைப்பது போல என் பெண்ணைக் கொடுக்க நான் சம்மதிக்க மாட்டேன். இனி நீங்கள் போகலாம் ...” என்று கூறிவிட்டுத் தலையை இரு கைகளாலும் பற்றியவாறே

நாற்காலியில் அமர்ந்து விட்டார் இராமநாதன். மங்களமோ, கவிதாவைக் கட்டிக் கொண்டு விம்மி, விம்மி அழுதாள். கவிதாவுக்கோ இரண்டுங் கெட்டான் நிலை என்னசெய்வதென்றே புரியவில்லை அடுத்தது சில மாதங்களாக அவளுக்கு வந்த வரன்களெல்லாம் சீதனப் பிரச்சனையாற் தடைப்பட்டுக் கொண்டே வந்தன. காரணம், முன்னர் அவளைப் பெண்பார்க்க வந்த தாடகை அவதூறுகளைக் கிளப்பி விட்டதுதான்

காலந்தான் எவ்வளவு வேகமாக ஓடுகின்றது. கவிதாவிற்கு முப்பத்தியிரண்டு வயதாகி விட்டது. குமர் முற்றிக் குரங்காகி விட்டது போல” என்று கூறுவார்களே அதுபோல அவள் காதோரக்களிலெல்லாம் கேசங்கள் வெண்ணிறமாகிவிட்டன. கண்கள் குழிவிழுந்து சோபையற்றுப் போய்விட்டன. தந்தையோ அவளுக்கு மாப்பிள்ளை தேடும் படலத்தைக் கைவிட்டு விட்டு அடுத்த தங்கையைக் கல்யாண மார்க்கெட்டில் விலை கூறத் தொடங்கி விட்டார். அன்று மாலை கவிதாவின் தங்கை கல்பனாவைப் பெண்பார்க்க வந்தார்கள் ஒருவாறாக அவளுக்குத் திருமணம் நிச்சயமாகி விட்டது. இராமநாதன் திருமணத்திற்காக வீட்டையே ஈடுவைத்து விட்டார். அடுத்த மாதமே சுமைதீர்ந்தாற் போதுமென்பது போன்று கவிதாவின் இரண்டாவது தங்கை கங்காவும் அரைக் கிழவனொருவனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டாள்.

கவிதா ஒருத்திதான் அந்தக் குடும்பத்தில் எஞ்சிருயிந்தாள். நாட் செல்லச் செல்ல அந்தக் குடும்பத்திற்கே கவிதா சுமக்க முடியாத சுமை போன்று தோன்றினாள் ஒவ்வொருநாளும் தாயிடமிருந்தும் தந்தையிடமிருந்தும் கிடைக்கும் வசவுகள் ... .. அப்பப்பா ... .. போதும் ... போதும் ... என்றாகிவிட்டது. போதாததற்குத் தம்பி சுரேஷும் அவளை ஜாடை மாடையாக

நையாண்டி பண்ணத்தொடங்கி விட்டான் இறுதியாகக் கவிதா ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டான். அன்று இரவு எங்கோ மணி பத்தடித்தது மெல்ல எழுந்து கவிதா, தூக்க மாத்திரைகளடங்கிய “பாட்டிலை” மெல்ல எடுத்து ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மாத்திரைகளை விழுங்கி பாட்டிலைக் காலி செய்தாள். கண்களில் கண்ணீர் பிரவாக மெடுத்தது. எங்கிருந்தோ ஒரு வானொலியில் பாடலொன்று ஒலிபரப்பாகியது. “சித்திரத்திற் பெண்ணொழுதி, சீர் படுத்தும் மாநிலமே! ஜீவனுள்ள பெண்ணினத்தை வாழவிடமாட்டாயோ! பாடலைச் செவிமடுத்தவளுக்கு உதடுகள் தாமாகவே குறுநகை புரிந்தன. தலையணையில் முகம் புதைத்து விம்மி, விம்மி அழுதாள். சிறிது நேரத்தில் அந்த அபலையின் உயிர்த்துடிப்பு அடங்கியது. ஆமாம்..... சிதனப்பேய் கோரமாகத் தலை விரித்தாடும்

இப்பாழும் சமுதாயத்தில் இவளைப் போல் உயிர் விடத் துடிக்கும், உயிர்விட்டுக் கொண்டிருக்கும் பல கவிதாக்கள் இருக்கத் தான் செய்கின்றார்கள். இதற்கெல்லாம் மமதை கண்களை மறைக்க, சுய உணர்வற்றுச் சிதனம் கேட்டுப் பெண்களை வாட்டி வதைக்கும் ஆணினம் தான் காரணம். மதைக் கல்லாக்கிக் கொள்ளும் மனித மிருகங்களுக்கு என்று தான் அறிவேற்படுமோ! அப்பொழுதான் கவிதா போன்று கண்ணீர்க் கடலில் மூழ்கித் தவிக்கும் அபலைகளுக்கு இப்பாழும் சமுதாயத்தில் ஓர் விடிவு ஏற்படும். சிதனம் சீராகக் கேட்கும் ஆணினம் எப்பொழுது திருந்துமோ? அப்பொழுதுதான் அபலை, ஏழைப் பெண்களுக்கு ஒளிமயமான எதிர்காலம் ஏற்படும். இந்த விடிவு எப்பொழுது ஏற்படும்?

குமாரி. சகுந்தலாதேவி தம்புசாமி
எச். என். சி. ஈ (வர்த்தகப் பிரிவு)

சில பெரியோர்கள் வாழ்க்கையில்.....

(தொகுப்பு)

காந்தியடிகள்:

வெள்ளையர், கறுப்பர் என்ற இனத்துவேசம் அதிகரித்திருந்த காலத்தில் ஒரு நாள், காந்தியடிகள் ஆகாயவிமானத்தில் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தார். அவருக்கு அருகில் ஒரு வெள்ளையன் அமர்ந்திருந்தான். அவனுக்கோ, காந்தியடிகள் தன்னருகே இருப்பது மிக எரிச்சலாகக் கொடுத்தது. உடனே அவன், இரு கட்சிசிகளில் ஒன்றில் காந்தியடிகளைப் புகழ்ந்தும், மற்றையதில் அவரை இகழ்ந்தும் எழுதி அவற்றை ஒரு குண்டுசியால் இணைத்து “இதில் உமக்கு விரும்பியதை எடு” என்று காந்தியடிகளிடம் கொடுத்தான். அவரோ அவற்றை வாசித்து விட்டு எவ்வித முகமாற்றமுமின்றி குண்டுசியை எடுத்துக்கொண்டு “இது பல்லுக்குத்தவாவது உதவும்” என்று கூறிக் கட்சிசிகளை அவனிடம் கொடுத்தார், இச்செய்கை வெள்ளையனுக்கு மிக வெட்கமாகவும், ஏமாற்றமுமாக இருந்ததனால் மௌனமாக இருந்து விட்டான்.

அறிஞர் அண்ணா:

“தமிழுக்காகவே உயிர் வாழ்ந்தவர்” என்று மக்களால் புகழப்படும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட்டங்களில் பேசும் பொழுது தமிழில் அதிகமாக அடுக்கு மொழிகளையே உபயோகிப்பார். இதைக் கவனித்த ஒரு பத்திரிகைநிருபர் ஒருவர் அவரைப் பேட்டிகாணவந்த பொழுது, “தமிழில் அடுக்கு மொழிகளில் பேசும் நீங்கள், ஏன்? ஆங்கிலத்தில் அவற்றை உபயோகிப்பதில்லை?” என்று கேட்டார். “ஏற்ற சந்தர்ப்பங்களில் நான் அவற்றை உபயோகிப்பேன்” என்றார் அறிஞர் அண்ணா. உடனே நிருபர் ஆங்கிலத்தில் “I am very sorry” (என்னை மிகவும் மன்னிக்கவும்) என்று கூறினார். அண்ணா அவர்கள் புன்னகை பூத்தவாரோ “I am not a lorry, to carry your sorry” (உமது மன்னிப்பைத் தூக்க நான் உலொறி இல்லை) என்று மிகவும் சாதாரியமாகக் கூறினார்.

பேனாட்டோ

உலகப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் பேனாட்டோ அவர்கள், ஒருநாள் புகையிர தத்தில் மூன்றாம் வகுப்புப் பெட்டியில் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தார். இவரைப்பற்றி நன்கு அறிந்த ஒருவர். இவர், மூன்றாம் வகுப்புப் பெட்டியில் பிரயாணம் செய்வதைக் கண்டு திகைப்புடன் அவரை நோக்கி, “எவ்வளவு தகுதியுள்ள நீங்கள் இந்த மூன்றாம் வகுப்புப் பெட்டியில் பிரயாணம் செய்யலாமா?” என்று கேட்டார். உடனே பேனாட்டோ அவர்கள் சிரித்துவிட்டு, “என்ன செய்வது? நான் காம் வகுப்புப் பெட்டிதானே புகையிரதத்தில் இல்லை. இருந்தால் நான் அதிலேதான் பிரயாணம் செய்வேன்” என்று கூறினார்.

சுவாமி விவேகானந்தர்:

சுவாமி விவேகானந்தர் அமெரிக்கா சென்று சைவ சமயத் தொண்டுகள் செய்த ஒரு சிறந்த பெரியார். இவரின் முகத்தில் எப்பொழுதும் அமைதி, அடக்கம், அறிவு, பண்பு என்பனவெல்லாம் குடிகொண்டிருக்கும். இவர் ஒருமுறை ஒரு ஊருக்குச் சென்று கொண்டிருந்த பொழுது ஒரு இளம் தம்பதிகளும் அவருடன் சேர்ந்து கொண்டனர். மூவரும் ஒரு வழியே சென்றுகொண்டிருந்த பொழுது மூர்க்கம் கொண்ட ஒருஎருது அவர்களை நோக்கி மிகவேகமாக வந்து கொண்டிருந்தது. உடனே பெண்ணின் கணவனோ பயத்தினால் அருகிலிருந்த மரத்தில் ஏறிவிட்டான். பெண்ணோ பயத்தினால் ஒன்றும் பேசமுடியாது அப்படியே ஆடாமல் அசையாமல் நின்றாள். ஆனால் அப் பெண்ணிற்கு முன்னால் நின்ற விவேகானந்தரும் அப்படியே நின்ற நிலையில் ஒரு கணக்குப் போட்டுக்கொண்டிருந்தார். உடனே அங்கே மிக வேகமாக வந்த எருதோ விவேகானந்தரின் சாந்தமான முகத்தைக் கண்டவுடன் திரும்பிச் சென்றுவிட்டது. அதன் பின்னர் பெண்ணின் கணவன் கீழே இறங்கி விவேகானந்தரிடம், “நீங்கள் என்ன செய்து எருது ஓடியது” என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டான். அதற்கு

விவேகானந்தர் “நான் ஒன்றும் செய்ய வில்லை. ஆனால் கணக்குப் போட்டுக்கொண்டிருந்தேன். என்னவென்றால், “கிட்டத்தட்ட 460 இரத்தல் நிறையுள்ள எருது 150 இரத்தல் நிறையுள்ள எண்ணெய்தூக்கி எறிந்தால், நான் எத்தனை அடி தூரத்தில் விழுவேன் என்றுதான்” என்று சாந்தமாகப் பதிலிறுத்தார்.

வின்சன்ற் சேர்ச்சில்:

இங்கிலாந்தின் பிரதமராயிருந்த திரு. வின்சன்ற் சேர்ச்சில் அவர்கள் ஒருமுறை இலண்டன் B. B. C. வானொலி நிலையத்தில் பேசுவதற்காக அழைக்கப்பட்டிருந்தார். வானொலி நிலையத்திற்குத் தனிமையில் செல்ல விரும்பிய அவர், வாடகைக்கு ஒரு காரை அமர்த்தி அதிலே சென்றார். ஆனால் காரை ஓட்டிய சாரதிக்கோ வின்சன்ற்றை யாரென்று தெரியாது. அவன் விரைவிலேயே அவரை வானொலி நிலையத்தில் இறக்கிவிட்டு தான் விரைவில் செல்ல வேண்டுமென்று அவசரப்படுத்தினான். அதற்கு வின்சன்ற் நான் திரும்ப வரும்வரையில் நீ நிற்கவேண்டும் என்று கூறினார். சாரதியோ தான் அவசரமாகப் போக வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியதின் பேரில் “அப்படி அவசரமாகச் செல்லவேண்டிய காரணம் என்ன?” என்று வின்சன்ற் கேட்டார். அவன் “இன்னும் சிறிது நேரத்தில் திரு. வின்சன்ற் சேர்ச்சில் வானொலியில் பேசுவார். அதை நான் கேட்க வேண்டும்” என்று கூறினார். இதைக்கேட்ட வின்சன்ற் மிகவும் பெருமைப்பட்டார், ஆனாலும் தான் யாரென்று சொல்லாமல். “என்னவாயிருந்தாலும் நீ நான் திரும்ப வரும் வரையும் நில். உனக்கு அதிக பணம் தருகிறேன்” என்றார். உடனே அவன் “ஆ..... சரி அந்த அயோக்கியவின் பேச்சுத்தானே வேறு எப்பவாவது கேட்கிறேன்” என்று கூறி நிற்கச் சம்மதித்தான். வின்சன்ற்றுக்கோ அவனின் செய்கை ஆச்சரியமாக இருந்தது. பணம் பத்தும் செய்யுந்தானே!

சயந்தினி சுந்தரலிங்கம்.

H. N. C. E. (A) Sc.

LOWER SCHOOL INDIVIDUAL CHAMPIONS

Under 11 — Shanthini Gunaratnam
Under 9 — Karunadevi Saravanamutthu

UPPER SCHOOL INDIVIDUAL CHAMPIONS

Under 13 — Devanthy Ambalavanar
Under 19 — Sasikala Selladurai
Under 17 — Naveenthini Canagasabai
Under 15 — Udhishtra Mahendran

மனிதனுக்கு வேலையில்லை.

தலை தெறிக்க ஓடிக்கொண்டிருந்தான் சங்கர்; காரணம் அவனுக்கே விளங்கவில்லை அவன் மட்டுமா ஓடிக்கொண்டிருந்தான்? பட்டணத்தில் பாதிப்பேர் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் பாதிப்பேருக்கு ஏன் ஓடுகிறோம் என்பதே தெரியாது! காரணம் தெரிந்து ஓடுகிறவர்களின் முகங்களில் அச்சம் கலந்த “ஆச்சரியம். இப்படியும் நடக்குமா? என்ற கேள்வியையே ஒவ்வொருவரின் மனமும் செக்குமாடு போல அசை போட்டுக்கொண்டிருந்தது! அந்த இடம் நான்கு சாலைகள் சந்திக்கும் ஒரு சந்திப்பு. மக்கள் கூட்டமும் வாகனங்களும் நிரம்பி வளிந்த சந்திப்பு சங்கரும் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக ஓடினான்.

திடீரென்று கூட்டம் “சடன் பிரேக்” போட்டு நின்றுது! “அதோ... அதோ...” சிலர் கூக்குரலிட்டுக்கொண்டு ஒரு பஸ்ஸை நோக்கி ஓடினர். அங்கே ஒரு பஸ் நின்று கொண்டிருந்தது. மக்கள் கூட்டம் பஸ்ஸெல்லாம் நிரம்பி வழிந்தது. ஆனால் சாரதி ஆசனத்தில் இல்லை. என்ன ஆச்சரியம். சாரதி இல்லாத அந்த பஸ் விசில் சத்தம் கேட்டதும் தானாகப்புறப்பட்டது! நிற்க வேண்டிய இடத்தில் நின்றும், ஒலி எழுப்பியும் தானாகவே இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. அது மட்டுமா? அந்தச் சாலையில் ஓடிக்கொண்டிருந்த எல்லா வாகனங்களும் இப்படியே சாரதி இல்லாமல் ஓடிக்கொண்டிருந்தன! பஸ் மட்டுமா, லாரி, டாக்ஸி எல்லாமே இப்படிப் போய்க்கொண்டும் வந்து கொண்டிருந்தன!

“இப்படியும் நடக்கும்? கவிகாலம்! எப்படி எது வேண்டுமானாலும் நடக்கும்!” ஒரு வயதான நரைத்த கட்டை முணு முணுத்துக் கொண்டது. சாலையின் மறுபுறம் டாக்ஸியை நிறுத்திவிட்டு டாக்ஸி டிரைவர் சிகரெட்டும் வாங்கிப்பற்ற வைத்துக் கொண்டு திரும்பி வருவதற்குள் தன் டாக்ஸி தானாகவே பறந்துவிடும் என்று கனவா கண்டார்! “ஐயோ... என் டாக்ஸி.....” டிரைவர் அலறி அடித்துக்கொண்டு ஓடினார்.

கூட்டம் வாயைப் பிளந்தபடி அங்கு மிங்கும் அலைந்தது! சங்கரும் அலைந்தான். 9 மணிக்கு வேலைக்குப் போக வேண்டுமென்பதையும் மறந்து! இப்பொழுது அந்த நகரத்திலுள்ள அத்தனை பேரும் வேடிக்கை பார்க்கக் கூடிவிட்டனர்! திடீரென்று கூட்டம் சாலையுக்குக் குறுக்காகத் திழுதிழு வென்று ஓடியது! என்ன ஆச்சரியம்! சாரதிகள் இல்லாத அந்த வாகனங்கள் தாமத பிரேக் போட்டு நின்று கூட்டம் சாலையைக் கடந்தவுடன் மீண்டும் ஒலியெழுப்பிப் புறப்பட்டது. கூட்டம் சாலையின் மறுபுற முள்ள “காட்டன் இண்டஸ்ட்ரிசுக்குள்” நுழைந்தது! சங்கரும் நுழைந்தான். தொழிற்சாலையின் உரிமையாளர் தலைகால் புரியாமல் துள்ளிக்கொண்டிருந்தார். பின்னே இருக்காதா? தொழிலாளர்கள், டெக்னீஷியன்கள் இல்லாமலேயே எந்திரங்கள் தாமதமாகவே நேரப்படி இயங்கி, ஒரு செலவும் இல்லாமல் லாபம் தந்தால் எந்த முதலாளி தான் துள்ளமாட்டார்? இனிமேல் தொழிலாளர் கூலி உயர்வு கேட்டு ஸ்டிரைக் செய்யமாட்டார்கள். யூனியன் கிடையாது! லே ஆப்கிடையாது! தொழிலாளர்களெல்லாரும் தலைமேல் துண்டைப் போட்டுக் கொண்டு சோகமே உருவாக நின்று கொண்டிருந்தார்கள். இனி என்ன செய்வது! இந்த பாழாய்ப்போன எந்திரங்கள் தாமத இயங்கி இப்படிப் பெரிய பாருங்கல்லேத் தங்கள் தலைமேல் தூக்கிப் போடுமென்று கனவா கண்டார்கள்! ஆவலோடு வாய்க்குள் ஈபோவது கூடத்தெரியாமல் பெருட்காட்சியில் ஒவ்வொரு காகப் போய்ப் பார்ப்பது போல ஒவ்வொரு எந்திரத்தையும் வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

வெளியே மீண்டும் சலசலப்புக் கேட்டது. கூட்டத்தினர் விரைந்து தொழிற்சாலையை விட்டு வெளியேறிச் சாலையுக்கு வந்தனர் அங்கே ஒரு பெரிய பெட்ரோல் பங்க்! பெட்ரோல் தீர்த்த ஒவ்வொரு வண்டியும் தானாகவே வந்து பெட்ரோல் போட்

ஓக்கொண்டு போயிற்று. பெட்ரோல் பங்கு
கூம் சொல்லிவைத்தாற் போல் ஒன்னொரு
வண்டிக்கும் சலிக்காமல் பெட்ரோல் ஊற்
றிக் கொண்டிருந்தது!

“இது என்ன ஆச்சரியம்! இதையிடப்
பெரிய பெரிய அதிசயங்களெல்லாம் நடக்
கப்போவது!” என்றார் பெரியவர் ஒருவர்,
சுருட்டை வாயில் வைத்துக்கொண்டு! “அது
வண் வந்து..... பாருங்க சார்! பலநூறு
வருடமா இயக்கப்பட்டு இயக்கப்பட்டு கால
ம்போக்கில் தாமே இயங்க ஆரம்பிச்சிட்டுது!
தொடக்கத்துல ஒரு வேலையைச் செய்ய
கஷ்டமாயிருக்கு. பின்னே போகப்போக
நாம் நினைக்காட்டாலும், நம்ம கை பழக்
கப்பட்டுத் தன்னால அந்த வேலையைச்
செய்யுது பார்த்தேனா? அதுபோலத்தான்
இதுவும்” தத்துவம் ஒன்றை விளக்கிய
பெருமிதத்துடன் அந்த ஞானி கூட்டத்
தைப் பார்த்தார். கண்கள் கூட்டத்தைப்
பார்த்தாலும், கை தானாகவே வாயிலுள்ள
கிகரெட்டிற்கு நெருப்பு வைத்தது.

கூட்டத்தோடு அலைந்த சங்கருக்குத்
நிமிர்வென்று ஆபீசுக்குப் போகவேண்டுமே
என்ற எண்ணம் பகிரென்றது! இன்னும்
பத்துநிமிடங்கள் தான் இருக்கின்றன!
அந்தச் சிடுமுஞ்சி மனேஜரிடம் இன்று வகை
யாக மாட்டிக்கொள்ளப் போகிறோம்
என்ற எண்ணம் வயிற்றில் புளியைக்
கரைத்தது! நல்ல வேளை அவன் ஆபீசில்
இந்த மாதிரிப் பூதாக்கரமான எந்திரங்கள்
எதுவும் இல்லை! இரண்டே இரண்டு “டைப்
ரைட்டர்கள்” மட்டும் உண்டு ஒருவேளை
இந்நேரம் அவையையும் தாமாகவே இயங்கி
கொண்டிருந்தாலும் ஆச்சரியமில்லை,
விரைந்தான் சங்கர். ஒருவேளை மனேஜரும்,
மற்றக் கிளார்க்குளும் இந்த ஆச்சரியங்
களை பார்த்துத் திரிந்துவிட்டு மெதுவாகத்
தான் வருவார்கள்!

வீட்டை நெருங்கினான் சங்கர்! வெளி
வாசல் தானாகத் திறந்து கொண்டது.
உள்ளே நுழைந்தவனை இடித்துத்தள்ளி
விட்டு, “டார்” என்ற சத்தத்துடன்
சாலையை நோக்கி ஏதேவென்று விரைந்தது

சமாளித்து எழுந்தவன், தன் ஸ்கூட்
டர் தானாகவே விரைகிறது என்பதனை
கண்டு பிடித்தவுடன், “ஐயோ, சன்
ஸ்கூட்டர்” என்றலறினான். மதுவிலக்கு
அன்றிய இடத்தில் சங்கர் இல்லை.
வாகனங்கள் நிறைந்த சாலையில் சங்கர்
தன் ஸ்கூட்டரைத் துரத்திக்கொண்டு தலை
தெறிக்க ஒடிக்கொண்டிருந்தான். ஒடிய
வேகத்தில், எதிரே வரும் லாரியை அவன்
கவனிக்காததால் லாரி அவனைக் கவனிக்
கத்தவறி அவனை முத்தமிட்டது.

“டமார்” என்ற சத்தத்தோடு
“ஐயோ” என்ற தன் கணவனின் அலற
லைக் கேட்டுப் புஷ்பா அலறியடித்துக்
கொண்டு படுக்கையறையினுள் நுழைந்
தாள். அங்கே..... படுக்கையிலிருந்து கீழே
விழுந்து அலங்கோலமாக விழித்தாள்
கொண்டே எழுந்து கொண்டிருந்த சங்க
ரைக்கண்ட அவளுக்கு அவளுக்கு அழுவதா
கிரிப்பதா என்று தெரியவில்லை,

சங்கர் கண்ணைக் கசக்கிக்கொண்டு சுற்
றும் முற்றும் பார்த்தான். வராந்தாவிற்கு
விரைந்தான். அங்கே அவன் ஸ்கூட்டர்
அநாதையாக நின்றது ஆயிரம் தடவை
உதைத்தாலும் “ஸ்டார்ட்” ஆகாத இந்த
ஸ்கூட்டராவது தன்னால் புறப்பட்டுச் செல்
வதாவது!

இவ்வளவையும் பார்த்துக்கொண்டு
நின்ற புஷ்பா கட்டிலின் கீழே கிடந்த
அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்தாள். அது,
விஞ்ஞான அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட
ஒரு நாவல் படித்தாள்; “இன்னும் சில
நூற்றாண்டுகளில் மனிதன் எந்திரங்களுக்கு
அடிமையாகி விடுவான். எந்திரங்கள் மனி
தரின் உதவியில்லாமல் தாமாக இயங்கி
மனிதனை அடிமை கொள்ளும். மனிதனுக்கு
வேலையில்லை”

இப்பொழுது புரிந்தது, தன் கணவ
னின் அலறலுக்குக் காரணம்.

(யாவும் கற்பனையே)

செல்வி, வியகுமாரி, மயில்வாகனம்.

10 'B' Sc. [H. N. C. E]

செயற்றிட்டம்

“என்னோ செயற்றிட்டமாம்,, “புரொஜெக்ட்” டாம்... இந்த ஏச். என். சி. ஈ. மாணவிகள் ஏதோ ஆரவாரம் படுகினம்” என்று ஆசிரியைகளும், “புரொஜெக்ட் புரொஜெக்ட் என்று மற்றப்பாடங்களை இந்தப் பிள்ளைகள் கவனிப்பதே இல்லை” என்று பெற்றோர்களும் முணு, முணுத்துக் கொள்கிறார்களே..... இந்தச் செயற்றிட்டத்தையும், அதன் நோக்கத்தையும் அவர்கள் புரிந்து கொண்டார்களா..... ?

நமது சமூகத்தில் எத்தனையோ குறைகள்... குறைபாடுகள்... இவற்றைத் தீர்த்து வைப்பதற்குப் பல வழிகளிலும் அரசு முயல்கிறது. துள்ளித்திரியும் உற்சாகமான மாணவ, மாணவிகளையும் இதில் பங்கு கொள்ள வைத்தால் ..... ஆமாம்... கல்வி அமைச்சு அதைத்தான் செய்திருக்கிறது. வாரத்தில் நான்கு பாடங்களை இதற்கென ஒதுக்கி” எம்மால் இயன்றளவு ஏதாவது ஒரு முறையில் சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்ய” எம்மை ஊக்கியுள்ளது. நாம் மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு முயற்சியையும், நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலையும் எமது குறிப்புப் புத்தகத்தில் குறித்துக் கொள்வது எமது கடமையாகும்.

நமது யாழ் நகரில் பல பாடசாலைகள் பல்வேறு முறைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் சமூக சேவை செய்ய முன் வந்து, செய்தும் வருகின்றன. எங்களுடைய வேம்படி மகளிர் கல்லூரி சுகாதாரம் பேணல், முறையான நகர, வீடு அமைப்புக்கள், கல்வியறிவு பெறக் கஷ்டப்படும் பாமரச் சிறுவர்கட்கு இலவசக் கல்வி வழங்கல், சம்பாதிக்க வழிவகை தெரியாமல் இருக்கும் இளம் பெண்களுக்குத் தொழிற்சாலை யில் பயிற்சி அளித்தல் போன்ற செயற் திட்டங்களைத் தேர்ந்து, அவற்றை ஆர்வத் துடன் முன்னேற்றமாக செயற்படுத்தி வருகின்றது. இதில் இறுதியாகக் கூறப்பட்ட

செய்திட்டத்தையே 10 ‘பி’ விஞ்ஞானப் பிரிவு மாணவிகளாகிய நாம் தேர்ந்து செயற்படுத்தி வருகின்றோம். இதில் எமக்கு வழிகாட்டியான திருமதி. பிளஞ்சாட் அவர்கள் எம்மை ஊக்கி வருகிறார்.

முதலில் நாம், எமக்கென ஒதுக்கப் பட்ட 1ம் வட்டாரத்துக்குச் சென்று அங்கு வேலையின்றி இருக்கும் பெண்களின் விபரங்களைத் திரட்டினோம். பின்னர் வகுப்புகள் ஆரம்பிப்பது சம்பந்தமாக திரு. சுகதாசன், திரு. சிவசுமப் பிரமணியம், போன்ற பலரின் ஆலோசனைகளைப் பெற்றோம். எமது செயற்றிட்ட உதவி ஆசிரியை திருமதி. இராஜக் கடதாசி தயாரிப்பது பற்றி விரிவாக அறிந்திருந்தமையால் முதலில் அப்பயிற்சியை எம்மிடம் பயில வந்த சுமார் 16 மாணவிகட்கும் பயிற்றுவித்தோம். பின்னர் சிறிது சிறிதாகப் பின்னல் வேலை, ஓலை வேலை போன்றவற்றையும் ஆரம்பித்தோம். எங்களது ஒத்துழைப்புடன், அவர்கள் முறையாகக் கடதாசி தயாரித்து... அவற்றைக் கொண்டு புத்தக அடையாளங்கள் ... “பைல்” உறைகள், திருநாள் வாழ்த்துகள் நற்சித்தனை மட்டைகள் போன்ற பல பொருட்களையும், காலுறைகள், ‘சுவெட்டர்கள்’, தொப்பிகள் “காவர்கள்” பெட்டிகள், பாய்கள், போன்ற பல பொருட்களையும் செய்து விட்டனர்.

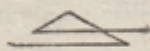
இவற்றைச் செய்வதற்குத் தேவைப் பட்ட முதல் பணத்தையும் இவற்றைச் சந்தைப் படுத்தற்கு வேண்டிய பணத்தையும், இதற்காக நாம் வாடகைக்கு எடுக்க இருக்கும் கடைக்கு வேண்டிய செலவையும் பெறுதற் பொருட்டு எமது கல்லூரி மாணவிகளிடையே ஒரு கலை விழா வைப்பதற்கு முன்வந்தோம் மற்றும் சில வகுப்புகள் சிறுநுண்டிகள் செய்து வந்து பாடசாலையில்

விற்ப்புப் பணம் சேர்த்தனர். எமது வகுப்பில் திறமை உடைய மாணவிகள் இருந்தாலும், ஆசிரியைகளின் ஊக்கத்தினாலும் நாம் இத் தீர்மானத்துக்கு வந்தோம். அதிபரின் அனுமதி பெற்று, பெற்றோர் ஆசிரியர்களின் ஆசியோடும் மற்றைய மாணவிகளின் உதவியுடனும் இக்கலைவிழாவை 8-3-77 அன்று வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்தோம். இதன் மூலம் ரூபா 632. 25 சதம் எமக்குச் சேர்ந்தது. இவ்விழாவை நடாத்த அனுமதி நல்கி எம்மை ஊக்கிவித்த அதிபருக்கும், மற்றும் ஆசிரியைகட்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகும். குறிப்பாக எமது செயற்றிட்டத்திற்குத் தமது முழு ஆதரவையும் தந்த

திருமதி. பிளஞ்சாட்டுக்கும் திருமதி. இராஜனுக்கும் எமது வகுப்பாசிரியை திருமதி. தியாகாரஜாவுக்கும் நாம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். மற்றும் எமக்கு விளம்பரப் பிரசுரம் அடித்து தவிய கலைவாணி அச்சகத்தாருக்கும், எமது குரல்களை ஒலிபரப்ப உதவியர்களுக்கும், புகைப்படப் பிடிப்பாளருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும். ஆகவே எமக்கு இந்த நிகழ்ச்சியை வைக்க ஆதரவளித்த யாவருக்கும் மீண்டும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

10 "B" விஞ்ஞானப் பிரிவு
மாணவிகள்.

“வளருகவே வேம்படியாம் மகளிர் கல்லூரி”

தேனமுதத் தீந்தமிழிற் றேசுகலை பயிற்றி
திசையுலகப் பொதுமொழியா மாங்கிலமும் சேர
ஞானகலை வளருமெங்கள் யாழ்நகரின் நாப்பண்
நலங்கிளர முழுமதியாய் நல்லவொளி பரப்பி
நாணமுடனாய் சூணம் நான்குமுடன் சேர
நிலவிடுநான் மகளிருயர் கல்லூரி எங்கள்
வானமுதத் துளிகாண வளர்பயிர் போ லென்றும்
வளருகவே வேம்படியாம் மகளிர் கல்லூரி!

ந. உருத்திரா
10 "C" விஞ்ஞானப் பிரிவு

இலக்கியம் பொழுது போக்கிற்கா அல்லது வாழ்க்கை நலத்திற்கா?

கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவி பாடுமென்று சில அறிஞர் கூறுவர். அப் படிப்பட்ட கம்பன் இராமாயணத்தை ஏன் வரைந்தான்? தமயந்தி சுயம்வரம், அரிச் சந்திர மயான காண்டம், பாரதம் போன்ற இலக்கியங்கள் ஏன் தோன்றின? அவை தோன்றியதைப்பற்றி என்ன எண்ணுகிறீர்கள்? உண்மையில் அவை வீண் பொழுது போக்கிற்காகவா உருவாக்கப் பட்டன? இதைப்பற்றி சிறிது ஆராய் வோம்.

இலக்கியங்கள் மனிதனை தன் ஒழுக் கத்தினின்றும் வழுவாது நேர்மையாய், நலமாய் வாழவைக்கவே உருவாகின. அரிச்சந்திர மயான காண்டத்தை நோக்கு வோம். மகாமன்னன் அரிச்சந்திரன் தான் செய்த வாக்குப்படி தன் இராச்சியம், பொருள் அனைத்தையும் விஸ்வாமித்திர னுக்கே விடுத்து வெளியேறினான். பின் விஸ்வாமித்திரனின் தூதனுக்கு அளித்தவாக்குப் படி, அரிச்சந்திரன் அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பொன்னைக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் தன் ஆருயிர் மனைவி சந்திரமதியையும், இணை பிரியாத தன்மகன் தேவ தாசனையும், அந்தணன் ஒருவனுக்கு அடிமையாக்கி உரிய பொன்னைக் கொடுத்தா னென்று கூறப்படுகிறது. இதிலிருந்து நாம் பெற்றுக்கொண்ட உண்மை அல்லது பயன்தான் என்ன? மனிதன் ஒவ்வொரு வனும் நேர்மையுடையவனாயும், சத்தியத் தனாயும் வாழவேண்டும் என்பதே. இன்னும் தன் மகனையே சந்திரமதி மயானத் திற்கு எடுத்து வந்தாள் என்று தெரிந்த பின்னும், தனக்கு நியாயப்படி கிடைக்க வேண்டிய வாய்க்கரிசியை விடுத்து முழுத் துண்டும், காற்பணமும் அந்தணனிடம் பெற்றுவருமாறு அவளை வழியனுப்பினானே ஏன்? அவள் அவற்றை வாங்கிக்கொடுக்கா

விட்டால் என்ன, குடி முழுகித்தான் போகுமா? ஏன் அப்படிச் செய்தான்? நியாயம், நீதி, கடமையுணர்ச்சி அவனிடம் மலிந்து கிடந்தன. இதையே இலக் கியம் எமக்கு எடுத்து உரைக்கின்றது.

கொடையில் சிறந்தவனும் பாரி. அவன் கொழுகொம்பின்றித் தரித்த முல்லைக் கொடிக்குத் தன் தேரையே ஈந்தானும். ஏன் தேரை ஈந்தான்? தேர் ஆயிரமாயிரம் பொன் பெறுமதியுடையதாயிற்றே! அப்படியாயின் அவன் ஏன் போயும் போயும் இந்த அற்ப உயிராகிய முல்லைக் குத் தேரையிந்தான்? அந்நிலையில் அங்கே என்ன கூறப்படுகிறது. மற்ற உயிர்களை யும், அவற்றுக்கு வந்த துன்பங்களையும், உன்னைப்போலவே, உனக்கு நேர்ந்ததாக எண்ணுவாயாக! அப்படி உன்னிடம் தேர் தான் இல்லையென்றாலும் நீ உன்னால் ஆன உதவியைச் செய்!

இன்னும் இராமாயணத்தை எடுத்து நோக்குவோமாகில் விடிந்ததும் இராமன் சக்கரவர்தியாகப் போகிறான் என்பதை அறிந்த கூனியானவள் கைகேயியைத் தன் வஞ்சனையால் வரங்கள் இரண்டையும், கித ரதனிடம் இருந்து வேண்டும்படி பணிக் கிறாள். கைகேயியோ தன் கூந்தல் புழுதியில் படிய விழுந்து. அலங்கோலமாகக் காட்சி யளிக்கின்றாள். அந்நிலையில் சக்கரவர்த்தி தசரதன் அவள் அரண்மனை புகுகிறான். அவள் தன் வரம் இரண்டையும் கேட் கிறாள். அரசன் உள்ளம் வெதும்புகிறது ஏன்? ஒரு நிலையில் தன் உயிர்ப் புதல்வ னாகிய இராமனைப் பிரிய அவன் மனம் ஒத் திசைக்க மறுக்கிறது. மறுநிலையில் தான் முன்பே அளிந்த வரம், அதனை நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விடுமோ என்ற தவிப்பு, ஏன் அவன் இப்போது அந்த வரத்தைத் தர முடியாதென்று மறுத்துரைக்கலாமே!

ஏன் இவ்வளவு கீழ்நிலைக்குக் காளாகினான். அங்கே அவன் நியாயத்திற்கும், நீதிக்கும் பயப்படுகிறான். இதேபோல் நாமும் எம்முடைய வாழ்வில் நேர்மையும், நீதியும் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். இராமன் தன் சிற்றன்னை கைகேயியின் அரண்மனைக்கு வருகின்றான். அவன் அவனைக் காண்பதற்கும் தன் மகன் பரதன் நாடாணப்போவதாகவும் தசரதன் கூறியுள்ளான் என்று கூறுகிறான். அந்நிலையில் இராமனின் முகம் முன்னரிலும் அதிகம் பிரகாசமானதாய் அன்றலர்ந்த தாமரை மலர் போல் காணப்படுகிறது. காரணம் அவன் தன் தந்தையின் சொற் கடக்காத தன்மையுள்ளவன், கீழ்ப்படிவுள்ளவன். இதிலிருந்து நாம் பெறுவது என்ன? கடமையுணர்ச்சியும், கட்டுப்பாடுடையவர்களாகவும் நாம் வாழவேண்டும் என்பதே. பரதன் தன் தாயார் தந்தையின் அரண்மனையிலிருந்து வருவதைக் காண்கின்றான். விஷயத்தைக் கேள்வியுறுகின்றான். என்ன செய்கிறான்? தனக்கு அகில உலகமே கிடைத்து விட்டதாக எண்ணுகின்றானா? இல்லை. ஏன்? அவனைச் சகோதர பாசம் தன் அண்ணனிடம் அழைத்துச் செல்கிறது. இந்நிலையில் சகோதர பாசத்தின் மகத்துவம் கூறப்படுகின்றது.

மகாபாரதத்தை நோக்குவோமாயின் சகாதேவன் சாத்திர வித்தையில் வல்லவன் தங்களுக்கு இடையறாத இன்னலை இழைத்த துரியோதனன் அவனிடம் வந்து வெற்றி

பெறக்கூடியதாக ஒரு நல்ல தான் பார்த்துச் செல்லும்படி சகாதேவனை கேட்கிறான். உடனே அவன் என்ன செய்கிறான்? தன் கோபமெல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு கூடாத நாளாகப் பார்த்துச் சொல்லி யிருக்கலாமே! தன் கடமையை நிறைவேற்ற நல்ல தான் ஒன்றையே பார்த்துக் கூறியனுப்புகிறான். இங்கு கடமையுணர்ச்சி கூறப்படுகிறது. தன் ஆருயிர் தம்பிகளான அஞ்சகன், வீமன் போன்றவர்கள் புத்தம செய்யவேண்டுமென்று கூறிச் சினந்தெழ, போறுங்கள் ஐந்து குடிசைதன்னும் கேட்டுப் பார்ப்போமென்று கூறுகிறான். அந்த ராஜாதி ராஜைக விளங்கிய தகடும். ஏன் அவன் பொறுமையுடையவன்.

எனவே இப்படியான இந்த இலக்கியங்களால் எமக்கு என்ன பயன்? கடமை, கட்டுப்பாடு, பொறுமை, நேர்மை போன்ற சிலவற்றைக் கடைப்பிடித்தற்காகவே இவை தோற்றப்பட்டனவே யொழிய வெறும் பொழுது போக்கிற்காக அல்ல. உங்களில் சிலர் இந்தச் சம்பவங்கள் உண்மையில் நிகழ்ந்தனவா என்று கேட்பீர்கள். உண்மையில் நடந்தன நடக்காதன இருக்கட்டும். நாம் அவற்றைப் படித்துப் பண்டைந்து நம் வாழ்வைப் பூரணப்படுத்த வேண்டுமென்பதே இலக்கியச் சிற்பிகளது நோக்கமாகும்.

லலிதாதேவி முருகேசு

க. பொ. த. (சாதாரணம்)

விஞ்ஞானப் பிரிவு

வேம்படி வாழியவே!

உண்ணைப் போலொரு மங்கை உண்டோ கல்வி
ஊட்டிப் புகழ்பெறும் அன்னை உண்டோ
பொண்ணைப் போலொழிர் கற்பகமே உயர்
பூவையே வேம்படி வாழியவே!

யாழ்நகருக் கொரு பேரழகே ஈழம்
எங்கும் இசைகொளும் ஏந்தினையே
வாழ்க என்றுன்னை சிறுமிகள் யாம்
வாழ்த்தினோம் தாயே எம் வேம்படியே!

ஆயிரம் ஆயிரம் பெண்களையே உந்தன்
அணைப்பில் வளர்க்கின்றாய் வேம்படியே அவர்
மாயிரு ஞாலம் அறிஞர் எனப் புகழ்
பேச வளர்க்கின்றாய் வேம்படியே!

ஆரமுதான அறிவூட்டி எம்மை
அறத்தின் தொட்டிலில் தாலாட்டி
பேரழகான விஞ்ஞானக் கலைப்
புத்தாடை தந்திடும் வேம்படியே!

வேம்படி தன்னிலே நீ பிறந்தாய் ஒரு
நோய் நொடி இல்லாமல் நீ வளர்ந்தாய்
பாம்பணி வேணியன் பத்தினியே தனிப்
பாவையே வாணி பராசக்தியே!

யாழ்நகர் மத்தியில் நீ வளர்ந்தாய் பெண்கள்
நாளும் பணிந்திடும் நாயகமே
ஈழநன் நாட்டில் இணையிலையே யென
ஒங்கி இலங்கும் கலாமணியே!

பேதைகள் நாமென ஒதிய காலம் போய்
பெண்கள் சுதந்திரப் பேரொளியில்
மேதைகளாமென வையம் புகழ்ந்திட
வைத்திடும் தெய்வத மாமணியே!

எத்தனை வைத்தியக் கலாநிதிகள் இன்னும்
எத்தனையோ பொறி வல்லுநர்கள்
எத்தனை எத்தனை பேரறிஞர் நிதம்
ஏந்திடும் வேம்படி வாழியவே!

மாலதி நாகேஸ்பரன்
11 'B' விஞ்ஞானப் பிரிவு

கிழக்கிலங்கைச் சுற்றுலா

வியாழக்கிழமை அதிகாலையிலிருந்தே வேம்படி மகளிர் கல்லூரி வளவில் கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் பிரயாணப் பொதிகளுடன் வந்து சேர்ந்தார்கள். நகைமுகத்துடன் நங்கையர் கூடுமிடத்தில் சந்தடிக்குக் கேட்கவாவேண்டும்? வண்ண வண்ண வண்ணத்திப் பூச்சிகள் ஒன்றுசேர்வது போலக் கல்லூரிப்பெருவாயிலின் அருகேயிருந்த மரத்தின் கீழ் அமைந்த இருக்கைகளில் தங்கள் பொதிகளை வைத்துவிட்டுக் கலந்துரையாடினர். ஒவ்வொருவரும் இப்பிரயாணத்துக்காக தாம் தாம் எடுத்த முயற்சிகளைப்பற்றியும், தாம் கொண்டுவரும் பொருள்கள் பற்றியும் பேசினார்கள். நானும் எனது பெற்றோருடன் பாடசாலைக்கு வந்து சேர்ந்தபோது, எனக்கு முன் வந்து சேர்ந்திருந்த பிள்ளைகள் ஓடிவந்து என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு, “உமது அம்மாவும் இப்பிரயாணத்தில் வருகின்றாராமே, எங்கே?” என்று கேட்டார்கள், சிறிது தூரத்தில் ஆசிரியைகளுடன் நின்ற எனது தாயாரை அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டினேன்.

இந்த ஆரவாரத்திற்கெல்லாம், நாங்கள் கிழக்கிலங்கைக்கு மேற்கொள்ள இருந்த சுற்றுலாவே காரணமாகும். இப் பிரயாணத்தில் 43 பிள்ளைகளும், இரு ஆசிரியைகளும் பெற்றோர் சார்பில் இருவரும் கலந்து கொண்டனர். எங்களது கல்லூரி ஆசிரியை செல்வி ஆர். இராசரத்தினம், மாணவிகளுக்காக, இப் பிரயாண ஒழுங்குகளைச் செய்திருந்தார். எமது கல்லூரி அதிபர் அதிகாலையிலேயே எங்களை வழி அனுப்பி வைப்பதற்கும், ஒழுங்குகளைச் சரிபார்ப்பதற்கும் அங்கு வந்து சேர்ந்து விட்டார்.

இலங்கை போக்குவரத்துச் சேவை பஸ் வண்டி காலை ஏழு மணிக்குக் கல்லூரி வளவுக்குள் வந்து சேர்ந்ததும் நாமெல்லோரும் ஏறிக் கொண்டோம். பஸ் புறப்படுவதற்கு முன்னதாக பிரயாணத்தில் ஈடுபட்ட எங்க ளெல்லோரையும் விட்டுப் புகைப்படங்கள் எடுத்தார்கள். காலை 7-30 மணிக்குக் கல்

லூரி வளவில் இருந்து எங்கள் சுற்றுலா ஆரம்பமாயிற்று. சந்தோஷ ஆரவாரத்தோடும், கல்லூரி அதிபரின் ஆசியோடும் பஸ் வண்டி புறப்பட்டது. பாடசாலை அதிபரும், ஆசிரியைகள் பலரும் பெற்றோர்களும் நின்று வழியனுப்பி வைத்தனர்.

இலங்கை போக்குவரத்துச் சேவை பஸ் வண்டி காலை ஏழு மணிக்குக் கல்லூரி வளவுக்குள் வந்து சேர்ந்ததும் நாமெல்லோரும் ஏறிக் கொண்டோம். பஸ் புறப்படுவதற்கு முன்னதாக பிரயாணத்தில் ஈடுபட்ட எங்க ளெல்லோரையும் விட்டுப் புகைப் படங்கள் எடுத்தார்கள். காலை 7-30 மணிக்குக் கல்லூரி வளவில் இருந்து எங்கள் சுற்றுலா ஆரம்பமாயிற்று. சந்தோஷ ஆரவாரத்தோடும், கல்லூரி அதிபரின் ஆசியோடும் பஸ் வண்டி புறப்பட்டது. பாடசாலை அதிபரும் ஆசிரியைகள் பலரும் பெற்றோர்களும் நின்று வழியனுப்பி வைத்தனர்.

எங்கள் பஸ்வண்டி பெருந் தெருக்களைக் கடந்து, தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களையும் கடந்து சென்றது. இயற்கை அழகுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இலங்குக் எங்கள் இலங்கையின் பேரழகு நாம் சென்ற வழியெங்கும் இரு மருங்கிலும் கொள்ளை, கொள்ளையாக்கக் கொட்டிக் கிடந்தது. இயற்கை அன்னையின் எழிலை ரசிக்க இவ்விரு கண்களும் போதவே போதாது. வழி நெடுகிலும் ஆங்காங்கே நெடிதுயர்ந்த காட்டு மரங்கள் புதர்கள் கொம்பர்களில், உயரத் தாவும் மந்திக் கூட்டங்கள் காட்சி அளித்தன. இந் நெடும்பாழை வழியே நாம் பிரயாணம் செய்த வண்டியை வெகு லாவகமாக அதன் சாரதி செலுத்திச் சென்றார். வழி, வழியே சிங்கள மக்கள் வாழும் கிராமங்கள், தெருவோரப் பெட்டிக் கடைகள், அவற்றில் பலவிதப் பொருட்கள் வியாபாரத்துக்காகக் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தல் இவை யாவும் கண்டோம்.

பகல் பதினொரு மணியளவில் மிகுந்த ஸ்கூப் போய்ச் சேர்ந்து, மலையீதேறிச் சேன்று அங்குள்ள பெளத்த விகாரையையும், மகிந்தன் வந்திறங்கிய இடத்தையும் பார்த்தோம். மலை உச்சியிலிருந்து நாற்புறமும் தெரிந்த இயற்கை எழிலைக் கண்டு மகிழ்ந்தோம். பார்க்கும் இடமெல்லாம் குன்றுகள், மலைகள், காடுகள் — எங்கும் பசுமையாகக் காட்சியளித்தன. ஒரு மணி நேரமே இப் பிரயாணத்திற்கு எடுக்கலாமென முற்கூட்டியே கூறப்பட்டிருந்தமையால், நண்பகலுக்கு மலையடிவாரத்துக்குத் திரும்பினோம். மிகுந்தலைப் பிரயாணத்தை முடித்துக் கொண்டு அனுராதபுரம் வந்து அங்கு மதிய போசனத்தை உட்கொண்டு, சீரம பரிகாரம் செய்த பின்னர் பிற்பகல் தம்புளைக்குச் சென்றோம். அங்குள்ள பெளத்த விகாரையையும், சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல்வேறு அம்சங்களையும், பார்த்துக் கொண்டு சிகிரியாவுக்குச் சென்றோம். கால தாமதமானமையாலும், நேரம் மாலைப் பொழுதை அண்மியதாலும் சிகிரியாக் கோட்டையை நேரில் போய்ப் பார்க்க இயலாது போயிற்று. மலையையும், புறக்கோட்டையையும், மாலை நேரத்தில் அச் சூழலின் இயற்கையழகையும் பார்த்து ரசித்தோம். சுற்றுடவிலுள்ள இயற்கை வளங்களைக் கண்ட மன நிறைவுடன் பொலநறுவைக்குப் பிரயாணமானோம். இரவு எட்டு மணியளவில் பொலனறுவையை வந்தடைந்தோம்.

பொலனறுவையில் நில அளவைப் பகுதியைச் சேர்ந்த உந்தியோகத்தார்கள், திரு செல்வரத்தினம் தலைமையில் எங்களை வரவேற்று உபசரித்தனர். அவர்கள் எங்களுக்கு இரவு தங்குவதற்கு வசதியான இடத்தை அமைத்துத் தந்ததுடன், இரவுப் போசன வசதிகளையும் செய்து தந்தனர். அவர்கள் ஆற்றிய சேவைகளுக்கு “நன்றி” என்று மட்டும் நாம் கூறுவது ஒரு ஒப்பனையாக இருக்குமெய்ன்றி, உண்மையில் அது போதிய பாராட்டாகாது. அவர்கள் அன்றும், மறு நாட் காலைிலும் எங்களுக்கும் செய்த உத

விகளை நாம் என்றுமே மறக்க மாட்டோம். வெள்ளிக் கிழமை காலை சிரி விகாரை, சிபாலநறுவை சிவன் ஆலயம், சேனனாயக்கா சமுத்திரம், மற்றும் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்கள் யாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டு, காலை ஆகாரத்தையும் முடித்துக் கொண்டு மட்டுநகர்ப் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தோம்.

மட்டக்களப்பு “சிசிலியா” கன்னியாஸ் திரிகள் பாடசாலைக்கு நண்பகல் ஒரு மணியளவில் வந்து சேர்ந்தோம். வழியில் வாழைச்சேனை காகித ஆலையைப் போய்ப் பார்த்தோம். வேலையேதுமின்றிக் களையீழ்ந்த நிலையில் இத் தொழிற்சாலை அமைதியாக இருந்தது. அங்கு சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு ஏற்ற முறையில் தொழிற்சாலை இயங்காமையால்; எங்களுக்கு அது பெரும் ஏமாற்றமாகவே இருந்தது. மட்டுநகர் செல்லும் வழியெங்கும் இயற்கை அன்னை அள்ளிச் சொரிந்துள்ள காட்சிகளைப் பார்த்து ரசித்ததுடன் நகரையும் சுற்றிப் பல இடங்களையும் பார்த்தோம். பிற்பகலில் பாசிக்குடா சென்று கிழக்கிலங்கைக் கடற்கரை வளத்தையும் இயற்கையின் காட்சிகளையும் கண்டு பரவசமானோம். இரவு “சிசிலியா” பாடசாலையில் தங்கினோம். சில இடங்களில் தனிப்பட்ட நண்பர்களினால் எங்களுக்குத் தேனீர் விருந்துபசாரம் அளிக்கப்பட்டது.

சனிக்கிழமை காலை மட்டு நகரி இருந்து திருமலைக்குப் புறப்பட்டோம். வழியில் கந்தளாய் சீனித் தொழிற்சாலையைப் பார்வையிட்டோம். நாங்கள் சென்ற வேளையில் இத் தொழிற்சாலையும் வேலையின்றிக் களையீழ்ந்து அமைதியாகக் காணப்பட்டது. தொழிற் சாலையை மட்டும் சுற்றிப்பார்த்துக் கொண்டு மீண்டும் திருமலைப் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தோம். மாலை ஐந்து மணியளவில் திருகோணமலை “மெதடிஸ்” பாடசாலையை வந்தடைந்தோம். எங்களுடைய பகல் சாப்பாடு, மாலை கடந்துதான் நடந்தது சிறிது நேரம் ஆறியிருந்த பின்னர் கன்யா சுடு நீர்க் ணைகளைச் சென்று

பார்த்தோம். அந் நீருற்றுக்களில் எல்லோரும் நீராடினோம்.

திருமலையில் இருந்து ஒன்பது மைல் தூரத்தில் கன்யா நீருற்று இருக்கின்றது. பிறருக்கு இன்பம் லிப்பதை விட வேறெதையும் விரும்பாத தேச ஊழியர்களைப் போல, இந் நீருற்றுக்ள் விளங்குகின்றன். காட்டைப் பிளந்து செல்லும் விசாலமான தாராளோட்டில், இரு பக்கத்திலும் தலை விரித்து பெரு விருட்சங்கள் மாலைச் சூரியனின் கதிர்கள் பட்டு பொன்னிறமாக இலங்கின. மரங்களில் மந்திகள் தாவித் திரிந்தன. கன்யா ஊற்று என்று கூறுவதா? கன்யா கிணறுகள் என்று கூறுவதா? இல்லை..... கன்யாத் தொட்டிகள் என்று..? கிரிமலையில் பெண்கள் குளிக்கும் கேணி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மாதிரி ஏறக்குறைய அது போல 15' நீளம் 12' அகலம் கொண்ட ஒரு இடம். சுற்றவர சுவரெழுப்பிக் கட்டப்பட்ட ஸ்நான அறை போன்ற தோற்றம். அங்கு மிங்குமாக ஏழு தொட்டிகள். அவை ஏழிலும் ஏழு விதமான சூடுள்ள நீர்; வெந்நீர் — அள்ள, அள்ள வற்றாது சுரந்து கொண்டே யிருக்கும் வெந்நீர்; மழையோ, வெயிலோ பனியோ எந் நிலையிலும் குணம் குன்றாது உபசரிக்கும் வெந்நீர் இந்தக் கன்யா ஊற்றில் நாமெல்லோரும் திளைத்தோம். மனதின் ஆவலும், தேகத்தின் அலுப்பும் தீரும்படி வேண்டிய மட்டும் நீராடி விட்டு, நாம் தங்க வேண்டிய மெதடிஸ்ற் பாடசாலைக்குத் திரும்பினோம். திரும்பும் போது எங்கள் உடலிலே ஒருவித சுறுசுறுப்பு; நடை யிலே என்ருமில்லாத உற்சாகம்; மனத்திலே திரும்பிய மகிழ்ச்சி. இத்தனை மாற்றங்க ளோடும் திரும்பினோம். அன்றிரவு பாட சாலையில் தங்கினோம்.

ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை - அதிகாலை யில் எழுந்து நாங்களெல்லோரும் கோணேஸ் வரர் ஆலயத்திற்குச் சென்று சுவாமி தரி

சனம் செய்தோம். நீண்ட காலமாக எங்கள் உள்ளத்தில் ஊடுருவி நிறைந்திருந்த ஆலய தரிசனம் பூர்த்தியாயிற்று. ஆலயத் திற்குச் சென்ற பாதை மருங்குகளில் மான் கூட்டங்களையும் கண்டோம். பின்னர் காலை உணவை முடித்துக் கொண்டு துறைமுகப் பகுதியைப் பார்வையிடச் சென்றோம்.

துறைமுகப் பகுதியில் “கஜபாகு” என்ற போர்க் கப்பலை நாங்கள் எல்லோரும் சுற்றிப் பார்த்தோம். கப்பலில் இருந்த அதிகாரி ஒருவரும், அவரது உதவி உத்தி யோகத்தரும் எங்களுக்குக் கப்பலைச் சுற்றிக் காண்பித்தார்கள். கப்பலில் உள்ள இயந்திர சாதனங்கள் இயக்கப்படும் முறைகளையும் எங்களுக்கு விளக்கிக் கூறினர். இவர்கள் கூறிய விளக்கங்கள், எங்களுக்குப் போர்க் கப்பல் பற்றிய விபரங்களை இலகுவில் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது.

துறைமுகப் பகுதிச் சுற்றுலாவை முடித்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பினோம். காட்டுப் பாதையூடாக நாங்கள் வவுனியா திரும்பி வந்து அங்கிருந்து யாழ்ப்பாணத் துக்கு இரவு சுமார் எட்டரை மணியளவில் வந்து சேர்ந்தோம். இப் பிரயாண அனுபவம் என்றும் எங்கள் நினைவில் பசுமை யாக நிலைத்து நிற்கும் இப் பிரயாணத்தை ஏற்பாடு செய்து தந்தவர்களுக்கும், பிரயாண காலத்தில் தங்கிய இடங்களில் உதவி ஒத்தாசைகள் புரிந்தவர்களுக்கும், பஸ் வண்டி சாரதிகளுக்கும், பல இடங்களையும் சுற்றிப் பார்க்கும்போது விளக்கங்கள் கூறி, இடங்களைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு உதவிகள் புரிந்தவர்களுக்கும், எங்கள் கல்லூரியின் சார்பிலும் இச் சுற்றுலாவில் பங்கு கொண்டவர்கள் சார்பிலும் எங்களது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

செல்வி. நா இராஜ சிவசக்தி

(12 “ஏ” வீஞ்ஞானம்)

My trip to England

Recently I joined my parents on a holiday tour to England. I left by Avro-plane from Jaffna and continued my journey by DC 8 Aircraft. This Aircraft has 157 seats. When we took off from Katunayake we flew at a height of forty thousand feet and I felt very cold at that height. It took fourteen hours to reach London. On the way we stopped at Karachi and Paris airports for refuelling.

I went out sight seeing to the Art gallery, Madame Tussauds Planatorium, Trafalgar - Square, Buckingham palace, Windsor castle and some other places. I travelled to the above places by tube trains, worked on electricity. These trains operate underground. The seating arrangement is marvellous. They run very fast and when they stop at the stations, the doors open on their own, for the passengers to get out. After the passengers get in or get off, the doors close again.

At Madame Tussauds I saw the figures of all the world leaders, Royal families, and Prime-

Ministers, made out of wax. All had their official robes on. They were very life-like.

We watched the changing of guards. This was most colourful. The marching and the salutes, was very smart. The guard who comes on duty has to take the oath.

The winter had started and I had to go round in my winter clothes. The London Airport building is a very large one. It is spread over two miles.

On our way back we stopped at Paris Airport for one hour. This Airport was beautiful and quite big. At this Airport planes landed and took off every ten minutes. The passenger lounge could accommodate nearly five hundred passengers at a time. My trip was a memorable one. I learnt a great deal from my trip.

Anushya Fitch
Grade 6 'A'

A New Experience

I remember my first day at Vembadi very well. The place looked very clean. The girls seemed clever but noisy. The teachers were very smart.

Some girls had fun at my expense. I am big built I am bigger than my classmates. The town girls are very

tiny. Any way I made friends very quickly. I had to travel by bus. This was a new experience too.

I was now in a government school. But Principals every where seem strict. I am very happy to be at Vembadi.

Sridhari Sri Dhermanadan
Grade 6 S P

Life in the Hill Country

I lived in the hill country for about two years. I visited some towns of the hill country during my stay there.

Kandy is a beautiful town. The climate is very healthy. You find people of all races living there. The town is fairly big. There is a modern market and a museum. There are many good schools and Hindu temples. There is also an important place of worship for the Buddhists of

Sri Lanka. This is known as the Dalada Maligawa. Many tourists come here and worship in this place.

The Perahera season begins in August. Kandy goes gay during the Perahera season. People from all parts of the island come to Kandy to see the Perahera. No one should fail to see this historic procession.

In Nuwara Eliya, Badulla and Bandarawela you find many tea

Estates. Tea is one of the cash crops. These estates are well maintained and they look very beautiful. Most of the labourers who work in these estates are Indians. You find some water

falls in Badulla and Bandarawela. I cannot forget the Duhinda water fall which I saw in Badulla. Every one should make an attempt to go up country to see these places.

Vijayasuganthini
Shanmugasunderam,
Grade VI 'B'

My Doll's House

On my sixth birthday I got a beautiful doll's house as a present from my mother. It was a two storeyed house, with two bedrooms, sitting room, pantry and garage. At the beginning I had, only two dolls and a teddy bear and this house looked too big for them. Now I have five dolls and the house is too small to hold all of them.

During christmas when my mother is busy with her work I always make a new set of clothes for the doll's and change the curtains

in the doll's home. Another important day is my birth day. I have a tea party for all my doll's. Then too the doll's house gets a new look.

My brother parks his Mercedes Benz' in the garage and once in a way the dolls get a ride in this. Unlike our bedrooms, my dolls bedrooms are very neat and tidy. It's a good thing my dolls are not untidy as I have no time to neaten their rooms. I have a lot of home work, now and this keeps me very busy.

Renuka Pathmanathan
Grade: 6 A

A Visit to my Father's Farm

I went to my fathers farm at Thunukai during the last holidays. My father met me at the Thunukai bus stand with a tractor and took me to the farm on the tractor. That was my first tractor ride and I enjoyed it.

We were welcomed at the farm entrance by a lot of monkeys. There were a lot of women in the farm plucking chillies. I also picked some chillies. I played with the children of my

father's work men. I ate a number of plantains and wood apples.

In the night the work men went hunting and shot a deer. I was very sorry they shot the deer. Any way I ate the meat in plenty. After I went to bed I was able to hear the trumpeting of elephants and I was scared. My father stayed with me in bed and comforted me. The following day I came back home.

Rohini Ramanathan
Grade: 6 B

My Playmates

I have three playmates. They are Geetha Sumi and Mai. Geetha is ten years old. Sumi is Eight years old and Mai is three years old. Geetha and I are in Grade six at Vembadi Girls High School. Sumi is in Grade three at Chundikuli Girl's College. Mai does not go to school yet.

After school we meet in our homes and play games. Our favourite out door games are batminton, hop-scotch and

cycling. When it rains or when its too hot, we stay in doors and play scrabble. I have a pet dog which plays with us.

During weekends we go to the park and the beach. In the park we enjoy ourselves on swings, sea-saws, Matslides and Merry go round. We often buy gram, when we return home.

We are very fond of each other and therefore do not quarrel.

Poornima Suwaminathan
Grade 6 B

An Unforgettable Experience

During the last December Vacation I was holidaying in the beautiful hill country of Ceylon. I was staying at my granny's home in Nuwara-Eliya. No doubt it is a beautiful place with its mountains, valleys, water-falls, rivers, flower gardens, vegetable gardens, pear gardens and a large lake. It is known as "Little England."

Though it was the cold season, one day it happened to be warm with very bright sunshine. So in the afternoon we planned to go for a walk exploring the hillside. My mother, aunt, my little cousin and I set out on the walk. And yet another one joined us. Can you guess who it was? It was none other than our faithful dog "Tango"

On the way we visited a friend's home. This was in a lonely jungle area. As we were chatting together in the sitting-room we did not realize the time passing. There was now twilight and no time for exploring.

We hurriedly tried to return home taking short cuts and rabbit paths. We missed our way. Sometimes we crushed ourselves through tea bushes and thorny bushes. While we were searching

for our way we suddenly came across a narrow stream. We crossed it by stepping on the stones. When we crossed there was a large tree cut down. It blocked our way. We could not go further. Suddenly mummy stepped on something which was cold and slippery. It crawled near her feet and she thought it was a snake. We came back and crossed the same stream. We were amazed to see our faithful dog following us even when crossing the stream.

By now we were terribly scared of being lost in the jungle. We heard the cicadas, crickets, frogs and other jungle insects making frightful noises. My cousin started to cry. We hushed him and none of us spoke loudly. Luckily for us there was a pale moon over head. By the light of the moon the trees around us looked black and ghostly.

We saw a light in the distance and we walked towards it. It happened to be the lamp from a watcher's hut. We asked him the direction to the main road. He willingly accompanied us to the main road. From him we learnt that we had strayed into the Forest Departments—"The Fauna and Flora Sanctuary" of Nuwara-Eliya.

Dharshini Sotbinathan
Grade 7 P.S.

Our Picnic

On a Sunday morning we planned to go on a Picnic to Keerimalai. We asked our uncle's family and our friends to join us in the picnic. We prepared our morning meal and our lunch. We took our swimming suits in a basket. We also took our balls.

We had our morning meal and started on our picnic at 8-30 a.m. We went to Keerimalai by car. We reached Keerimalai at about 9 O'clock. There we played games. The girls played dodge ball and the boys played foot ball.

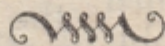
After playing games, at 10-30 a.m., we went to bathe. On some days the water in the tank won't be clear. But luckily that day the water in the tank was clean. So we bathed in the tank. We splashed the water on each other. We played in the water,

swam, and floated. We enjoyed ourselves very much. We didn't like to get out of the water. But the time was about one O'clock. So we got out of the water.

When we got out of the water we felt hungry. We went to a "Madam" and had our lunch.

After a short rest we walked along the shore and collected some sea shells. It was already evening. The sky was turning deep red. We saw birds returning to their nests. We saw fishermen returning to the land. The sunset was beautiful. The wind was gently blowing. It was getting dark. So we returned home after an enjoyable day. I can never forget this enjoyable day. I am anxiously waiting to go on another picnic soon.

Niranjini Balasubramaniam
Grade: 7 J. S.

அன்றலர்ந்த மலர் தூவி அன்னை அபிராமியை
அர்ச்சிக்கும் அரிவையர்.

காவி ஆடையில் கபட வேடமா

The Pugoda Ferry.

There is a Ferry at Pugoda. It is across the Kelani river. The people who want to go to Pugoda have to cross the river. So they pay 15 cts. each to the Ferry - man.

"Bass-Aiya is the Ferry man. He rows the canoe with oars. It is a thrill to go about in a canoe.

From early morning till late in the evening people cross the Kelani Ganga at the ferry.

From the ferry one can see beautiful scenery and far away, are mountains. There are no crocodiles in this river. So the people are safe at the ferry.

Meera Nagendran
Garde 7 PS.

A Happy Week-End

For a long time my parents had been talking of spending a weekend away from our town. We youngsters were anxiously waiting for the day when we would be taken on that trip.

At last my father told my mother that we were going the following Saturday morning to a hill - country town called Ranau in Saboh. It was at an altitude of 3509 feet, and hence rather cold.

We started off at 8 o'clock in the morning. As we had to travel by gravel roads we went in a landrover. It was quite an

interesting journey as we were driving up the hill. The hills were all green with a waterfall here and a waterfall there. We travelled along the Trackir Range and the beauty of the landscape with its mountainous terrain and picturesque valleys was indeed very captivating.

We arrived at Ranau at four thirty-five in the evening. We went to a Rest house where we dined. My father had to go to dinner to a friends' house and came back at ten O'clock in the night. It was a very cold night and we slept well. The next morning we went to a

river with some friends and had a bath. The water was very cold and the river was rocky so that the water was gurgling in some places and warbling in others. The same evening we went for a picture called "The charge of the light Brigade". It was a war picture and my father brother and I enjoyed it but my mother and sister did not like it.

On Monday morning we went to a place called the National Park, where mountain climbers were given advice on mountain climbing. From here, we went up 3000 feet in a "Cable car". It was a thrilling experience for all of us. The driver of our land-rover was so frightened that he

refused to join us on the Cable car ride. Certainly any one will feel giddy to look down 3000 feet hanging in the air in a heavy car suspended on a wire. I can't describe the awful pleasure. Anyway it was a memorable experience.

We spent the night at the National Park 5000 feet above sea level. Oh! it was biting cold. We sat around a log fire to keep us warm. We were all feeling hungry because of the cold. So, my mother fried sausages and potatoes and we ate them with bread and butter. We spent the night there and returned home in the morning.

Subadra Somalingam
Grade 7 Js

My Little Sister

She was born in the same month as I and was very fair. Indeed she was a beauty! All my friends were thrilled with her, and would come every day, to see her. But my mother wouldn't allow her to be carried, because she was so tender and small.

Today she is one year and two months old and can jump

and run about at her will! She waits for me when I come from school and will not allow me inside till I carry her and kiss her. She disturbs me when I study and is so very stubborn, that till I give her what she wants, she will not let me have any peace. She is a nuisance some times, but I love her with all my heart. When I fall ill, she will sit with me all the time

and will not eat, drink or sleep till I am well. When I went to Colombo with the school band, for the summit conference and came back, she looked so thin and sick, because she had missed me. I have not known

love like this. No human being could have missed me in this way.

Can you guess who she is? She is my darling Beauty, our little pet dog.

Krishnapriya Rajalingam
Grade 8 P

Two Exciting Years in Malaysia.

When I was 12 years old I left Sri Lanka for Malaysia with my parents. We stayed there for two years. The two years which I spent in Malaysia are unforgettable. The place where I stayed in Malaysia is called Penang. It is one of the famous free ports in the world. Every day we could see thousands of tourists coming and going. Penang is a small beautiful Island and it is populated by Chinese people. The Chinese are hard working, intelligent and very kind people.

I followed my classes at Tang Chang School. It is a mixed school but the boys and girls in my class were very good to me and teachers treated all students kindly.

I have been to the most wonderful places in Malaysia. But the most exciting places are the snake temple the aquarium and Paulau lankavi. You can see a lot of snakes in the snake temple. But all the snakes are harmless and the people too don't give them any trouble. Inside the Aquarium, you can find the most beautiful fishes and one or two big fishes like sharks. I believe the fish tank is one of the biggest in the world. The length of the tank is about 400 yards.

Pualau lankavi is one of the most beautiful islands in Malaysia. It is fully decorated with coloured bulbs and illuminated at night. At night if you look at the island from a distance, it looks as if the island is floating in the sea.

Malaysia is a wonderful country. Kuala Lumpur is the Capital of Malaysia. Malaysia is populated by Malays, Chinese and Indians. In Malaysia many races live in peace. The Malaysian

national languages are English and Malay. I like Malaysia and the people of Malaysia. If you get a chance to go to Malaysia you can see that wonderful country yourself.

Rajini Balasubramaian
Grade 8 w

Swimming

Is is very useful for anybody to know how to swim. Swimming is a very valuable sport, because a person who can swim is able to save himself as well as other people from drowning.

While swimming, children get very good exercise which does not cost them anything. In Europe and America almost every boy and girl can swim.

Several men and women have swum across the English Channel from France to England. It does not take long to learn to swim. Some times beginners are a little afraid at first, but later on they overcome their fear and become expert swimmers. Swimming is like all other games. If you practise everyday you will get better and better at it.

There are many great advantages in learning to swim. First of all, it is a very good exercise. Indeed, doctors say, it is the best exercise, because in swimming all the muscles of the body are used. Secondly it is an amusing sort of game. Thirdly swimming enables you to save another person from drowning. We never know when we may be in danger from water. We go on a voyage and the ship is wrecked; We go for a pleasure sail on a lake, and the boat upsets, we slip as we are walking along the bank of a river, and fall into the water, If we can swim, we have a chance of saving our life. For our own safety we should learn to swim. Lastly swimming gives great pleasure.

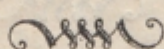

Most animals can swim, right off, the first time they go into the water. Dogs, horses, deer and buffaloes do not have to be taught to swim. But a man cannot swim until he learns how to swim. Some - one who knows, has to show him how it is done.

Today there are several swimming clubs in Ceylon which have fine swimming pools. The

education authorities, too give all the encouragement they can, to make school children learn to swim. We have tanks, rivers, streams and lakes. The sea is all round us. So there should be no difficulty in learning to swim and becoming good swimmers.

Naysum Saravanamuttu
Grade 8D.

Why I had to flee from Colombo

On the morning of May 26th, as usual, I was getting ready to go to school, when my neighbours stopped me saying that there was trouble at Wellawatte, and that it was not wise to go to school. Most of the other children too, were stopped from school that day.

Many boutiques and shops belonging to Tamils were looted and burnt and Tamils going on the road were assaulted. In only half an hour we heard reports of Sinhales thugs entering Tamil homes and assaulting even women and children.

We were all (even my parents) panic-stricken and so we all ran into our house and stayed indoors.

Stories of assaults and stone throwing reached our ears. We even heard that innocent Tamils in places like Panadura and Ratmalana were burnt alive. All this was horrifying and I felt so frightened that I began to weep.

It was only the following day that a state of emergency was declared and the military personnel patrolling every road and lane gave us much relief and I began to think I was safe again. But even with the curfew rules, and military patrolling the streets, some incidents occurred. Most of the tamil houses of Ratmalana were burnt and the inmates driven out by sinhalese thugs. Just behind our house one

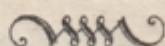

night a house belonging to a Tamil family was attacked and the people had to flee for their lives.

This incident made my parents realize the danger of our position and they decided to go with us to the refugee camp. We packed just a few clothes and left for the refugee camp at Royal College.

We were at the camp for three days and underwent a lot of inconvenience. But we did not mind it because we were hoping to get transported to Jaffna at the earliest opportunity. One happy morning a special train carrying 700 refugees left for Jaffna and I was one of them and so I arrived in Jaffna.

Janarthini Kailainathan
Grade 8 P

Our School Band and the Conference of non-aligned nations

We were greatly thrilled when our music teacher told us, that we would be going to Colombo. The school band had been invited to play when the delegates arrived at the Bandaranayaka Memorial International Conference Hall, for the Conference of non-aligned nations.

After making all the arrangements for the trip, the Western Band, the Eastern Band and the respective teachers left for Colombo by train on the twelfth of August. We enjoyed the trip but we had to be on our best behaviour. When we arrived in Colombo

we received a warm welcome by the people concerned. We went by bus to Maharagama Training College where most of the School Bands were asked to stay.

In spite of the crowds and rush we were supplied with good meals and entertained well.

On the fourteenth, we had a practice in the Maharagama grounds. On the fifteenth August we went to the B. M. I. C. H. grounds for the rehearsal. All were satisfied with the display. Nearly fifty school bands played. On the sixteenth at 7 a. m, we left Maha-

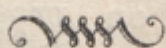

ragama and came to the B. M. I. C. H. grounds. The School Bands started to play at about 8-30 a.m. and went on till 11-30 a.m. till all the delegates had arrived. We had an opportunity of seeing the delegates of different countries in their national dresses. We were so proud & happy that we were of service to our country in wel-

coming the delegates. We are thankful to the government for inviting us and for the kind hospitality shown to us during our stay.

We returned home by the sixteenth night train and arrived here on the seventeenth August.

Sashilekka Palasanthiran
Grade 8 P

A Space Craft to Mars

After many years of research the National Aeronautics and Space Administration of America successfully landed two space craft on Mars. They are Viking I and II. Since 1957 the space craft called Mariner 4, 5, 6 and 9 had orbited the planet Mars and taken many pictures of Mars. But they had not landed on Mars. Since then the space scientists were making every effort to find out whether life could exist there. So they worked on a space craft that could land on Mars, and probe for life, and that's how the space crafts Viking I and II came to be built and sent to Mars.

The Viking space craft has two parts. One is called the Viking orbiter and the other is Viking lander. The lander is comprised of miniature laboratories, computers, data storer and memory storer. All these instruments help to investigate life on Mars. The Viking orbiter orbits Mars, while the lander remains stationary in Mars. Whatever the messages the Viking lander has to send to the Earth, it is transmitted through the orbiter. The orbiter relays such messages with ease to the Earth. And that's how the messages are received and analysed by the space scientists waiting anxiously for such messages.

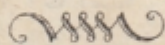

The result so far obtained confirms that there are living organisms in martian soil. The Viking space craft taking nearly eleven months to reach Mars, had travelled a distance of nearly 500 million miles before it landed on Mars. The space craft had followed the planet Mars along its orbit. The Viking space craft I and II contained highly sophisticated scientific instruments and machinery. Ten thousand people had worked on this project over a period of ten years, and successfully produced

the Viking space craft at an estimated cost of nearly \$1000 million. This sum is very much bigger than Sri-Lanka's budget for a year. People might wonder why America is spending so much of money on this space research programme. Scientists think that knowledge thus gained will help mankind to learn of the past history of our planet and enable man to fit himself for his survival and progress in this planet called Earth.

Yamuna Vallipuram

Grade 9 k

A Pen Speaks of its Tragedy

I was born in a big factory in England. As I was growing and taking shape in the factory, the manager wanted to give me a name. I was named "Ladies Parker Slimfold".

One day I joined my other friends and stayed sealed in a big package. I could hear the manager saying "Send this package with the other packages to Ceylon." At the mention of Ceylon I was happy. I wanted to see beautiful Ceylon and the tea-bushes.

At last the ship sailed into Colombo harbour. I could not do anything except listen to other people's conversations. I heard someone saying "Take this package to Cargills in Fort". I was waiting anxiously to get to Fort. When I went by lorry to Fort, a young salesman took me out and left me in a showcase. I was happy to see so many Ceylonese faces looking at me.

One day a lovely lady, medical student spoke to the

salesman and took me home. Before I went to her home a man engraved the lady's name with gold letters on my slim body. This lady treated me with love and care.

One day I accidentally slipped off from her hand-bag. A naughty boy picked me up. He looked very happy and ran across the road with me.

Bang!!... There was a loud noise, screeching brake were

applied. The boy and I were under the wheels of a huge car. I saw pieces of glass and blood on the road. Some constables carried the half dead boy into a taxi.

I felt something happening to my slim body. I felt fractures all over my body. I noticed that my shape and colour were changing. Just then someone trampled me and I felt the last bit of my breath passing away from me.

Vithushani Sothinathan
Grade 9 k

The Modern Miss

The present generation is more independent than the generations of the past. In olden days the girls did not have the freedom to make choices on their own. They were spoon-fed by their elders. In their behaviour they were guided by the older generation. Girls in those days were educated only up to middle school level. After a certain age they stopped their schooling. Though they were very young they got married after this.

They did not have the chance to go out, meet people and mix around. There-by their education and social life were very limited. They were very orthodox in their attire & behaviour.

But the modern miss is quite different. She is so advanced and she has developed her individuality so much that she makes decisions for herself.

Her attire is very different from the attire of her sisters of

the older generation. She is very fashion-conscious and dresses in the latest fashions. She adjusts herself to the world's latest trends. The parents also let them dress as they like.

The modern parents appreciate the individuality of the modern miss. But they are very firm in guiding them. They help them to achieve their goal. They are very broad minded. As they know what life is like they like their girls to grow up to become patient, intelligent and good girls. They teach them to take life seriously but with a sense of humour following the proverb.

"Laugh at life
or

Life will Laugh at you"

They bring up the modern miss to face all the ups and downs in life with a smiling face so that one day she will be

crowned with success. The modern miss is highly educated. At present she is as educated as the men. In certain jobs she has proved herself better than men.

The modern miss mixes around with all sorts of people and understands life. Her social standards and intelligence are of a high order.

In the past the women had to obey the man in every activity. In the modern world women have their say as much as the men. We had our Inter-national women's year which focussed attention on women.

Well it's a rat race for the modern 'miss' to compete with the modern 'master'. As I am also one of the modern misses. I hope to try my best and do well in life, at least as well as the 'master'

Kalyani Shanmuganathan
GR 9 p.p

The Market in my Village

Cities and towns have many market places. A village has at least one market square. The market square is the place where people buy and sell food stuffs like vegetables, fruits, meat, fish and eggs. It is a common meeting place for the people round about. This place is a boon to both the buyer and the seller.

We have a big market place in our village. It is situated near the railway-station. There are several villages surrounding this market place. The majority of the people who live in those villages are farmers. They grow many kinds of vegetables and fruits. They also rear cattle, goat and poultry and other farm birds in their homes. On market days all products of the farms are displayed for sale. The villagers and people from towns visit this market place to buy their needs.

A visit to this market is very interesting. Early in the morning men and women bring their farm produce in cars, buses, vans, lorries and by train. The poor farmers bring their produce on their heads. By nine o' clock the market is a hive of activity. Hundreds of people are buying and selling things. There is a

deafening noise every where. It is pleasant to see large heaps of vegetables and fruits displayed for sale. Fruits of all kinds, oranges, lemons, plantains and papaws are sold here. Local vegetables like drumstick, brinjals bitter gourds, snake gourds, pumpkins, ladies fingers, tomatoes, beans, cabbages, onions and chillies are sold in this market. Vegetables and fruits from up-country are brought either by train or lorries to this market for sale.

People selling these goods pay to the local authority a sum of money as tax. Vehicle owners who park vehicles in the market premises are required to pay a rent. A person collects the rents from these stall-holders. They have the right to sell their goods in these stalls. Tradesmen bring cloth, soap and other articles here for sale. Some of the stall-holders sell curry stuffs. On one side of the market there is a place reserved for selling fish and another place for mutton and beef.

The stall-holders in this market sell goods at any price they like. As a result, the consumers some times have to pay an

Exorbitant price. Some times these poor farmers do not get a fair or reasonable price for their goods, because of the middlemen or agent. Then the buyers and the sellers sustain a great loss.

The local authority should exercise a strict control over the market and prevent these abuses. Then alone will dealers and the public be benefited.

Suhirthathevy Sinnathurai
Grade 9 B. Rep.

Back Yard Poultry Keeping

Poultry keeping can be an interesting hobby and a profitable enterprise. Poultry could be reared on a back yard scale or on a commercial scale. Back yard poultry keeping may be in an open run or a semi "Deep Litter" system. But on a commercial scale, hundreds and thousands of layers may be reared, in "Deep Litter" houses or in "Battery Systems"

The villagers generally rear a few country birds in an open run with a small poultry house in their back yard. But some villagers and city dwellers rear poultry on a Semi-Deep Litter or Deep Litter system. Under these systems they rear from a few birds upto about fifty birds.

Popular breeds that people rear are the Rhode Island Red, Australorp, White Leghorns, Brown-

Leghorns and crosses of white Leghorns with R. I. R. called the Ro-whites or White Leghorns with Australorps called the Austro-White White Leghorns and Brown-Leghorns are reared purely for egg production, and the other breeds are reared for meat and eggs.

A back yard poultry keeper can hatch his own chicks by using a broody hen and hatching eggs bought from a Government Farm or from a known private poultry breeder. He may also buy day old chicks or month-old chicks or layers at point-of-lay. It is convenient to buy birds at point of lay; after the necessary vaccination against Ranikhet and Fowlpox diseases.

I am rearing fifteen White Leghorn layers and an R. I. R.

cock bird. They are kept under a semi-deep-litter system. My father bought me these birds at point of lay. (about five months old) My father converted a fire wood shed 10' x 6' into a poultry run. Two pershes, two feeding troughs, two water containers, two egg boxes and some simple utensils are in the run. Paddy husk is used as litter. The cadjan shed is enclosed by wire netting and a small gate is provided. My father taught me to cull poor layers every six months and replacements are brought in. I feed the birds twice a day and provide sufficient drinking water. I collect the eggs thrice a day. About three and a

half pounds of layers mash, half pound of paddy and little vitastress, are fed to all birds, per day. The above feed costs about two rupees and fifty cents. I collect about eight eggs per day. My mother uses five eggs a day at home and sells the remaining eggs at sixty cents per egg. The total income of four rupees and eighty cents is obtained against a total expenditure of two rupees and fifty cents. Nett profit of two rupees and thirty cents per day is obtained. Thus there is plenty of profit in back yard poultry keeping. There is a great deal of pleasure in it.

Janaki K.

Grade 9 ss

The Fruit Industry in Sri Lanka

Sri Lanka has become famous for its fruits. Several varieties of fruits are being grown in Sri Lanka. In olden days the farmers and peasants cultivated fruits for their own consumption. The excess they had was either sold in markets or distributed among neighbours, relations or friends. It has now become possible to sell fruits in markets, as fruit is an important part of our diet.

Some of the fruits grown in Sri-Lanka are oranges, jak, mangoes, pineapple, passion and lemon. Very recently the growing of grapes has become an important occupation in the north of Sri-Lanka. Plenty of grapes produced in the north of Sri-Lanka are now available all over the country. This fruit was imported to Sri Lanka a few years ago from Australia. When the government banned the import

of grapes from Australia, a few farmers from the north of Sri-Lanka started cultivating grapes. As the cultivation was a success, many others followed and Sri-Lanka is almost self sufficient in grapes.

There is a big demand for our fruits abroad. We are canning our fruits for export. Some of the fruits that are canned are mangoes, pineapples, passion-fruits, tomatoes and woodapple. These are exported to various countries in Europe. Our exporters are unable to meet the demand from European countries. Recently the Commissioner for Development of Marketing who returned after a tour of European Countries has stated that we are unable to supply the demand for our fruits in foreign countries.

The Government of Sri-Lanka has therefore started assisting farmers in the production of fruits by granting loans for planting fruit trees. This scheme of granting loans will encourage increased production of fruits which will be exported to foreign countries. We could earn much needed foreign exchange by the export of increased quantities of canned fruits. These fruits could not be exported as fresh fruits because they will get spoilt before they reached the countries of destination. That is why these fruits are canned before export. This canning provides employment to a good number of workers also.

Mythili Sithampalam
Grade 9 SS

The Haunted House

This is a true story, as told to me by my uncle. It happened about thirty years ago. My uncle who was a civil servant was appointed a settlement officer in the Balangoda district. While going through a village, he saw a very large house in a big compound.

The house was closed and the gate was locked. My uncle learnt from the headman that the house was haunted and that nobody stayed there. My uncle who never believed in this kind of fairy tale immediately contacted the owner and moved into the house with

his peon. After dinner they went to sleep. The time was about 9 p. m. My uncle slept in one room and his peon slept in an adjoining room. After an hour or two, my uncle heard foot-steps in the hall. As he himself had inspected all the rooms and locked up the house he felt a kind of shiver running through his body. Then the foot steps were heard in an adjoining room followed by sounds as if some one was coming hair. Then a loud giggle. My uncle who thought of investigating the cause of this noise decided to stay where he was. Then came a loud shriek from the room where the peon was supposed to be sleeping. My uncle opened the peon's room and called him by name. He found him in the corner covered with a blanket and shaking all over. He too had heard the noise and the foot steps. Then he had opened the door and peeped in to the hall. He saw

the form of a lady. He then heard the giggle. It was then that the peon had shrieked. My uncle then went into the hall with the peon. In the light of a torch they saw a woman clad in white, quickly passing out of the hall. They went up to the door, but it was locked. Then they knew it was a ghost. They could not sleep that night. Early next morning when they went to the owner's house, to return the keys, he told them that the house was haunted by the spirit of his daughter. His daughter wanted to marry a man beneath her rank. As he was against this marriage his daughter had committed suicide in the house. Ever since that time the house had been haunted. The spirit will have to roam about till the allotted span of life comes to end. So dear reader never think of committing suicide. It does not do any good either to you or to others.

Nalayini Seevaratnam
Grade 10 A Sc.

The Country I would like to visit

I haven't had the opportunity to travel much. I have been to only some parts of Ceylon. Often have I wished to travel abroad. If my wish could come true, I would like to visit Japan-

"The Land of the Rising Sun"

Many a time have I read about this beautiful land of cherry blossoms, and chrysanthimums, its quaint temples, its picturesque paddy fields, its winding roads and the historic mount Fuji.

Most of the things that we buy, I find, come from Japan. Be it toys or silks or house hold goods; Japan seems to be the producer.

My attraction towards Japan started, when I was young. It was the toys that attracted me most. Now that Japanese toys are not allowed into our Country, we do not see good toys.

The Japanese, like the people of Sri Lanka are very hard working. The Japanese are famous for their hospitality.

Japan has suffered many setbacks but in spite of all her drawbacks, she is a flourishing country and I am longing for the day when I could visit her.

Jayamala Ranganathan
Grade 10 B Science

The tale of the Flamboyant

Hello children! I am the flamboyant tree under which you have played many a day. Many children like you have played under me I am a very old tree. I am dying now. Let me tell you my story.

I was planted in 1938. There was a great gathering. The occasion was the opening of the hostel.

This was the most modern and beautiful hostel in Jaffna at that time. As soon as the distinguished visitors and other guests arrived, the then principal Miss E. Scowcroft led the chairman of the Jaffna Synod Mr. Weaver to the prepared pit where I was to be planted.

Oh! children you must have seen me then, How beautiful I was-slender, thin and straight. My tender leaves were fluttering in the wind and I was so proud of myself. Mr. Weaver lifted and lowered me gently into the pit. Some one pushed the soil in all round me to help me stand firm.

As I stood there I could see the prayer hall of the hostel, just in front of me with the symbols of Love, Hope & Charity. Then I sent up a prayer to the Lord Almighty "Oh! God! help me to be of use to the youngsters of this institution."

I think God granted my prayer. The children loved my shade. They came to stand under my shade. and pour out their lates of joy or woe.

I don't think any person would have witnessed such a variety of human feelings. Small children who came to school with their parents for the first time cried, walking reluctantly, as they entered the school while others chattered gaily. The older ones sometimes talked of the holiday they had enjoyed or of the presents they got for their Birthdays or X'mas-or sometimes of their little quarrels with their brothers and sisters. They discussed their results, their future plans. The late comers in the morning, were lined up under my shade till the 3rd bell. Some times the teachers sent the

disobedient children to stand under me facing the office as punishment. I felt sorry for them During the Prefect elections my branches and trunk were decorated with notices canvassing votes. Some times my flowers were picked to decorate the vases in the halls. Thus I have been a silent participant in all the affairs of the school.

In 1957 a part of my branches was broken during a storm which swept the island. This did not affect my appearance much and children came to me as usual. But last month a good portion of me crashed down, after continuous rain. I knew my days were numbered as there was a big hole in my trunk. Some of the older folks of the school said that the remaining branches should be cut down as they may fall on the children or the vehicles parked under them But I didn't give them the opportunity to cut me down. A few days ago, the remaining branches fell off of their own accord.

I'm a sorry sight now with my rotting trunk bunched and bare. In a few more days, I will be chopped down for fire wood. Fare well dear Vembadi! Will you think of me sometimes - my flaming flowers and the cool shade of my leafy branches under which you played?

Suganthy Sriskandarajah
H. N. C. E. 'A' Sc.

1976

Towards a New World Order

"No man is an island unto himself"

We live today on the threshold of a new world that is in the pangs of birth. Events in the present century have resulted in a world that has visibly shrunk in its dimensions. Countries find themselves in a state of interdependence for their very existence. The causes for the challenge that confronts mankind today have to be sought in bygone history.

The voyages of discovery opened for the west vistas of trade and commerce. It also brought in its wake the phenomenon called colonialism. The advent of the Industrial Revolution in Europe led to the expansion of colonial Empires which sustained the industrial nations with essential raw materials and primary products.

The hot pursuit by industrial nations for colonial empires resulted in two Catastrophic world wars which shook this planet to its very foundations. It soon dawned on nations that cut-throat competition cannot augur well for humanity. The United Nations Organisation on the heels of the second world

war, set out to offer the world a new deal, wherein, peaceful co-existence among man and nations would be cardinal in ensuring happiness for mankind.

But, sadly for us the second world war which saw the death of colonialism, ushered in a new era—the era of exploitation through neo-colonialism. The affluent industrial west which exploited the world through political imperialism in the past resorted to exploitation through economic controls. Exploitation of nation by nation has assumed monstrous proportions. Social Justice is dispensed with. The law of the "Survival of the fittest"; the law of the rich eating the poor is in operation. It is cannibalism in a new garb. Is this the price paid for Modern civilization?

Mankind, today, is at the cross roads. What is man's destiny? Which is the road he will take? Competition as the theme of life has resulted in human degradation. The challenge looms large before him and his response has been pathetic and futile.

These is yet a glimmer of hope. Man is resourceful. He has evinced new responses to an age old challenge. No longer may nations claim the world's resources as their own. The scarce resources are for the common ownership of humanity. The clarion call for a new World Order is close enough. The call is for co operation in place of competition. The Concept of non-alignment has set

the pace for the New World Order. It has lent momentum to the ideals of the U.N.O. Our world does not belong only to the rich and the mighty. Little Nations may yet, through International Co-operation ensure for mankind a Fair Deal in pursuance of the ideals of a Utopia.

Sumitra Nampyarooran
Grade 10, Sc., C.

God is one

There are so many religions in this world. Each of these religions is followed by one or more devotees who have faith. So many educationists have concluded that God by whatever name we call him is one and only one. Each religionist has his or her own ways of following each religion according to the old scriptures, preachings of prophets or incarnations of deity.

God is unknowable and unknown to the vast majority of mankind. He is everywhere. He sees without eyes and hears without ears. He is the formless and indivisible. He is uncreate. God is worshipped as father, mother

even as stick and stone although he is none of these things.

All religionists will accept the fact that God is nearest to us if we would realise and pray for him. But, he is also far from us, if we do not seek his relief or blessings. There are many Gods in the Vedas. Other scriptures call them angels.

God is reality the purest TRUTH, CLEAR, CONSCIOUSNESS OF HAPPINESS. We call it Happiness, Heart, Love, God etc. We are aware that TRUTH is no exclusive property of any religion. The belief in TRUTH,

SATYAM, PIOUS INNOCENCE is all that is needed to live peacefully in this world. Before thinking of freedom, if each one can be brave enough to love one another's religion, even prejudices and superstitions, we can attain mental harmony.

This requires faith in one's self. Faith in one self is faith in God. If we develop Faith, we can cease to fear one another.

The belief that God is one can be the first step to solve some, if not all the problems that face mankind. The need of the moment is not one religion but mutual respect and tolerance of the devotees of the different religions. Seeking unity in diversity should be the result of improved literacy.

Janaki - Balasingham
H.N.C.E. Science

Special "Thosai"

A short distance from our house and in the same street lived an old woman who owned a small vegetable shop. She was a widow with three children and she resided in a small hut, of which a portion, served as her kitchen. She worked from morning till late at night. She was a big clumsy old woman with a wrinkled face and masses of unkempt grey hair, and was always grumbling and groaning. Sometimes she would become hysterical and scream at her customers and neighbours.

Her speciality was a kind of pancake called 'Thosai.' Flour and mashed lentils were kept in

an earthen pot to ferment at night, and in the morning it was mixed to form yeasty liquid paste. A big spoonful of the paste was transferred to a griddle and baked. The old woman (whom we fondly called 'Aachi' was famous for her special 'Thosais' and men, women and children went joyfully to her shop to eat her 'Thosais'. Sometimes she hardly had room to accommodate all of them.

My mouth watered when I felt the smell and aroma of her baked Thosais. It was very tempting and appetising. My mother also prepares Thosais once in a while but Aachi's Thosai was a speciality.

So one day my friend Mangalam and I went to Aachis shop to eat some 'Thosais'. We ordered a few and Aachi served us both on small plantain leaves with 'sambol' on top of the 'Thosais'.

Mangalam ate hers first and I too finished one and started on the third, when all of a sudden her expression changed. She was staring so hard at her 'Thosai' that her eye-balls nearly came out of the sockets. I too

peered at her 'Thosai' Alas! To my surprise and horror, there was a cockroach neatly baked on Mangalam's thosai. I slowly signalled Mangalam to get up, paid Aachi, and hurriedly left her hut without even throwing out our 'leftovers'. On the way back Mangalam mumbled "Our home made Thosais are far better than Aachis specials". I nodded in assent.

Yasothara Thiagarajah
H.N.C.E. (10 Commerce)

A Surprise from my mother

One day our mummy went to the government farm at Tinnavelly and bought twelve eggs. On her way back home, she bought a big basket too.

Earlier, our aunt had loaned us a fierce-looking hen that was ready for brooding. My mum filled part of the basket with paddy-husk, arranged the eggs in the basket and placed the Mother-hen over them. She did all this in the store room at a time when all of us had gone to schools. Mum kept this matter a top secret.

One day while we were having breakfast, we heard some faint noises in the next room. Immediately we looked at mum and saw her smile. She hastened into the store-room. All of us too left our breakfast plates and followed her. Oh! it was indeed a pleasant surprise to every one of us in the home. The mother-hen and a brood of chubby chicks! They were very beautiful and interesting to look at. They were cream and brown in colour. There was real commotion in the room. One jumping over the other [not the chicks of

course but we the human brood] to get a glimpse of the new-arrivals. Oh! this was the first time we children saw a hen and a brood of chicks. You can just imagine our thrill. As soon as the chicks saw us they crept under the mothers' wings and did not come out. But mummy lifted the mother-hen

and let us see the woolly tiny-tots. It pleases me and my cousin Sam to be always near them and watch over them. All of us in the home love them very much.

What a lovely surprise our mother gave us.

Rose Mahibranjanie Shaumugam
Grade 10B Science [H.N.C.E.]

The Teen-ager

The teen-ager is between two worlds. He is neither here nor there. The young child treats him or her as an elder and is not free with her. The adults treat her as a child, or rather, an inferior adult. Hence all the trouble. The teen-ager should be made to "belong" some where. The adults should gradually admit her into their world. She should be consulted occasionally, if not frequently. She should feel that she also has a say in important matters.

In the July '76 "Catholic Digest" there is a nice article. Two hundred teen-agers were asked to speak out what they felt about good parents. Their answers were sorted out. Some of the ideas are worth looking into.

Most parents don't care to explain things clearly to the teen-age child. They take things for granted. Naturally the child doesn't understand the point of view of

the parents and quarrels arise. Nowa days the teen-agers don't like to obey unquestioningly, they want to understand the 'whys' and 'wherefores' of a thing before they participate in it.

An adult enjoys some privacy. A teen-ager also likes to have some privacy. She doesn't like the elders searching her drawers or looking into her diary. She prefers her parents asking her straight out if they suspect that she is doing some thing wrong.

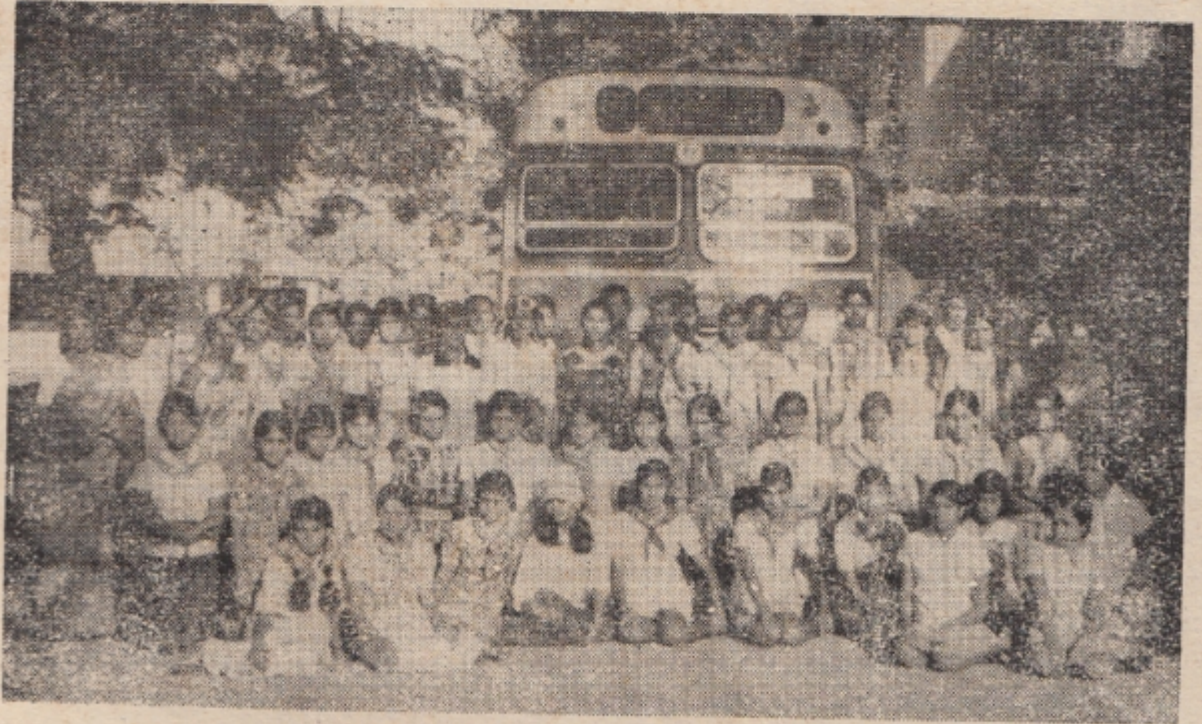
A teen-ager likes many things "Modern". Some of these her parents never heard of New records, Pop music, new looks, new clothes. The parents and teachers should try to share at least in a few of her interests. They should not discard every thing modern. Some of these they themselves may like.

Sobana, B
Grade II A Science

உயர்தர மாணவர் வருடாந்த இராப்போசன விருந்தில்
பிரதம விருந்தினராக திருவாளர் கைலாசபதி அவர்கள்
கலந்து கொண்டார்

சரித்திர முக்கியத் துவம் வாய்ந்த அநுராதபுரம், மிகிந்தலை, சிசிரியா,
பொலன்னறுவை தம்புல்ல ஆகிய இடங்களிற்கும், கிழக்கு மாகாணத்தில்
மட்டக்களப்பிற்கும் — சுற்றுலா 1976

The A. L. Union Educational Tour

When I was a student in the G. C. E (O. L) class I used to watch the A. L Union members going on their annual educational tours with envy. Being an A. L Union member now I thrilled to the thought that I too would join the tour when we were told that our annual tour was to be on October. 7th. I was the first to hand in my excursion fee.

It was to be a four day tour, covering Anuradhapura, Mihintale, Sigiriya, Batticaloa and Trincomalee. Apart from widening our knowledge about dear Sri-Lanka, the thought of a few days away from home, and an exacting mother, of having high fun with my friends kept me awake at night planning out a series of mischief I could indulge in. On the 6th we had a pep talk from our principal as to how we should conduct ourselves and we owe our thanks to her for the very complimentary letters she had about us from those who played hosts to us.

7th of October dawned for me at 2.30 a.m. I could not fall a sleep because of excitement and fear that I might get to school

later than 6 a.m. and thus miss the bus. I took my belongings packed in a smart bag, a large delicious lunch parcel, a sling bag full of knick-knacks and set out jountily to school.

Friends who lived several miles away from the school were there before me. We started chatting in excitement. The large C.T.B bus arrived at 7 O'clock. We arranged our bags in the bus. Before we set out a group photograph was taken in front of the bus. After bidding a cheerful farewell to our Principal we set out on our long journey. We settled down in our seats. but there was no room for our pillows. So we hung them on the hold-on bar which began to look like a clothes line.

Our first stop was at Murugandy. Some of the girls broke coconuts at the temple. Since the bus had to cool its engine for 40 minutes most of us bought peanuts and munched them and chattered like monkeys.

On our way to Mihintale some were singing, some were gazing through the windows, some were dozing and many after a sleepless night were a

sleep with wide open mouths, which were a target for paper balls from the mischievous ones.

We reached Mihintale at about 11.45. The sight of the high flight of steps made us want to count them. With great joy we started running up the steps counting as well as climbing. We were fighting for breath. Some one suggested that if we took a diagonal course across the stair way climbing would be made easier. We did so and found that there was less pain in our knees. The sight from the top was beautiful.

After walking around the Dagoba at the top and lighting candles in the temple in front of the reclining Buddha, we started climbing down. On our descent about mid way we saw the bathing place of Devanampiya Tissa and the place where he met Mahinda. We had lunch at Anuradhapura and proceeded to Dambulle. While climbing the Dambulle rock we sang songs. We entered the cave temple which has been cut into the massive rock. We got an idea of the immensity of the caves. There were five separate cavees. The walls and roof of the caves were covered with ancient paintings. There

were several statues of Buddha too. Water was dripping from the rocky roof top which was caught in a large cauldron. As we walked back we noted that we could see Sigiriya from Dambulle rock.

We reached Sigiriya by about 5.30 p.m. and we were told we could not climb Sigiriya as the hornets had been disturbed and would attack us. Though greatly disappointed we were happy that we had been fortunate enough to have been at the foot of the great fortress of king Kasyappa. We reached Polonnaruwa at 10 p.m. We spent the night at the Surveyor's Bungalow there. The next morning we visited Parakrama Samudra. It was half dried. Then we visited the ruins the Sivan kovil, Kiri Dagaba, Gal Vihara and other places of interest. The sculpturing we saw in these ruins is truly a classic example of the craftsmanship of ancient Ceylon. We saw the Lotus pond which had served as the bathing pool of the Queen's of Polonnaruwa.

We set off for Batticaloa the same day and on the way visited the Eastern paper mills. Though the factory was not working because of water short-

age, the working of the machinery was explained to us. We reached Batticaloa at 4.30 p.m. After doing some shopping we went for a sea bath to Pasi-kudah. The night was spent at St. Cecilias convent.

We reached Trinco the next evening at 4.30 p.m. On the way we visited the sugar factory at Kantalai. Here too the factory was not working because of the shortage of water. After a late lunch we went to the hot water springs at Kiniya. The springs are in the form of tiny wells. The water in each well is at a different temperature. That night we went for a film show.

The next day which was to be the last day of our tour we saw the deer at Fort Fredrick and Ravanan's cleft on a huge

rock. We worshipped at Koneswarar temple and climbed up to the top of Temple rock which is also called The Lovers Leap. We enjoyed the visit to the dock yard. On board the ship Gajabahu we learnt all about ships and their working. The engine room, the radio room, the Captains room and the mess interested us a great deal. The working of the 'Radar' was explained to us.

After purchasing lunch packets we left for Jaffna. We reached college at 8 p.m. My mother was there to receive me and the first thing I told her was that she would have to allow me to join the next Educational tour too.

Subadra Pathmanathan
Grade 11 B sc

All Within Half an Hour.

It was an evening in mid March. The only inmates of my house were my parents and the small servant boy Selvan. All the others had gone out of Jaffna.

My mother was laid up with her usual headache. She

had strained herself during my sister's wedding a few days before. My father went on his evening stroll to the Grand Bazaar. Selvan was asked to finish up a few odd jobs. He did so and came and sat by mother's bed.

In a few minutes he grew restless; and complained to mother that some one seemed to be moving towards the kitchen. She jumped out of her bed and seized the broken broom in her trembling hands. She asked the boy to raise a cry. "Thief, thief" the boy cried. Men and women came running with sticks and clubs in their hands.

"Where is the thief?" "He has got in to the kitchen", they said, for they heard a rumbling noise from within. One among the crowd rushed forward with a padlock, and locked the kitchen door. All of them shouted threats. They looked up to the roof to see if the thief would try to make his exit that way. But the roof was intact. "If he tries to break open the door, he will be caught, tied to the nearest tree and whipped" they said.

Nothing stirred for a few minutes. The bravest among the

crowd walked up to the window on the opposite side and looked in. He could see none. In the meantime the 'armed' crowd lined up in double file in front of the door, in defence. They decided to open the door. The handle was released as gently as possible.

When the door was opened the neighbour's dog came out as calm as a cow. The defenders laid down their arms and laughed loud. They blamed the boy for the practical joke played on them.

But was this a practical joke? No it wasn't. One or two thefts did take place in the house. Selvan tried to palm it off on thieves who never came.

One day he was caught red handed. We couldn't keep him any longer. He was promptly packed off.

Rajkumari - Sabaratnam.
Grade 11' Sc

The Problems of Students Today

The world of the late twentieth century is facing the problem of student unrest. Children, during their adolescence want to be treated like adults, but when parents and teachers still treat them like children, they begin to resent it. This is one of the ills of the world today. This problem, looms large in the eyes of most governments and they, especially those of the more developed countries, dread it.

Much of the student unrest is caused by misunderstanding between the students and the staff of the colleges and Universities. Where the staff mixes with the students and speaks to them kindly and gets to know their problems, shows their sympathy, and gives sound advice to them, the student-teacher relationship is sound. Where this does not happen, there is bound to be friction.

In many countries the method of teaching and the choice of subjects are out dated. So ambitious students who want to be successful in their career want the mode of education to be changed. As a result students protest against what they don't want and demand what they want.

The students of today are undergoing a great deal of hardship which the students of the previous generation did not experience. Students today are unable to get a job to earn a living even after graduation. The lot of the student who passes out of a High school is even worse. The future is bleak for arts students in developing countries like Sri Lanka. These students are dissatisfied, frustrated and restless.

Furthermore students in Sri Lanka belonging to minority communities are not given equality of opportunity in employment. Even if they do very well in their public examinations scoring very high marks, by mediawise standardization and the district quota system, they are not given equal opportunity in obtaining jobs. As a result a substantial proportion of the country's intelligentsia is idling on the streets with their talents unrecognised. Thus they are easily stirred up and they react violently burning and destroying both public and private property. It can be said that it is neither a political issue nor a language issue that makes them commit such crimes. It may be pointed out that it is their suppressed emotions which

burst out into violence at the first opportunity.

We have read that student unrest began to be felt in the United States of America among the Negro students who were suppressed by the Whites. Their bottled up emotions suddenly erupted and the Negroes fought for their position in the field of education. Later, students in other countries followed suit. Student demonstrations in America against the Vietnam war made President Johnson unpopular. Senator Robert Kennedy's success in politics in America can be attributed to his popularity among the students. The riots by the University students in France in 1968-69 brought about the crisis in that country, which later led to the devaluation of the French franc and the downfall of General De Gaulle.

We have also read of an instance when the Indian Government passed the bill making Hindi the official language, and students from other colleges rioted, a leading college in Madras, had no trouble at all, because there was perfect understanding between the staff and the students.

It is true, students draw up demands and hand them over to the college authorities wanting

amendments to be made within a certain time. Some educational institutes do make amendments that satisfy both the students and themselves. Others, instead, order the students to quit campus and in certain cases call for help from the Police. This naturally causes unnecessary chaos and unwelcome publicity.

Although this problem of student unrest seems to be a difficult one to find a solution for, it can be solved with tact and understanding. Students must be treated well and their demands considered. They must be trained to protest peacefully and to make reasonable demands which can be considered by the authorities.

The students between the age of 15-20 have a lot of problems facing them. One has to undergo physical changes at this age and these affect one's mood and behaviour. One should be allowed to speak out problems without fear and, then given good advice as to how to get over these by mature people. Here the parents also have a big responsibility. It should not be forgotten that discipline begins at home.

If the parents and teachers understand these problems of teenagers and speak to them with

sympathy and understanding not causing embarrassment to them, by and by this unrest will cease. Schools and Universities should have better understanding between staff and students. Instead of being frustrated, students should be helped to plan to fight unemployment and to use their talents in suitable ways.

This restlessness and protests by the students should not be suppressed unheard or ignored. It

has been said that Benjamin Disraeli, a British statesman, when he was interrupted and his speech disturbed at the House of commons said, "I will sit down now, but the time will come when you will hear me" Similarly, unless this problem is handled with tact and solved now, the student unrest may continue, till they are given a hearing.

Poomahal Thambiah
Grade 12 Rep. 'B' S.

Keep Your City Beautiful

Jaffna the Capital of the North is one of the important cities of Sri Lanka. It is the duty of every citizen to keep it clean and beautiful. A city must have healthy citizen. Sickly people cannot build up a healthy city. Sickness does not only waste man power; it retards progress. Sick people will consume a good portion of the city's income which can be used for development. Ceylon is in the wake of developing its tourist industry and Jaffna is a place that affords much to attract the tourists. It has its share of beauty and it should be kept beautiful to impress the foreigners.

Though we want our city to be beautiful, it is not kept clean and beautiful. The first difficulty arises because of lack of civic sense in our people. They spit on the roads, throw out rubbish and refuse on the pavements. As a result the roads of Jaffna are a sorry sight indeed. The people of the city should have a sense of pride and take steps to keep their city clean. Each and every one should co-operate to keep the city beautiful.

It should be part of the school curriculum to teach the children to keep the city beautiful.

The students should be taught how to keep the high ways clean. They should not throw paper on the road. Even the house wives should play an active part in keeping a city beautiful.

The municipality officers should see that the drains are kept clean. Health officers should inspect their areas and give a weekly report and pull up those who are slacking in their duty. The house holders who keep refuse on the high ways should be warned, and cases should be filed against

them if they don't take heed of the warning. There should be big dustbins in which to throw wrappers and waste paper and people should be instructed to use them.

Then our city would be clean and a place worth living in. Every man and woman would be proud to be a citizen of the beautiful city of Jaffna. If each person keeps his surroundings clean then it would be easy to attain the goal of keeping the city clean.

Jeyasiri Sriskandarajah
Grade 12 ARTS

The Non - Aligned Summit Conference

The fifth Non-Aligned summit conference, one of the most momentous events for the third world, was held at the Bandaranayake Memorial International Conference hall, Colombo, from August 16th 1976 to 20th 1976. This conference was organised to be held in Sri - Lanka at the instance of our honourable Prime Minister, Mrs. Sirimavo Bandaranayake. About eighty five heads of state who represented 1500 million people participated in this conference.

Sri-Lanka which had the privilege of hosting this conference, had made all possible arrangements to make this event memorable one, for the thousands of delegates and mass media personnel who gathered in Colombo. They witnessed a magnificent spectacle of pomp and pageantry with a truly Sri-Lankian flavour.

The inauguration of the meeting of heads of state and governments of the Non-Aligned

countries worked to plan except for minor break downs here and there, which were to be expected in a country that was going through the experience of hosting a major world conference for the first time.

Non - Alignment represents human aspiration all over the world, and it is for this reason that non - alignment is likely to prove a force to reckon with. The outcome of the Colombo summit has to be viewed in the wider perspective of other international conferences. In such a perspective the Colombo summit acquired a special significance as representing forces and aspirations that cannot be denied.

Non-Alignment has undoubtedly proved beneficial for Sri Lanka, in that it has undoubtedly promoted Sri - Lanka's stability, a point that can be appreciated.

As a consequence of the conference, Sri Lanka has been able to follow a completely independent policy in its dealings with the

rest of the world, which would otherwise hardly have been possible for a small country such as ours.

This conference has put this small -island of Sri Lanka on the world map. Sri - Lanka's honorable Prime Minister Mrs. Sirimavo Bandaranayake was elected the chairman for the conference. The conference was planned and conducted with such perfection that every thing went on most efficiently and smoothly from the date of commencement to the date of conclusion. The day to day proceedings were televised and broadcast over the radio, so that the news would reach every nook and corner of member countries as well. A number of far reaching decisions were taken at the conference to enable all countries whether big or small to march hand in hand on the road to prosperity and progress in all spheres.

Kumuthini Selvalingam
Grade 12 B Science.

Recent Educational Development in Sri Lanka

True education is the training of a child according to his or her talents, so that he, or

she, might become a contented and useful citizen. A nation may be rich in its natural and other

resources, but its prosperity as well as the contentment of the people largely depends on the proper utilization of these resources. For this, a well planned system of education is necessary. Apart from training the youth of the country for the economic welfare of its people, education should also make them lead a healthy and moral life.

Education cannot remain static. The system has to be changed to suit changing needs. For centuries, under foreign domination, the rulers of Ceylon followed a system of education whereby the children, were prepared, to become clerks in firms. It was an academic education based on the English medium.

After independence, free education was introduced. It gives an opportunity for everyone to study. After this, education in Swabasha was introduced. But till 1972 the content of education did not change. In 1972 there was a revolutionary change in our system.

Under the new system the N. C. G. E. exam would be held at Grade 9 level. Students have to offer ten subjects including Tamil, English, Maths, Social studies, Physical training, and

Pre-Vocational subjects. The choice of the Pre-vocational subjects often depends on the area in which the school is situated. Crafts of the area are to be taught. Pre-vocational training is the practical training imparted to children in different arts and crafts. The purpose of this is to encourage students to use their practical skill. A person skilled in any one craft can earn his livelihood and be independent of others.

In this system there is a continual assessment of progress in every subject, so that the teacher will know the standard of his pupils. The next stage is the H. N. C. E. class. This class has different streams, Science, Humanities, Home Economics and Commerce. There is also a subject called Cultural Heritage. This will help us to know something about our country, the history of our nation, and our culture. After this stage students may specialise. Today the University has a large number of students. We need University education to be truly universal and maintain high academic standards while serving the people. Importance is also given to project work. It is an activity which has some bearing on the needs of society.

Now there are changes in teacher training too. There is a change in the unified or integrated educational administrative service, where the Principals as well as Education Officers are transferred to different areas.

On the whole this system will solve the unemployment problem. It will also fulfil our needs. May God make our system a very successful one.

Shyamala Navaratnam
Grade 12 Arts

Reports

Games Report for the year 1976

Games Mistresses :

Miss S. Dharmalingham
Mrs. N. Subramaniam

Games Committee :

Mrs. N. Jeganathan	Mrs. J. Karthigesu
Miss R. Packianathan	Miss N. Subramaniam
Mrs. K. Somasundaram	Mr. M. P. Broodie
Mrs. M. Mylvaganam	Mr. S. Sivarajah

Sports play an important part in building up a healthy nation, and therefore it holds an important place in the activities of our school. As Games Captain it is with pleasure that I submit the Games report for the year 1976.

The activities for the 1st Term as usual commenced with the Lower School Sports meet which was held under the patronage of Mrs. Y. Ganeshalingam Lecturer, Jaffna Campus, a distinguished old girl of Vembadi. Creedy House carried away the championship Shield,

while Hornby House and Lythe House came second and third respectively. The standard of performance was good. The Junior Champion was Karunadevi Saravanamuthu. The intermediate Champion was Shanthini Gunaratnam. Our heartiest congratulations and best wishes to them.

The Inter House Competitions in English elocution, Tamil elocution, Tamil singing, both group and individual, and P. T. competitions, were held in the First Term, at three age group levels. The results were as follows :

English elocution

Seniors : Irani David (Hornby)
Inters : Yammuna Vallipuram (Hornby)
Juniors : Yarlani Namasivayam (Creedy)

Tamil elocution

Seniors : Anushia Ponnampalam (Hornby)
Inters : Shanthini Selvanayagam (Hornby)
Juniors : Chandrika Tharmalingam (Hornby)

Group Singing

Seniors : Lythe House
Juniors : Lythe House

Individual Singing

Juniors : Ramani Rajendra (Lythe)

P. T.

Under 13 : Creedy House
Under 11 : Scowcroft House

We participated in the P. T. competition, athletic meet, and the net ball tournament, organised by the Education Department. Our Congratulations to Dushyanthi Ramanathan, Shaseekala Selvadurai, Srikanthy Sivakadacham, Komathy Muthukumar, Kalyani Thiagarajah Naveenthini Kanagasabai. Kirubalini Balasundaram and Udhista Mahendran. who had done well at this meet. Our Junior Net Ball team emerged Champions. Congratulations to them too.

Two of our young athletes participated in the All. Island Girls Schools meet held in Colombo. I am very happy to state that our athletes did well in this tournament. Dushyanthi Ramanathan won

the first place in 100 metres and Udhista Mahendran won the second place in Long Jump. Our congratulations to them.

The second term was crowded with our school athletic programme. The Inter House athletic sports meet was held under the distinguished patronage of Mr. S. Sivanathan, the Chief Education Officer Northern Region.

Our athletes on the whole attained a commendable standard in sports. Creedy House retained the over all championship. Our congratulations to the Creedyites. One of the much coveted cups, the March Past cup was won by the Scowcroft House.

The following were the Individual Champions.

Under 13 Devanthy Ambalavanar

Under 15 Udhistira Mahendran

Under 17 Naveenthini Canagasabai

Under 19 Shaseekala Sellvadurai

The most thrilling of all the events for the Girls' Schools in the North is the Inter School athletic meet organised by the J. G. S. S. A. Though we lost the first place by two points, we must commend the performance of our athletes who put up a spirited fight till the end. Our Congratulations to Vinitha Jeyasingam Dushyanthi Ramanathan and Udishtra Mahendran who won the Individual Championships. Our star athlete Vinitha Jeyasingam carried away five of the Challenge Trophies. She was easily the best athlete of the meet. We take this opportunity to congratulate her.

The third term was a quiet one with less activity. Our young athletes partici-

pated in the Junior A A. A. meet. Our under 15 Relay team won the second place. Dushyanthi Ramanathan won the second place in both 100 and 200 metres in the under 15 group and Kalyani Thiagarajah won the third place in Long jump. In the under 17 group Naveenthini Canagasabai won the second place in Long Jump. We congratulate them and wish them a bright athletic future.

1976 also marked our entry into the schools volley ball tournament, as volley ball was introduced into our school this year.

I thank the Principal, the Games committee and House mistresses for their assistance and co-operation. I wish to thank Miss S. Dharmalingam our Games Mistress for her untiring effort and ardent enthusiasm, ready help and able guidance, which were responsible in great measure, for our achievements and success.

Dharshini Navaratnarajah
Games Captain

Report of the Yuvathi Club

Staff advisors : Mrs. V. Jebanesan
Miss P. Gunaratnam

President : Vinitha Jeyasingham

Vice President : Dushyanthy Singaratnam

Secretary : Atputhanithy Tissanayagam

Treasurer : Manjula Joseph

It is with pleasure that we present the report of the Yuvathi Club for the current year. We had the election of office bearers at the beginning of the year.

Our weekly meetings were held every Friday. We had bible readings, sing songs and prayers at the meetings. Some of our members attended the J. I. C. C. F. camp held at the Navajeevanam Kili-

nochchi. This was, as usual an enjoyable and educative experience. We also had a debate with Chundikuli 'Girls' College on "பெண்களுக்கு குருப்பட்டம் அவசியமா? அவசியமில்லையா?". We were to participate in the annual William Mather memorial centre rally and sale, but we couldn't do so because the function was cancelled.

Many of our members participated in the annual Inter-School Carol Festival, organized by the S. C. M. of Jaffna, held at St. John's College. Our annual school carol service was held on the 8th of December. The special feature this year was the Christmas Ballet which followed the service. It depicted the nativity story in dance drama. Our thanks are due to the principal who encouraged us in many ways, and the Music and dance teachers who helped us. We also

wish to place on record our special thanks to friends who helped us in this venture, with their time and knowledge. Rev. M. A. Ratnarajah and Rev. and Mrs. Hitchcock gave us valuable advice and criticism and the benefit of their special theological knowledge. Mrs. Nesadurai helped us in the music. We thank them all most sincerely.

I wish to express my sincere thanks to the staff advisors and other members of the staff for all the help and advice they have given us. I also thank all the members of the club for their keen participation in our activities.

I wish the club a successful and useful 1977.

Vinitha Jeyasingam
(President)

Report of the 3rd Jaffna Girl Guide Company

Captain : Mrs. D. Rajasenan

Lieutenant : Mrs. I. Kiruparaj, Mrs. D. Balasubramaniam

Secretary : Kalyani Shanmuganathan

It is with great pleasure that we present the Annual report of the 3rd Jaffna Girl Guide Company for the year 1976.

We started the year with 36 keen guides. But in March two of our 1st class guides left us after they had sat their final examination. Others left as they had to move to other parts of the island with parents who were going on transfer. But we have recruits to make up the number who left.

As usual we met on Tuesday evenings. We enjoyed our meetings, learning new skills, playing games and singing to our hearts content. We did our usual badge work. We have several second class guides who are hoping and working hard, to get their First class badge and then to get the President badge.

Two guides from the company attended the camp which was organised at Atchuveli. They enjoyed themselves immensely and also learnt a great deal about camp

life. Four of us attended a class held in Point Pedro, on turning out handicrafts and some beautiful things out of Palmyrah products. One of us participated in the all Island Girl Guides Field Day in Colombo. She enjoyed the events of the day. As she related these we were also very happy and thrilled.

We were very sorry that we couldn't participate in a camp which was held in Point Pedro as our exams intervened. As another camp is going to be held in January at Uduvil, we hope to attend that and make up for what we missed. A number of us look forward to attending the All-Island Girl Guide Camp to be held in March 1977.

We had an enrollment ceremony in mid October and twelve new guides were enrolled. Now we have 39 guides including some very keen new comers.

On October 30th we attended our Annual Rally which had a full day programme this year. Our chief commissioner Mrs. Jilla visited us and looked at our exhibits and tasted the eats which

we cooked there. She was satisfied with our work and signed our log book. Though it was a rainy day we kept smiling and praying for sunshine. We were blessed with a sunny afternoon. We met our sister guides, little friends and guiders and had a good time.

On behalf of the 3rd Jaffna Company and our Guiders I sincerely thank our Principal Miss P. Arumugam for the encouragement and help she gave us throughout the year.

We thank sincerely our Captain Mrs. D. Rajasenan and our Lieutenants Mrs. I. Kiruparaj and Mrs. D. Balasubramaniam for all their help and for guiding us to become efficient guides.

Let me take this opportunity to wish our company many more years of happy and successful guiding.

'A GUIDE SMILES AND SINGS UNDER ALL DIFFICULTIES'

Kalyani Shanmuganathan
Hony. Secretary

Report of the Scowcroft House

Staff advisors : Miss J. Sinnadurai

Mrs. S. Sittampalam

House Captain : Vinitha Jeyasingham

Vice Captain : Thairiyaluxmy Murugesampillai

Games Captain : Samshiya Mohadeen

Vice Games Captain : Gowri Sivagnanam

Treasurer : Varatharani Visvalingam

As House Captain it is my pride and privilege to place on record our achievements in extra-curricular activities. Though we did not fare well in the Athletic field we worked as a well knit team pulling with whole hearted effort and smooth co-operation.

We won the cup for March Past at both the Junior and Senior Athletic Meets. I wish to congratulate the winners. We made our mark in no small measure in the Inter-House P. T. competition winning the first and second places in the under 11 and under 13 age groups.

In the Inter-House English Elocution competition Shivagowri Palasanthiran and Shanthakumari Canagaratnam won the second and third places in the senior and Intermediate divisions respectively.

while Devarani Subramaniam won the third place in the senior division. In the Carnatic Music competition our Junior group won the Second Place.

We offer our hearty congratulations to Creedy House on their well deserved victory in the Inter-House Athletic Meet.

We offer a word of sincere thanks to our Principal, staff advisors and Miss S. Dharmalingam for their valuable help and encouragement. In conclusion I would like to thank our office bearers for their co-operation.

I wish the Scowcroftians all success in the coming year.

Vinitha Jeyasingham
House Captain

Report of the Hornby House for the year 1976

House Mistresses: Mrs. R. Blanchard

Mrs. D. Thambirajah

House Captain: Shaseekala Selvadurai

Vice Captain: Kumuthini Rajadurai

House Games Captain: Jeyagowry Nagulendran

Vice Games Captain: Camini Francis

It is with great pleasure that I present the report of Hornby House for the year 1976. Though the achievements during the year have been moderate. I am proud to say that every member of the house has taken

a keen interest and co-operated fully in all the activities of the house.

We were successful in the Inter House elocution contest held during the year. Our competitors in the tamil

section won first place in all three groups, whilst those in the English section obtained the first places in the Inter and Senior groups, and second place in the Junior group. The winners of the Tamil contest were Anushya Ponnudurai (Senior), Shanithini Selvanayagam (Inter), Chandrika Tharmalingam (Junior). The winners of the English contest were Irani David (Senior), Jamuna Vallipuram (Inter), Kanchana Vallipuram (Junior).

In the field of athletics we are proud to say that our performance has been good. We were placed second and third in the lower school and Upper School Meets respectively. Our competitors have performed well and our House was awarded the cup for track events in both meets.

We are proud to make special mention of Shaseekala Selvadurai who received the Under 19 Champion ship

cup and Dushyanthy Ramanathan the runner-up in the under 15 group who was also adjudged the best sprinter.

Special thanks are due to our House Mistresses who took a keen interest in all activities of the House. Many were responsible for all our success during the year. Our thanks to all Hornbians who took part in the various activities and to all those who helped us. Our sincere thanks to our principal for providing us with all facilities and to our Games Mistresses Miss. S. Dharmalingam and Mrs. N. Subramaniam for the valuable advice and encouragement extended to us.

I hope that the Hornbians will continue to keep smiling and march forward with the same team spirit to a more successful 1977.

Shaseekala Selvadurai
House Captain

The Report of the Lythe House 1976

House Mistresses : Mrs. P. Packianathan

Mrs. S. Sivananthan

House Captain : Sivavani Nalliah

Vice House Captain : Manjula Joseph

Games Captain : Vasantha Sockalingam

Vice Games Captain : Vasantha Aiyadurai

Treasurer : Srikanthy Sivakadacham

We have great pleasure in submitting our house report for the year 1976, although it may be remarked that we were not as successful as we had been last year. We won and lost! But what matters most to us is that we played our part, and I am glad to record that we participated in all the activities.

Our Congratulations to Karunadevi Saravanamuthu of the Lower School who was the Junior Champion. Our P; T. squads of under eleven and under thirtens came third.

We also congratulate Udhishtri Mahendran and Naveenthini Kanagasabaa who were the under fifteen and under Seventeen Champions respectively. They also annexed the cups for the best performance in their respective groups. Congratulations to Sri Kanthy Sivakadacham, of the under nineteen group who won the cup for the best performance in her group.

We Congratulate Ramani Rajendra on becoming the first in the Junior Indi-

vidual Tamil Singing Competition. We are also proud that our Juniors and Seniors obtained the first place in Tamil Singing. Udhistra Mahendran won the third place in the Tamil elocution contest Anjela Joseph won the second place and Manjula Joseph won the third place in the under fifteen and under nineteen groups respectively in the English elocution Contest.

A great man once said "It is not of importance to win or lose, but the main thing is to participate". So I take this opportunity to thank all those who participated in the events and those who helped in various ways, especially our Principal, our P. T. I. Miss S. Dharmalingam Mrs. K. Somasundaram and our house mistresses for their guidance and help.

In conclusion I wish the Lythians the best of Luck and a Successful 1977.

Sivavani Nallaiah
(House Captain)

Report of the Creedy House for the Year 1976

House Mistresses: Mrs. V. Thiyagarajah

Mrs. S. Ponniah

House Captain: Meenakumari Param Thillairajah

Vice Captain: Dhamayanthi Param Thillairajah

Games Captain: Jeyasri Sriandarajah

Treasurer: Puvaneswary Ponnampalam

It is with great pleasure I present the House report for 1976, we have done extremely well this year.

In the Inter House sports meet our House won the much coveted House Championship shields in both the Lower and Upper school sports meets. Our Congratulations to Shanthini Gunaratnam the Intermediate Champion of the Lower school and Thevanthy Ambalavanar the under 13 Champion of the Upper School. We also congratulate Shanthini Mahalingam for winning the best performance cup in the Intermediate group of the Lower school sports meet. We also congratulate Geetha Chandrasegaram for annexing the best performance cup for the juniors in the upper school sports meet. We also like to make special mention of the following for having performed creditably in the meet:- Yalini Namasivayam, Jeyanthi Somasundaram, Kalyani Thiagarajah, Komathy Muthucumar and Dharshini Navaratnarajah.

We won the Athletic cup for Individual Events. The group Events cup and the Relay Cup in the Lower School sports meet. We also won the House Championship Cup the group Events Cup and the Cup for Booth decoration. We must not fail to mention the fact that even in the fancy dress parade the first two places went to our participants. The first prize went to Nagananthini Shanmugalingam who portrayed 'Bharathy' and the second prize went to Geetha Param Thillairajah who dressed up as 'Kannaki'.

Our Congratulations to Uthistra Mahendren, Dushyanthi, Naveenthini Kanagasabai and Sasikala Selladurai for having won the Senior, Intermediate and Junior Championship Cup respectively.

The Juniors came Third and Seniors came second in the Carnatic Music Competition. Geetha Param Thillairajah came second in the Junior Individual Music Competition.

Our Intermediate group won the first place and the Junior group won the second place in the Inter House P. T. Competition. We are pardonably proud that the P. T Squad Leaders prize was also won by our House. We congratulate Yarlini Namasivayam and Thayalini Srinivasan for getting the first and third places in the Junior English Elocution Contests. In the Tamil Senior and Intermediate Elocution Contests, our House obtained second places.

I sincerely thank the House mistresses Mrs. V. Thiagarajah and Mrs. S. Ponniah. We also thank Miss R. Krishnapillai, Miss R. Pakiyathan and Mrs. Somasundaram for their help. The advice and keen interest and the co-operation of office bearers and the other Creedites have helped us to improve in the field activities. My sincere thanks go to all of them. My special thanks go to our School Games Captain who helped us whole heartedly.

My sincere thanks are due to our Principal and to our games Mistress Miss S. Dharmalingam for their help.

Finally I thank all the Creedites I wish the new House Captain and the Creedites a very bright and successful 1977. I hope that the new committee will go forward with the determination "I can"

Meenakumari Param Thillairajah
House Captain

Report of the Science Union

Staff advisors : Mrs. N. Pathmanathan

1st Term : President : Dharshini Navaratnarajah

Secretary : Thilagavathy Krishnapillai

2nd Term : President : Kirishni Mutthiah

Secretary : Thairiyaluxmy Murugesampillai

3rd Term : President : Shashikala Selvathurai

Secretary : Rajasivasakthy Nadarajah

It is with great pleasure that we submit the report of the Science Union for the year 1976. The aim of our Science Union is to promote interest in Science among all students. In keeping with this aim, the committee has done its best in the current year, to create interest in Science by organizing various programmes.

We had meetings regularly every Friday. A keen interest was shown by all members in the activities of the Union which helped to maintain a high standard in all our activities.

Many of our meetings took the form of debates, discussions and Quiz programmes to improve and enlarge our knowledge in the field of Science.

Five members of our Union, and two members of staff participated in the Second Green Revolution Camp organised by the National Field Work Centre.

This Camp was held at Thondaimannar from 3rd November to 6th November. The Project taken up was the Preservation of food.

We extend our thanks to Mrs. Rajan who took great trouble to help us in the production of paper. Our members have learnt how to produce paper now. We take this opportunity to thank our Principal, Miss P. Arumugam on behalf of the union for her help in granting us facilities to develop this activity.

We thank the Peradeniya University Students who are office bearers of the "Ootru" magazine for the talk on "Water Pollution and how it could be prevented".

Finally, we thank our staff advisor Mrs. N. Pathmanathan for her interest, help and valuable advice in carrying out our programme for this year. I also thank all the members of the Union for their co-operation in all the activities.

Rajasivasakthy Nadarajah
Secretary

Junior Net - ball team 1976, — Jaffna District Champions.

**The winners of the all Island Science Quiz Contest
(Tamil Section) conducted by the Sri Lanka Association
for the advancement of Science.**

Report of the Scowcroft Home Union for the year 1976

Staff advisors : Miss P. Gunaratnam

President : Padmini Sivarajan (Jan—May)
Ananthu Sivapathan (May—Dec)

Secretary : Nirmala Ponoudurai (Jan—May)
Shanthini Nagarajah (May—Dec)

Treasurer : Camini Francis (Jan—May)
Rajini Sivarajan (May—Dec)

As secretary of this union it is my privilege to present the report of the Scowcroft Home Union for this year. We are very glad to welcome new members into our union at the beginning of the year. The Hostel Union met once a fortnight on Wednesday evenings. During the meeting, we had quiz programme, games, short play, fancy dress competitions and variety entertainments. All the members enjoyed the meetings.

All of us participated enthusiastically in the celebration of Saraswathy Poojah. On the day of the Poojah all members of the union did the work assigned to them. We acted a short play of religious significance entitled "Kannappa-nayanar" which, was very much appreciated.

This year our picnic was to Casuarina beach. All of us had a very enjoyable day at the sea-side. Many had a dip in the sea, and it was a tired but happy group that returned to the hostel late in the evening.

One of the high lights of the year was a debate we had with the Hostel Union of Jaffna Central College on

“பாரதியார் தேசியக் கவிஞரா? இலக் கியக் கவிஞரா?” at which, we were represented by Carmini Francis, Kalaimanji Muthukumar and Prabalini Ganeshapillai.

During the latter part of the term we had our annual Hostel Union dinner.

Just before the end of term we had the Hostel Carol Service, conducted by Rev. S. Manopavan. The service was followed by the singing of carols in the hostels each dormitory being visited in turn by the carol singers. It was a festive evening and was enjoyed to the full by all who lived in the hostel.

Five of our representatives are members of the diet committee which draws up the daily menu. So we had a say in planning and drawing up the daily menu. The members of the union also worked towards keeping the hostel clean.

Some of the members of our union left us after sitting examinations. Some have joined higher seats of learning. Some have got married. Yet others will be leaving us at the end of their course of studies, as the year ends.

We wish them all success in whatever sphere of life they find themselves.

Before concluding this report it is my duty to thank our Principal Miss P. Arumugam, and our staff adviser Miss. P. Gunaratnam for all their help and advice. I would also like to thank the other members of the academic staff resident in the hostel, for all the

extra duties they undertake for us. We also thank the matrons and other members of the staff, who worked hard to make the Scowcroft Home a real "home away from home" for us. I will be failing in my duty if I do not thank the committee members of our union, without whose co-operation and enthusiasm this year would not have been a success.

Shanthini Nagarajah
Secretary

P.T.A. Report 1976

President: Miss. P. Arumugam

Vice-President: Mr. T. Murugesampillai

Secretary: Mrs. B. Sriskandarajah

Treasurer: Mrs. A. Nadesan

Committee Members:—

Mr. C. M. Kuthoas

Dr. Mrs. Arulambalam

Mr. E. Vythialingam

Mrs. T. Pathmanathan

Miss. H. S. Sinnathamby

The year 1976 has been a very active one for the P.T.A. A new set of airy and spacious classrooms six in all were put up in place of the old ones, in the southern wing of the school building

We thank Mr. Balayogan for helping us by conducting "New Maths" classes for our parents.

These classes were a great success and the parents appreciate very much the patience with which Mr. Balayogan taught them.

We have also organised 'Spoken English' classes for our senior students. We thank Mrs. Gunaratnam Principal of the Institute of Business Studies Jaffna who has kindly consented to conduct the classes.

Opportunities were given to the parents of the students of Grade 6 to 9 to meet the staff and discuss the performance and progress of their children. They were invited to meet the staff on Saturdays when the sessions were held. Parents liked this arrangement very much. We believe this will result in better performance by students and better Parent-Teacher relationship. We intend making this a regular feature by assigning one day each term for the parents.

From the end of 1974, up to now we have received about Rs. 95,000 from the state for the construction of buildings and almost all the rooms down Vembadi Road have been reconstructed. Large as this sum seems

a few more thousands was needed urgently, for the repair and reconstruction of buildings. We thank the new members of the P.T.A. who have helped us to do this by their generous contributions. We also thank Attorneys-at-law, Mr. Visuvalingam, Mr. Poopalan, Mr. Saheed and Mr. S. R. Kanaganayagam, who appeared willingly on behalf of the P.T.A., giving us free legal advice.

We say a special word of thanks to Mrs. Nadesan our treasurer for all the work she did for us. We wish her well in her new life in Nigeria. I sincerely thank all the members for all their advice and assistance.

Mrs. B. Sriskandaraajh
(Secretary)

வேம்படி இந்து மகளிர் மன்ற அறிக்கை 1976

போஷகர்: செல்வி ப. ஆறுமுகம்
ஆலோசகர்: திருமதி நல்லைநாதன்
உப ஆலோசகர்கள்: திருமதி நா. பத்மநாதன்
திருமதி தி. கணபதிப்பிள்ளை
திருமதி ப. புவனேந்திரராஜா
திருமதி வி. மதுரைலிங்கம்
தலைவி: செல்வி வசந்தா ஐயாத்துரை
உப தலைவி: செல்வி ஆனந்தி சிவபாதன்

காரியதரிசி: செல்வி சாந்தினி நாகராசா
உப காரியதரிசி: செல்வி நிரஞ்சனா வல்லிபுரம்
தனாதிக்காரி: செல்வி சாந்தினி சிவலோகநாதன்

கடந்த பல ஆண்டுகளாக சிறப்புடன் பணியாற்றி வரும் எமது இந்து மகளிர் மன்றத்தின் இவ்வாண்டு அறிக்கையை உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

வழமைபோல் இவ்வாண்டும் தேவார முதலிகளின் குருபூசைகள், பஜனைகள், பல சமயப் பெரியார்களின் சொற்பொழிவுகள், சமய சார்பான விழாக்கள், சமய யாத்திரைகள் என்பவற்றுடன் சிறப்பாக நிறைவேய்திற்று. சமய குரவர்களின் குருபூசைகள் சமய சொற்பொழிவுகளுடன் திருமுறை ஒதுதலுடனும் கொண்டாடப்பட்டன. சிவசக்தி விழாக்களாகிய சிவராத்திரி, நவராத்திரி விழாக்கள் வழமைபோல் இவ்வாண்டும் கொண்டாடப்பட்டன. சிவராத்திரியன்று காலை எமது மாணவ குழுவொன்று திருக்கேதீஸ்வரம் யாத்திரை மேற்கொண்டு சிவன் அருள் பெற்றது. பாடசாலையில் சில நிகழ்ச்சிகளுடனும், சமய சொற்பொழிவுகளுடனும் இவ்விழா பக்தியுடன் கொண்டாடப்பட்டது.

புரட்டாதி மாதம் 21ம் திகதி பூஜை ஆராதனையுடன் நவராத்திரி விழா ஆரம்பமானது. அன்று 12ம் வகுப்பு மாணவிகள் பக்தி சிரத்தையோடு விழாவை ஆரம்பித்து வைத்தனர். இவ்விழாவின் சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராக செல்வி ராதா சோமசுந்தரம் கலந்து கொண்டார். அவர் சக்தி விழாவைப்பற்றிப் பல் அரிய கருத்துக்களைக் கூறி ஆரம்பநாளாகிய அந்நாளை சோபிக்கச் செய்தார்.

விழாவையொட்டி மாணவிகளிடையே இடம் பெற்ற கொலு, கோலம் மலர் அலங்காரப் போட்டிகளில் 9ம் வகுப்பு மாணவிகள் முதல் இடத்தைப் பெற்றனர். 26-10-76 அன்று விடுதி மாணவிகளால் சரஸ்வதி பூஜை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. 30ம் திகதியன்று நடைபெற்ற கலைவிழாவில் வைத்திய கலாநிதி

கங்காதரன் தம்பதிகள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டு விழாவைச் சிறப்பித்தனர். அன்றைய கலை நிகழ்ச்சியின் சிகரமான “அகலிகை” என்னும் நாட்டிய நாடகம் அமைந்தது.

விஜய தசமியன்று விசேட பூஜைகளும் பஜனைகளும் இடம்பெற்றன. திருமதி நல்லை நாதன் அவர்கள் விசேஷ சொற்பொழிவுடன் நமது கல்லூரி மாணவிகளுக்கு சுபநேரத்தில் “சல்வி” ஆரம்பித்துவைத்தார். அதன் பின் மழைச் செல்வங்கள் சிலருக்கு எமது அதிபர் வித்தியாரம்பம் செய்து வைத்தார்.

இவ்வாறு எமது மன்றம் சிறப்பாகச் செயற்பட எமக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்துதவிய ஆசிரியப் பெருந்தகையார்க்கும், மாணவ மணிகளிற்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக. இச் சங்கம் வளர்ச்சிபெறுவதற்கு உற்சாகமுட்டி, ஆலோசனை கூறி ஆதரவு தந்துதவிய எமது அதிபருக்கு நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இத்துடன் மன்றத்தின் ஆலோசகராக இருந்து வேண்டிய பொழுதெல்லாம் உதவி சங்கத்திற்காக அரும்பாடுபட்ட திருமதி நல்லை நாதன் அவர்களிற்கும் மற்றும் ஆலோசனைக் குழுவினர்க்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றிகள்.

மன்றத்தின் நிர்வாகக் குழுவினர் தம் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கும் நம் பாராட்டுகள். இந்து மகளிர் மன்றம் மேலும் மேன்மையடைந்து, சமயச் சார்பான விழாக்களை வைபவங்களை நல்லமுறையில் நடாத்தி, மாணவர்களிடையே சமய உணர்வியையும் சன்மார்க்கத்தையும் பரப்ப எங்கும் நிறைந்த இறைவனின் இன்னருள் கிட்டுவதாக.

சாந்தினி நாகராஜா
காரியதரிசி

கல்லூரி மாணவ மன்ற அறிக்கை 1976

போஷகர்: செல்வி. ப. ஆறுமுகம்

ஆசிரிய ஆலோசகர்கள்: திருமதி. சி. பொன்னம்பலம்
திருமதி. நா. பத்மநாதன்

மாணவர் தலைவர்: பாமினி நடராஜா [மார்ச் 1976 - ஆவணி]
லலிதாம்பிகை கதிர்காமலிங்கம்
[புரட்டாசி - மார்ச் 1977]

வினாயாட்டுத் துறைத் தலைவர்: தர்ஷினி நவரட்டினராஜா.

சிறேஷ்ட மாணவ தலைவிகள்: பரீடா மொஹமட் அலி [மார்ச் - சித்திரை]
லலிதாம்பிகை கதிர்காமலிங்கம்
[மார்ச் - புரட்டாசி]
தனுஜா சிவதாசன் [மார்ச் - ஆவணி]
வினோதினி சிவாநந்தன்
சுசீலா வேலுப்பிள்ளை [மார்ச் - ஆவணி]
யஸ்மின் முஸாஜி
சசிக்கலா பாலசிங்கம் [புரட்டாசி - மார்ச்]
சாந்தினி சிவலோகநாதன்
[புரட்டாசி - மார்ச்]
சுமதி அரிராஜசிங்கம் [புரட்டாசி - மார்ச்]
குமுதினி சந்திரசேகரம் [புரட்டாசி - மார்ச்]

கனிஸ்ட மாணவ தலைவிகள்: அமிர்தா அருளம்பலம்
குமுதினி ராஜதுரை
ஜெயபுரீ ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
காமினி பிரான்சிஸ்
தேரியலக்ஷிமி முருகேசம்பிள்ளை
பவானி தில்லையம்பலம்

சீவப்பு இல்லத் தலைவர்: சசிக்கலா செல்லத்துரை

பச்சை இல்லத் தலைவர்: மீனக்குமரி தில்லைராஜா

ஊதா இல்லத் தலைவர்: சிவவாணி நல்லையா

நீல இல்லத் தலைவர்: வினிதா ஜெயசிங்கம்

மத்திய வதப்பு மாணவ தலைவி: கீதாஞ்சலி பஞ்சலிங்கம்
 கீழ் வதப்பு விளைபாட்டுத்துறை தலைவி: தீபகுமாரி தில்லைநாதன்
 கீழ் வதப்பு மாணவ தலைவி: ஷாள்ளினி ஜீரங்கநாதன்

எமது மாணவ மன்றத்தின் செயலாளர் என்ற முறையில் இவ்வாண்டு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இம் மாணவர் மன்றத்தில் அங்கத்தவர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட அனைவரும், மாணவர் மன்றக் குழுவிலுள்ள எல்லாத் தலைவர்களும் மனக்கத்துடனும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் கடமைகளைச் செய்தமைக்கு முதற்கண் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். எம்மை நல் வழிப்படுத்திய மதிப்பிற்குரிய அதிபர் அவர்களுக்கும் ஆசிரிய ஆலோசகர்களுக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் நன்றி தெரிவிக்கின்றோம்.

எமது மாணவர் தலைவி பாடசாலையை விட்டு விலகியமையால் அவரு

டைய இடத்தினை செல்வி. லலிதாம்பிகை கதிர்காமலிங்கம் பெற்றுக் கொண்டார். சிரேஷ்ட மாணவ வழிகாட்டிகளாக இருந்த அவர்களிலும் 4 பேர் பாடசாலையை விட்டு விலகி அவர்களுடைய இடத்திற்கு செல்வி சசிக்கலா பாலசிங்கம்; செல்வி சுமதி அரிராஜசிங்கம்; செல்வி குமுதினி சந்திரசேகரம்; செல்வி சாந்தினி சிவலோகநாதன் ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

அடுத்து வரும் ஆண்டுகளிலும் மாணவ மன்றக் குழுவினர் எல்லோரும் ஒருங்கு சேர்ந்து நமது கல்லூரி மென் மேலும் பொலிவு பெறப் பணியாற்ற வேண்டும் என இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வினோதினி சிவாநந்தன்
 காரியதரிசி

உயர்தர மாணவ மன்ற அறிக்கை 1976

போஷகர்: செல்வி ப. ஆறுமுகம்
 உப போஷகர்: திருமதி ஜே. பாலச்சந்திரா
 திருமதி டி. ஆர். தம்பிராஜா
 தலைவி: செல்வி துஷ்யந்தி சிங்கரட்ணம்
 உப தலைவி: செல்வி மாலதி செல்லத்துரை
 காரியதரிசி: நிரஞ்சனா வல்லிபுரம்
 உப காரியதரிசி: றாபினி இராஜரட்ணம்
 பொருளாளர்: வசந்தா சொக்கலிங்கம்

உயர்தர மாணவமன்றத்தின் ஆண்டறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

வாரந்தோறும் கூடும் எமது மாணவமன்றம், மாணவிகளின் அறிவையும் ஆற்றலையும், கலை உணர்வையும் வெளிப்படுத்தும் அரங்கமாக விளங்கியது. பொது அறிவுப் போட்டி, பேச்சு, விவாத அரங்கு என்பன மாணவிகளின் அறிவையும், ஆற்றலையும், சங்கீதம், நாடகம் என்பன கலை உணர்வையும் வளர்த்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வருட முதற் தவணையில் நிகழும் எமது மன்றத்தின் வருடாந்த இராப் போசன விருந்து இவ்வருடம் மேலும் சிறப்பாக நடந்தேறியது. எமது விருந்திற் பிரதம அதிதியாக எமது அழைப்பை ஏற்று எம்மைக் கௌரவித்த யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவர் டாக்டர். கயிலாசபதி அவர்கட்கும் திருமதி கைலாசபதி அவர்கட்கும், விருந்திற் கலந்து அதனை சிறப்பித்த மற்றும் விருந்தினருக்கும் எமது மன்றம் நன்றிகூறுகின்றது.

இரண்டாம் தவணை, டாக்டர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமது சிரமத்தையும் பொருட்படுத்தாது எமது மாணவ மன்றக் கூட்டத்திற்கு வருகை தந்து “மாணவிகளும் மருத்துவக் கல்வியும்” என்ற பொருள் பற்றி நகைச்சுவை ததும்ப சொற்பொழிவு ஆற்றினார். அவருக்கு எமது மன்றத்தின் நன்றி உரித்தாகும்.

பரி. யோவான் கல்லூரி சகோதரர்கள் சில வருட காலமாக நடைபெறுகிறிருந்த விவாதப் போட்டியினை எமது மன்றத்துடன் கடந்த வருடம் நடத்தினர். அதனை இவ்வருடமும் புதுப்பித்துக் கொள்ள அவர்கள் தவறவில்லை. இவ்விவாதத்தின் தலைப்பு “பெண்களுக்கு ஆண்களுடன் சம அந்தஸ்து அளிப்பது சரியா? தவறு? என்பதாகும்”

லயன்ஸ் கிளப்பினால் நடாத்தப்பட்ட “உனக்குத் தெரியுமா?” (Do you know?)

போட்டியில் எமது மன்ற மாணவிகளும் கலந்து கொண்டனர்.

இறுதித் தவணையில் எமது மன்றத்திற்கு வருகை தந்து “ஊற்று” சஞ்சிகையின் மகத்துவத்தைப்பற்றி உரையாற்றிய பேராசன வளாக மாணவர்களுக்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக. அடுத்து, எமது மாணவ மன்றத்திற்கு வருகை தந்த பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் அவர்கள் “கவிதை” என்ற தலைப்பில் ஒரு அரிய சொற்பொழிவாற்றினார். அவருடன் வருகை தந்த திரு சிவநேசசேசல்வன் அவர்களும் மாணவர்களுக்குப் பயனுள்ள ஒரு அறிவுரையை வழங்கினார். இவர்கள் இருவருக்கும் எமது மன்றத்தின் மனப்பூர்வமான நன்றி.

வருடா வருடம் வேம்படியுடன் சொற்போராடி வந்த யாழ் மத்திய கல்லூரி சகோதரர்கள் இவ்வருடமும் தவறாது “சீதன் ஒழிப்பு நன்மையா? தீமையா?” என்ற விடயம் பற்றி விவாதித்தனர்.

இறுதியாகத் தங்கள் விருந்து வைபவங்களுக்கு எம்மை அழைத்துக் கௌரவித்த கல்லூரிகளின் அனைத்திற்கும் எமது மன்றம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

எமது மன்றம் சிறப்பிடம் திகழ ஆக்கமான ஆலோசனைகளை வழங்கிப் பலவழிகளிலும் தங்கள் ஒத்துழைப்பை நல்கிய போஷகர், ஆலோசகர்கள், மற்றும் மன்ற உறுப்பினர் ஆசிரியர்களுக்கும் எமது நன்றி.

வேம்படி மாணவர் மன்றம் மென்மேலும் பொலிவு பெற்றுப் பல சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி வளர்ந்தோங்க எமது உளங்கனிந்த நல்லாசிகள்.

நிரஞ்சன வ.

செயலாளர்

கல்லூரி இலக்கிய மன்ற அறிக்கை

தலை: செல்வி சுசீலா அருணாசலம்

உப தலை: செல்வி கலாமதி கனகரத்தினம்

காரியதரிசி: செல்வி ஜெயந்தி பொன்னுத்துரை

காப்பாளர்: திருமதி அ. அகஸ்ரீன்

கடந்த பல ஆண்டுகளாக சிறப்புடன் இயங்கி வரும் எமது இலக்கிய மன்றத்தின் இவ்வாண்டு அறிக்கையை உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வழமைபோல் எமது இலக்கிய மன்றம் ஒவ்வொரு செவ்வாய்க் கிழமைகளிலும் கூடும். அவ்வாறு கூடும் நாட்களில் நாடகம், சொற்பொழிவு, விவாதம், பாடல்கள் முதலிய பல நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறும். எமது மன்றம் மாணவர்களிடையே இலக்கிய அறிவினை விருத்திசெய்ய ஆயராது உழைத்தது. இவ்வாறு எமது மன்றம் சிறப்பாக செயற்பட எமக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்துதவிய எமது காப்பாளர் திருமதி அ.

அகஸ்ரீன் அவர்களுக்கு எமது இதயபூர்வமான நன்றிகள் உரித்தாகுக. இம் மன்றம் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு உற்சாகமூட்டி ஆலோசனை கூறி ஆதரவு தந்துதவிய எமது அதிபருக்கு நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். வருடா வருடம் இயங்கி வரும் இம்மன்றம் மேலும் மேலும் வளர்ச்சியடைந்து இக்கல்லூரிக்குப் பேரொளியூட்ட வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

ஜெயந்தி பொன்னுத்துரை

காரியதரிசி

Wedding Bells — 1976

1. Rohini Sivagnanam	to Mr. T. Sivananthan (Attorney-at-law)
2. Umadevy Ramasamy	to Mr. K. Sivabalasubramaniam
3. Shanthakumary Gunaratnam	to Mr. R. Arulkumarasan
4. Sashikala Kumarasamy	to Mr. Kanga Balasubramaniam
5. Vijayambal Somasundaram	to Mr. M. P. Brodie
6. Thilaga Thiyagaraja	to Mr. Shanmugalingam
7. Devaki Vamadeva	to Dr. Sivaraja
8. Nalayini Selvarajah	to Mr. Sivananthan
9. Subashini Sabaratnam	to Mr. Karunaharan
10. Haridevi Nagulendran	to Mr. Jeyakumar
11. Niranjani Rasapillai	to Mr. Naguleswaran
12. Shanthi Shanmugaraja	to Mr. Rajendra
13. Pathmini Sivarajan	to Mr. Selvachandran
14. Shanthi Edward	to Mr. Kanagaseelan Aruliah
15. Chandrapraba Kandiahpillai	to Mr. Karalamoorthy
16. Shamini Balasundaram	to Mr. Rajeshvarakandan
17. Nageswari Gnanasampanthan	to Mr. Vigneswaran
18. Jeyantha Ratnasingham	to Mr. Michael Kirubarejah Richard
19. Urmila Visvalingam	to Mr. Ragunathan
20. Ranjini Shanmuganathan	to Mr. N. Panchaltnam
21. Janaytha Kareem	to Mr. M. A. Farook
22. Varagaluxmy Murugesampillai	to Mr. Kamalanandhan
23. Sugirtha Shanmugam	to Mr. S. Jeganathan
24. Bawanidevi Moharaja	to Mr. B. Sivapalan
25. Viyayamala Vijayendra	to Mr. A. Thavachelvam
26. Dhamayanthi Lawrance	to Mr. C. Arulsundar
27. Pushparani Selvathurai	to Mr. N. Kugathasan

In Memorium

1. Miss Umaiya! Suntharalingam (10D Sc.)
2. Miss Rubarani Selvaratnam (12C Sc.)
3. Miss. Vasantei Nadarajah (10A Sc. Repeat)
4. Mrs. Kowshaladevi Nadarajah

We say "Thank You" to —

- *the Commercial Press & Stores who made a special effort to place this magazine before you this day.*
- *the photographers who have done a good job*
- *all sister institutions that have sent us Magazines.*

Printed at:

---

*Commercial Press & Stores,
30, Main Street,
Jaffna.*
